



—••••• Explanation of the Colors •••••

AS TO the colors, DARK RED (*e. g.* 8, 2, 25-33) indicates older sources of the Chronicler not extant in the canon of the OT; while LIGHT RED (*e. g.* 8, 1, 5-9) marks sections derived from passages preserved in our present OT 40 (especially Genesis, Samuel, and Kings). OVERLINING calls attention to modifications of the parallel document at the hands of the Chronicler or of the Midrashic source from which he compiled his work. In cases (*e. g.* 2, 6, 11) where the overlining is omitted although the text appears to be at variance with the parallel document, the latter must be emended to conform with Chronicles. DARK BLUE 45 (*e. g.* 8, 4, 21-23) distinguishes subsequent additions, and LIGHT BLUE (*e. g.* 8, 2, 18-24) is used for additions still later than the dark blue passages.



—••••• List of Contributors •••••

Genesis: C. J. Ball (London).	Habakkuk: W. H. Ward (New York). 20
Exodus: Herbert E. Ryle (Cambridge).	Zephaniah: E. L. Curtis (New Haven).
Leviticus: S. R. Driver and H. A. White (Oxford).	Haggai: G. A. Cooke (Oxford).
Numbers: J. A. Paterson (Edinburgh).	Zechariah: W. R. Harper (Chicago).
5 Deuteronomy: Geo. A. Smith (Glasgow).	Malachi: C. G. Montefiore and I. Abrahams (London).
Joshua: W. H. Bennett (London).	Psalms: J. Wellhausen (Göttingen). 25
Judges: Geo. F. Moore (Andover).	Proverbs: A. Müller* and E. Kautzsch (Halle).
Samuel: K. Budde (Strassburg).	Job: C. Siegfried (Jena).
Kings: B. Stade (Giessen) and F. Schwally (Strassburg).	Song of Songs: Russell Martineau (London).
10 Isaiah: T. K. Cheyne (Oxford).	Ruth: C. A. Briggs (New York).
Jeremiah: C. H. Cornill (Königsberg).	Lamentations: M. Jastrow, Jr. (Philadelphia).†
Ezekiel: C. H. Toy (Cambridge, Mass.).	Ecclesiastes: Paul Haupt (Baltimore).
Hosea: A. Socin (Leipzig).	Esther: T. K. Abbott (Dublin).
Joel: Francis Brown (New York).	Daniel: A. Kamphausen (Bonn).
15 Amos: John Taylor (Winchcombe).	Ezra: } H. Guthe (Leipzig). 35
Obadiah: Andrew Harper (Melbourne).	Nehemiah: }
Jonah: Friedrich Delitzsch (Breslau).	Chronicles: R. Kittel (Breslau).
Micah: J. F. McCurdy (Toronto).	
Nahum: Alfred Jeremias (Leipzig).	

* Died September 12th 1892.

† Professor A. Kuenen who had agreed to do the book died December 10th 1891.



דברי הימים



דָּם שֶׁת אָנוּשׁ: קִינָן מֵה־לָּאֵל יִרְדּוּ: חֲנוּךְ מִתּוֹשֶׁלֶת לְמֶךְ: נָח שֵׁם א-4-I
חֵם וִיפֹת:

בְּנֵי יִפֶּת נִמְר וּמִגּוֹג וּמִדִּי וְיוֹן וְתָבֶל וּמִשְׁךְ וְתִירִס: וּבְנֵי נִמְר אֲשַׁכְנֹו 6.ה
וּרִי־יִפֶּת וְתוֹנִגְרָמָה: וּבְנֵי יוֹן אֱלִישָׁה וְתִרְשִׁישׁ- כֶּתִים וְרוּדִינִים: 7
בְּנֵי חֵם כּוֹשׁ וּמִצְרַיִם פּוּט וּכְנַעַן: וּבְנֵי כּוֹשׁ סִבָּא וְחוּיִלָּה וּסְבֹתָא 9.8
וְרַעְמָא וּסְבֹתָא וּבְנֵי רַעְמָה שִׁבָּא וְדָדָן: וְכוֹשׁ יֵלֵד אֶת נִמְרֹד הוּא י
הַחֵל לִהְיוֹת גִּבּוֹר -צִיד- בָּאָרֶץ:”

בְּנֵי- שֵׁם אֶרֶפְכְּשָׁד שֶׁלֶחַ: עֶבֶר פֶּלֶג רַעֲוִ: שְׂרוּג נַחֲוֹר תִּרְחַ: - אֲבֵרָהִם: 27-24
בְּנֵי אֲבֵרָהִם יִצְחָק וְיִשְׁמַעֲאֵל: אֱלֹהֵ תוֹלְדָתָם בְּכוֹר יִשְׁמַעֲאֵל נְבִיּוֹת וְקָדָר 29.28
וְאַדְרָאֵל וּמִכְשָׁם: מִשְׁמַע וְדוּמָה מִשָּׂא חֶרֶד וְתִימָא: יִטּוֹר נַפִּישׁ וְקָדָמָה אֱלֹהֵ הֵם 31.5
בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל: וּבְנֵי קַטּוּרָה פִּילָגֶשׁ אֲבֵרָהִם יֵלֵדָה אֶת זִמְרֹן וְיִקְשָׁן וְזִמְרֹן וּמִדִּין 32
וְיִשְׁבָּק וְשׁוּחַ וּבְנֵי יִקְשָׁן שִׁבָּא וְדָדָן: וּבְנֵי מִדִּין עִיפָה וְעַפְרָה וְחֲנוּךְ וְאַבִּידֶעַ וְאַלְדֶּעָה 33
כָּל אֱלֹהֵ בְנֵי קַטּוּרָה: וְיֹוֹלָד אֲבֵרָהִם אֶת יִצְחָק בְּנֵי יִצְחָק -י-עֶקֶב- י-י-עֶשׂוֹ: בְּנֵי 34-לה
עֶשׂוֹ אֱלִיפֹז רַעֲוֹאֵל וְעֹשׁ וְיַעֲלָם וְקֶרַח: בְּנֵי אֱלִיפֹז תִּימָן וְאֹמֶר יִצְפִּי וְנִעְתָם קִנֹּז 36
וְתַמְנֶעַ וְעַמְלָק: בְּנֵי רַעֲוֹאֵל נָחַת וְרַח שִׁמְהָ וּמֹזָה: וּבְנֵי שְׁעִיר לֹטָן וְשׁוּבָל וְצִבְעֹן 38.37
וְעֵנָה וְדִישָׁן וְאַצֵּר וְרִי־יִשָּׁן: וּבְנֵי לֹטָן חֹרִי וְהִי־מִם וְאַחֲזֹת לֹטָן תַּמְנֶעַ: בְּנֵי שׁוּבָל 39.מ
עֲלִיָּין וּמִנְחָת וְעִיבָל יִשְׁפִי וְאוֹנִם וּבְנֵי צִבְעֹן אִיהָ וְעֵנָה: בְּנֵי עֵנָה דִישׁוֹן וּבְנֵי דִישׁוֹן 41
חֲמִידָן וְאַשְׁבָּן וְיִתְרָן וְכָרְן: בְּנֵי אֶצֶר בִּלְהָן וְעֹשֶׁן יַעֲקֹן בְּנֵי דִישׁוֹן עֹיָן וְאַרְן: 42

וְאַלְהֵ-מַלְכֵיהֶם- בִּלְע בֶּן בַּעֲוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה: וַיָּמָת בִּלְע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתּוֹ 44-43
יֹוֹבֵב בֶּן וְרַח מִבְּצָרָה: וַיָּמָת יֹוֹבֵב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתּוֹ חֹשֶׁם מֵאֶרֶץ הַתִּימָנִי: וַיָּמָת חֹשֶׁם 46.מה
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתּוֹ הָדָד בֶּן בִּדְדֵי הַמִּכָּה אֶת מִדִּין בְּשָׂדֶה מִוָּאֵב וְשֵׁם עִירוֹ . . . : וַיָּמָת 47
הָדָד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתּוֹ שְׁמֵלָה מִמִּשְׁקָה: וַיָּמָת שְׁמֵלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתּוֹ שְׁאֹל מִרַחֲבֹת 48
הַנְּהָר: וַיָּמָת שְׁאֹל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתּוֹ בַּעַל חֲנָן בֶּן עַכְבּוֹר: וַיָּמָת בַּעַל חֲנָן וַיִּמְלֹךְ תַּחְתּוֹ 1.49

—*—*—*—

וּמִצְרַיִם יֵלֵד אֶת לֹדִיִּים וְאֶת עֲנָמִים וְאֶת לֵהבִים וְאֶת נַפְתָּחִים: וְאֶת פֶּתְרִסִּים וְאֶת כְּסִלְחִים I,12.11 (א)
וְאֶת כְּפֹתֵרִים וְאֶת יִצְחָק וְאֶת מִשְׁם פִּלְשֶׁתִּים: וְכַנְעַן יֵלֵד אֶת צִדְוֹן בְּכֹר וְאֶת חֵת: וְאֶת 14.13
הַיְבוּסִי וְאֶת הָאֲמֹרִי וְאֶת הַנִּרְגִישִׁי: וְאֶת הַחִיטִּי וְאֶת הָעֶרְקִי וְאֶת הַסִּינִי: וְאֶת הָאֲרָמִי וְאֶת 16.ט
הַצִּמְרִי וְאֶת הַחֲמִיטִי:
בְּנֵי שֵׁם עִילָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשָׁד וְלוֹד וְאַרֶם וּבְנֵי אֶרֶם -עֹיָן וְחֹל וְגֵתִר וּמִשִּׁי: וְאַרְפַּכְשָׁד 18.17
יֵלֵד אֶת שֶׁלֶח וְשֶׁלֶח יֵלֵד אֶת עֶבֶר: וְעֶבֶר יֵלֵד שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בִימֵיו נִפְלְגָה 19
הָאָרֶץ וְשֵׁם אֶחָד יִקְשָׁן: וַיִּקְשָׁן יֵלֵד אֶת אֶלְמוֹרָד וְאֶת שֶׁלֶף וְאֶת חֲצִי־מוֹת וְאֶת יִרְחָ: וְאֶת 21.כ
הַדּוֹרִם וְאֶת אוֹזֵל וְאֶת דִּקְלָה: וְאֶת עֵיבָל וְאֶת אֲבִימָאֵל וְאֶת שִׁבָּא: וְאֶת אוֹפִיר וְאֶת חִוִּילָה 23.22
וְאֶת יֹוֹבֵב כָּל אֱלֹהֵ בְנֵי יִקְשָׁן:

הַמִּלְכִּים אֲשֶׁר מָלְכוּ בָּאָרֶץ אֲדוֹם לִפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל 43 (ב)

I,52.51^b הדִּי־וּשֶׁם עִירוֹ פַּעֲיָא־אלופי אדום אלוף תִּמְנַע אלוף עֲלִיָּה אלוף יתת: אלוף
 54-53 אֶהְיִיבִמָּה אלוף אֵלֶּה אלוף פִּינָן: אלוף קִנֹּז אלוף תִּימָן אלוף מִבְּצֵר: אלוף מִגְדִּיאל
 אלוף עִירֵם אֵלֶּה אלוף אדום:

- 2,2.א אֵלֶּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי שְׁמֵעוֹן לְוִי וַיהוּדָה יִשָּׁכָר וּבְלָחָן: דָּן יוֹסֵף וּבְנֵימָן
 3 נַפְתָּלִי גַד וְאָשֶׁר: בְּנֵי יְהוּדָה עֹר וְאוֹנָן וְשִׁלָּה וְשִׁלְשָׁה נֹלֵד לוֹ מִבֵּת שֶׁעַ הַכְּנַעֲנִית
 4 וַיְהִי עֹר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְמִיתֵהוּ: וַתֵּמֶר כָּלְתוּ יְלִדָּהּ לוֹ אֶת פְּרִץ וְאֶת
 6.ה זֶרַח כֹּל בְּנֵי יְהוּדָה חֲמִשָּׁה: בְּנֵי פְרִץ חֲצֵרֹן וְחִמּוֹ-אֶל: וּבְנֵי זֶרַח יִבְדִּי וְאִיתָן
 7 וְהִימָן וְכָלכָּל וּדְרִיָּע בָּלֶם חֲמִשָּׁה: וּבְנֵי כְרָמִי עֶכְרָ עֹכֵר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מְעַל בְּתָרֵם:
 8 וּבְנֵי אִיתָן עֹזְרִיָּה:
 10 9. וּבְנֵי חֲצֵרֹן אֲשֶׁר נֹלֵד לוֹ אֶת יִרְחֵמָאֵל וְאֶת רֵם וְאֶת כְּלוּבִי: וְרֵם הוֹלִיד אֶת
 11 עֲמִינָדָב וְעֲמִינָדָב הוֹלִיד אֶת נַחֲשֹׁן נָשִׂיא בְּנֵי יְהוּדָה: וְנַחֲשֹׁן הוֹלִיד אֶת שְׁלֹמָא
 13.12 וְשְׁלֹמָא הוֹלִיד אֶת בַּעֲזָא: וּבַעֲזָא הוֹלִיד אֶת עֹבֵד וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת יִשִּׁי: וַיְשִׁי הוֹלִיד
 14 אֶת בְּכָרוֹ אֶת אֵלִיאָב וְאֲבִינָדָב הַשְּׁנִי וְשִׁמְעָא הַשְּׁלִישִׁי: נִתְנָאֵל הַרְבִּיעִי רַבִּי הַחֲמִישִׁי:
 15 16.10 אֲצֵם הַשְּׁשִׁי דִּוִּיד הַשְּׁבַעִי: וְאֶתִּיתֵיהֶם צְרוּיָה וְאֲבִיגַיִל וּבְנֵי צְרוּיָה אֲבִי-יִשִּׁי וַיּוֹאֵב
 17 וְעֶשְׂהָאֵל שְׁלֹשָׁה: וְאֲבִיגַיִל יָלְדָה אֶת עֲמָשָׂא וְאֲבִי עֲמָשָׂא יֵתֵר הַיִּשְׁמַעֲאֵלִי:
 18 וְכָלכָּל בֶּן חֲצֵרֹן -לְקַח-² אֶת עֲזוּבָה¹⁵ וְלֹד-⁶ אֶת יְרִיעוֹת וְאֵלֶּה בְּנֵי
 19 יִשְׂרָאֵל וְשׁוֹבָב וְאַרְדִּיָּן: וַתֵּמֶת עֲזוּבָה וַיִּקַּח לוֹ כָּלכָּל אֶת אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת חוּר:
 21.כ וַתֵּלֶד הוֹלִיד אֶת אֹרִי וְאֹרִי הוֹלִיד אֶת בְּצַלְאֵל: וְאַחֲרָיִם בֶּן חֲצֵרֹן אֶל בֵּת מַכִּיר
 22 אֲבִי גִלְעָד וְהוּא לִקְחָה וְהוּא בֶּן שְׁשִׁים שָׁנָה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת שְׁנוֹב: וּשְׁנוֹב הוֹלִיד
 23 אֶת יֵאִיר וַיְהִי לוֹ עֶשְׂרִים וּשְׁלוֹשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ הַגִּלְעָד: וַיִּקַּח גִּשּׁוֹר וְאַרְם אֶת חֲזַת
 24 יֵאִיר מֵאֵתֵם אֶת קָנָת וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ שְׁשִׁים עֵיר כֹּל אֵלֶּה בְּנֵי מַכִּיר אֲבִי גִלְעָד:
 24 וְאַחֲרָיִם מוֹת חֲצֵרֹן בֶּן-אֶל-כָּלכָּל אֶפְרָתָה -אֵשֶׁת חֲצֵרֹן אֶבְיָה- וַתֵּלֶד לוֹ אֶת אֲשַׁחֲזַר
 אֲבִי תְּקוּעַ:
 26.כה וַיְהִיו בְּנֵי יִרְחֵמָאֵל בְּכוֹר חֲצֵרֹן הַבְּכוֹר רֵם ו...: וְאַרְן וְאַצֵּם אֶבְיָה: וַתְּהִי
 27 אֵשֶׁה אַחֲרֵת לִירְחֵמָאֵל וְשִׁמָּה עָטְרָה הִיא אִם אוֹנֵם: וַיְהִיו בְּנֵי רֵם בְּכוֹר יִרְחֵמָאֵל
 29.28 מַעֲזָא וַיִּמָּן וְעֶקֶר: וַיְהִיו בְּנֵי אוֹנֵם שְׁמִי וַיִּדְעַ וּבְנֵי שְׁמִי נָדָב וְאֲבִישׁוּר: וְשֵׁם אֵשֶׁת
 ל אֲבִישׁוּר אֲבִיחַיִל וַתֵּלֶד לוֹ אֶת אַחֲבָן וְאֶת מוֹלִיד: וּבְנֵי נָדָב סֹלַד וְאַפְרָיִם וַיִּמָּת
 32.31 סֹלַד לֹא בָנִים: וּבְנֵי אַפְרָיִם יִשָּׁכָר וּבְנֵי יִשָּׁכָר שֶׁשֶׁן וּבְנֵי שֶׁשֶׁן אַחֲלִי: וּבְנֵי יִדְעַ
 33 אַחֲלִי שְׁמִי יֵתֵר וַיִּנָּתֶן וַיִּמָּת יֵתֵר לֹא בָנִים: וּבְנֵי יוֹנָתָן פֶּלֶת וְזוּא אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי
 יִרְחֵמָאֵל:
 34.לח וְלֹא הָיָה לְשֶׁשֶׁן בָּנִים כִּי אִם בָּנוֹת וּלְשֶׁשֶׁן עֶבֶד מִצְרִי וְשִׁמּוֹ יִרְחַע: וַיִּתֵּן שֶׁשֶׁן
 36 אֶת בָּתוֹ לִירְחַע עֶבְדוֹ לְאֵשֶׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת עֵתִי: וְעֵתִי הָלִיד אֶת נָתָן וְנָתָן הוֹלִיד
 38.37 אֶת זִבְדִּי: וְזִבְדִּי הוֹלִיד אֶת אֶפְרָאֵל וְאַפְרָאֵל הוֹלִיד אֶת עֹבֵד: וְעֹבֵד הָלִיד אֶת יְהוּא
 39.מ וַיְהוּא הָלִיד אֶת עֹזְרִיָּה: וְעֹזְרִיָּה הָלִיד אֶת חֶלְצִי וְחֶלְצִי הָלִיד אֶת אֶלְעָשָׂה: וְאַלְעָשָׂה
 41 הָלִיד אֶת סִסְמִי וְסִסְמִי הָלִיד אֶת שְׁלֹמֹם: וְשְׁלֹמֹם הוֹלִיד אֶת יִקְמִיָּה וַיְקַמֵּיהָ הָלִיד
 אֶת אֲלִישָׁמַע:
 42 וּבְנֵי כָלכָּל אַחֲלִי יִרְחֵמָאֵל מִ-שֶׁה- בְּכָרוֹ הוּא אֲבִי זִיף וּבְנֵי מִרְשָׁה אֲבִי
 44.43 חֲבֵרוֹן: * * * * * וּבְנֵי חֲבֵרוֹן קָרַח וְתַפָּח וְרָקֵם וְשִׁמְעִי: וְשִׁמְעִי הוֹלִיד אֶת רָחֵם
 46.מה אֲבִי יִרְקֵעֵם וְרָקֵם הוֹלִיד אֶת שְׁמִי: וְבֶן שְׁמִי מַעֲזָא וְשִׁמְעִי אֲבִי בֵּית צוּר: וְעֵיפָה
 47 פִּילְגָשׁ כָּלכָּל יָלְדָה אֶת חָרֹן וְאֶת מוֹצָא וְאֶת גִּזָּא וְחָרֹן הָלִיד אֶת-גִּזָּא: וּבְנֵי יִהְדִּי רָגֵם
 48 וַיִּוֹתֵם וְגִדְ-שֶׁן וּפְלַט וְעֵיפָה וְשַׁעֲף: פִּילְגָשׁ כָּלכָּל מַעֲכָה יִלְדָה שְׁבַר וְאֶת תְּרַחֲנָה:

וילד שֶׁעָף אָבִי מִדְּמֹנָה אֶת שׁוֹא אָבִי מִכְּבָנָא וְאָבִי נִבְעָא וְכַת כָּלֵב עִכְסָה: אֵלֶּה 2,49
הָיוּ בְּנֵי כָלֵב:

בְּנֵי-חֹר כְּבוֹר אֶפְרָתָה שׁוֹבֵל אָבִי קָרִית יַעֲרִים: שְׁלֵמָא אָבִי בֵּית לָחֶם חֶרֶף 51
אָבִי בֵּית גֹּדֶר: וַיְהִיו בָּנִים לְשׁוֹבֵל אָבִי קָרִית יַעֲרִים יֶזְרָאֵל^{1,2} חָצִי הַיַּמִּנְתִּי: 52
וּמִשְׁפַּחֹת קָרִית יַעֲרִים הֵיתְרִי וְהַפּוֹתִי וְהַשְׁמָתִי וְהַמְּשַׁרְעִי מֵאֵלֶּה יֵצְאוּ הַצָּרְעִי 53
וְהַאֲשֵׁת־אֵלִי: בְּנֵי שְׁלֵמָא בֵּית לָחֶם וְנִטּוּפָתִי עֲטוּרוֹת בֵּית יוֹאָב וְחָצִי הַמִּנְחָתִי הַצָּרְעִי: 54
וּמִשְׁפַּחֹת סוֹפְרִים יֵשְׁבוּ יַעֲבִין תַּרְעֵתִים שְׁמַעְתִּים שׁוֹכְתִים הֵמָּה הַקִּינִים הַבָּאִים 55
מִחֶמֶת אָבִי בֵּית רָקֵב:

וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי דָוִיד אֲשֶׁר נִוְלַד לוֹ בַּחֲבֵרוֹן הַבְּכוֹר אֲמִנֹן לְאַחִינֹעַם הַיּוֹרְעָאֲלִית 10
הִשְׁנִי כְּלָאֵב לְאַבְיָנִיל הַכְּרַמְלִית: הַשְּׁלִשִׁי אַבְשִׁלוֹם בֶּן מַעֲכָה בַת תַּלְמִי מֶלֶךְ 2
גִּשּׁוֹר הַרְבִּיעִי אֲדֹנִיָּה בֶּן חֲנָנִי: הַחֲמִישִׁי שַׁפְמִיָּה לְאַבְיָטֵל הַשִּׁשִּׁי יִתְרָעָם לַעֲנָה 3
אֲשֶׁתּוֹ: שֶׁשֶׁה נִוְלַד לוֹ בַּחֲבֵרוֹן וַיִּמְלֹךְ שֶׁם שֶׁבַע שָׁנִים וְשֶׁשֶׁה חֲדָשִׁים וְשֶׁלֹּשִׁים 4
וְשִׁלּוּשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: וְאֵלֶּה נִוְלְדוּ לוֹ בִּירוּשָׁלַם שְׁמַעָא וְשׁוֹבֵב וְנָתַן וְשִׁלְמָה 5
אַרְבַּעָה לְבַת יִשְׁעָא בַת עֲמִיאֵל: וַיִּבְחַר וְאִלְיָשׁוּעַ^{1,2}: וְנִפְגַּ וַיַּפִּיעַ: וְאִלְיָשׁמַע 8-6
וּבְנֵי-לִדְעָ וְאִלְיָפֶלֶט^{1,2} עָה: 55 בְּנֵי דָוִיד מִלְּכָד בְּנֵי פִלְגָשִׁים וְתַמָּר אֲחֹתָם: 9
וּבֶן שְׁלֵמָה רַחֲבֵעָם אֲבִיהֶם בְּנֵי יְהוֹשָׁפָט בְּנֵי: יוֹרָם בְּנֵי אַחֲזִיהֶם בְּנֵי: 11
יֹאָשׁ בְּנֵי: אֲמִצִּיהֶם בְּנֵי עֲזוּרִיָּה בְּנֵי יוֹתָם בְּנֵי: אַחָז בְּנֵי חֲזִיקִיהֶם בְּנֵי מִנְשֶׁה בְּנֵי: 13,12
אֲמוֹן בְּנֵי יֹאשִׁיהֶם בְּנֵי: וּבְנֵי יֹאשִׁיהֶם הַבְּכוֹר יוֹחָנָן הַשֵּׁנִי יְהוֹקִים הַשְּׁלִשִׁי צִדְקִיהֶם 14,10
הַרְבִּיעִי שְׁלֹם: וּבְנֵי יְהוֹקִים יִכְנִיָּה בְּנֵי צִדְקִיָּה בְּנֵי: 16
וּבְנֵי יִכְנִיָּה יִזְכָּרְיָאֵל בְּנֵי: וּמִלְכִּירָם וּפְדִיָּה וּשְׁנֹאֲצָר יִקְמִיָּה הוֹשִׁמַע 18,17
וְנִדְבִיָּה: וּבְנֵי יִזְכָּרְיָאֵל זֶרְבָּבֶל וְשַׁמְעִי וּבְנֵי-זֶרְבָּבֶל מִשְׁלֵם וְחַנְנִיָּה וְשְׁלֹמִית 19
אֲחֹתָם: וְחֲשִׁבָה וְאֵהֵל וּבְרָקִיָּה וְחַסְדִּיָּה יוֹשֵׁב חֶסֶד חֲמִשׁ: וּבְנֵי-חַנְנִיָּה פִלְמִיָּה 21,1
וְיִשְׁעִיָּה בְּנֵי-רָפָיָה בְּנֵי-אַרְנָן בְּנֵי-עֲבֵדִיָּה בְּנֵי-שְׁכַנְיָה בְּנֵי-וְכָן-שְׁכַנְיָה 22
שְׁמַעִיָּה וּבְנֵי שְׁמַעִיָּה חֲטוּשׁ וְיִזְכָּרְיָאֵל וְבִרְיָה וְנַעֲרִיָּה וְשַׁפְטָא^{1,2} שֶׁשֶׁה: וּבְנֵי-נַעֲרִיָּה 23
אִלְיָעִיָּה וְחֲזִיקִיָּה וְעֻרְיָקָם שְׁלֵשָׁה: וּבְנֵי אִלְיָעִיָּה הוֹדִיָּה וְאִלְיָשִׁיב וּפְלִיָּה וְעֻקֹּב 24
וַיּוֹחֲנָן וְדָלִיָּה וְעַנְנִי שֶׁבַעָה:

בְּנֵי יְהוֹדָה פְּרִץ חֲצֹרֹן וְכִלְכִּי וְחֹר וְשׁוֹבֵל: 4,8
וְרָאִיָּה בֶּן שׁוֹבֵל הַלִּיד אֶת יַחַת וַיַּחַת הַלִּיד אֶת אַחֲזִיָּה וְאֶת לֵהֲדָה אֵלֶּה 2
מִשְׁפַּחֹת הַצָּרְעִי:

וְאֵלֶּה בְּנֵי-חֹר אָבִי עֵיטָם יוֹרְעָאֵל וְיִשְׁמָא וַיִּדְבֹּשׁ וְשֶׁם אֲחֹתָם הַצִּלְפּוֹנִי: 3
וּפְנוּאֵל אָבִי גֹדֶר וְעֹזֶר אָבִי חוּשָׁה אֵלֶּה בְּנֵי חֹר כְּבוֹר אֶפְרָתָה אָבִי בֵּית 4
לָחֶם: 35
וְלֹאֲשֹׁחֹר אָבִי תַקּוּעַ הָיוּ שְׁתֵּי נָשִׁים קָלָאָה וְנַעֲרָה: וְתִלְדָּה לוֹ נַעֲרָה אֶת אַחָזָם 7
וְאֶת חֲפָר וְאֶת תִּימָנִי וְאֶת הָאֲחִישֶׁתְרִי אֵלֶּה בְּנֵי נַעֲרָה: וּבְנֵי קָלָאָה צִרְתָּא^{1,2} צִחֹר 7
וְאַתָּנָן: וְקוֹץ הוֹלִיד אֶת עֲנוֹב וְאֶת הַצִּבְבָּה וּמִשְׁפַּחַת אַחֲרָחֵל בֶּן הָרֶם: וַיְהִי יַעֲבִין 9,8
נִכְבַּד מֵאֲחָיו וְאִמּוֹ קִרְאָה שְׁמוֹ יַעֲבִין לֵאמֹר כִּי יִלְדֵתִי בַעֲצָב: וַיִּקְרָא יַעֲבִין לְאֵלֶּהֶם
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם בֶּרֶךְ תִּבְרַכְנִי וְהַרְבִּיתִי אֶת גְּבוּלִי וְהִיתָה יָדְךָ עָמִי וְעֵשִׂיתִי...
לְבַלְתִּי עֲצָבִי וַיִּבֹּא אֱלֹהִים אֶת אֲשֶׁר שָׂאֵל: 40
וְכָלֹב אֲחִי שׁוּחָה הוֹלִיד אֶת מַחִיר הוּא אָבִי אֲשֶׁתּוֹן: וְאֲשֶׁתּוֹן הוֹלִיד אֶת בֵּית 12,11
רָפָא וְאֶת פֶּסַח וְאֶת תַּחֲנָה אָבִי עִיר נַחֲשׁ אֵלֶּה אֲנָשֵׁי רָכָה: וּבְנֵי קָנֹ עֲתַנְיָאֵל 13
וְשָׁרִיָּה וּבְנֵי עֲתַנְיָאֵל חֲתָת: וּמַעֲוֹנָתִי הוֹלִיד אֶת עֶפְרָה וְשָׁרִיָּה הוֹלִיד אֶת יוֹאָב אָבִי 14
גִּיא חֲרָשִׁים כִּי חֲרָשִׁים הָיוּ:

4,16.טו ובני כלב בן יפנה עירי ואלה ונעם ובני אלה וקנז: ובני יהללאל זיף
 17 וזיפה תיקיא ואשראל: ובני עזרה יתר ומרד ועפר וילון ו²תר הוליד את
 18 מרים ואת שמי ואת ישבת אבי אשתמע: ואשתו היהדיה ילדה את ירד אבי גדר
 ואת חבר אבי שוכו ואת יקותיאל אבי זנוח ואלה בני יבתייה בת פרעה אשר
 19 לקח מרד * * * * *: ובני אשת הודיה אחות נחם אבי קעילה הגרמי ואשתמע
 כ המעכתי: ובני שימון אמנון ורנה בן חנן ותולון ובני ישעי זוחת ובן זוחת
 * * * * *

21 בני שלה בן יהודה ער אבי לכה ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית עברת
 22 הבין לבית אשבע: ויוקים ואנשי כזבא ויואש ושרף אשר בעלו למואב ו¹שב-
 23 בית לחם והדברים עתיקים: המה היוצרים וישבי נמעים וגדרה עם המלך במלאכתו
 ישובו שם:

24.כה בני שמעון המואל וימין יכין וזרה שאול: שלם בנו מכשם בנו משמע
 27.26 בנו: ובני משמע המואל בנו זכור בנו שמעי בנו: ולשמעי בנים ששה עשר
 15 ובנות ישש: ולאחיו אין בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו עד בני יהודה:
 28.ל וישבו בבאר שבע ומולדה וחצר שועל: וב²להה ובעצם ובתולד: ובבתואל
 31 ובקרמה ובצקלג: ובבית מרכבות ובחצר סוסים ובבית קראי ובשערים אלה
 32 עריהם עד מלך דוד ו וחצריהם: בעיטם ויעין רמון ותכן ועשן ערים ארבע:
 33 וכל חצריהם אשר סביבות הערים האלה עד בעל זאת מושבתם והתיחשם
 20 להם:

34.לה ומשובב ומלך ויושה בן אמציה: ויואל ויהוא בן יושביה בן שריה בן
 37.36 עשיאל: ואליועני ויעקבה וישוחיה ועשיה ועדיאל וישימאל ובניה: וזיוא בן שפעי
 38 בן אלון בן ידיה בן שמרי בן שמעי: אלה הבאים בשמות נשיאים במשפחותם
 39 ובית אבותיהם פרצו לרוב: וילכו למבוא ג²ר עד למזרח הנגף לבקש מרעה
 25 לצאנם: וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבת ידים ושקטת ושלוח כי מן חם
 41 הישבים שם לפנים: ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיהו מלך יהודה ויבו
 את אהליהם ואת המע²נים אשר נמצאו שמה ויחריקם עד היום הזה וישבו
 42 תחתיהם כי מרעה לצאנם שם: ומהם מן בני שמעון הלכו להר שעיר אנשים
 43 חמש מאות ופלמיה ונעריה ורפיה ועיאל בני ישעי בראשם: ויבו את שארית
 30 הפלטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה:

5.א ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו
 2 לבני יוסף בן ישראל ולא להתיחש לבכרה: כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו
 4.3 והבכרה ליוסף: בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא קצרון וכרמי: בני כרמי
 6.ה שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו: מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו: בארה בנו אשר
 35 הגלה תלגת פלזאסר מלך אשר הוא נשיא לראובני: ואחיו למשפחתו בתיחש
 7 לתלדותם הראש יעיל וזכריהו: ובלע בן עזון בן שמע בן יואל הוא יושב בערער
 8 ועד נבו ובעל מעון: ולמזרח ישוב עד לבוא מדברה למן הנהר פרת כי מקניהם
 9 רבו בארץ גלעד: ובימי שאול עשו מלחמה עם ההגראים ויפלו בידם וישבו
 40 באהליהם על כל פני מזרח לגלעד:

12.11 ובני גד לנגדם ישובו בארץ הבשן עד סלכה: יואל הראש ושפם המשנה
 13 ויעני ושפט בבשן: ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי ויעכן
 14 וזיע ועבדי שבעה: אלה בני אביחיל בן חורי בן ירות: בן גלעד בן מיכאל בן

- ישישי בן יח־יָדִי בן בוז: אחי בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם: וישבו 5,16.17
בגלעד בבשן ובבנותיה ובכל מגרשי יִשָּׁרְיָן עֶד־ תוצאותם: קָלָם התיחשו בימי 17
יותם מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל:
- בני ראובן וגדי וחצי שבט מנשה מן בני חיל אנשים נשאי מִגֵּן וחרב ודרכי 18
קשת ולמודי מלחמה ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי צבא: 5
ויעשו מלחמה עם ההגריאים ויטור ונפיש ונודב: וַיַּעֲזְרוּ עֲלֵיהֶם וינתנו בידם 19.20
ההגריאים וכל שעמהם כי לאלהים זָקָו במלחמה ונעתור להם כי בטחו בו: 20
וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים וחמשים אלף וחמורים אלפים 21
ונפש אדם מאה אלף: כי חללים רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו 22
תחתיהם עד הגלגל: 10
- ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון ושנור והר חרמון 23
המה רבו: ואלה ראשי בית אבותם: עֶפְרַיִם וישעי ואליאל ועזריאל וירמיה והוֹדִיָּה 24
ויתדיאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים לבית אבותם: וימעלו באלהי 25
אבתיהם ויוזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלהים מפניהם: ויער אלהי 15
ישראל את רוח פול מלך אשור ואת רוח תִּלְגַּת פִּלְצָסר מלך אשור ויגלם לראובני
ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לַחֲלָל וחרב והרא וגהר גזון עד היום הזה:
- בני לוי גרשון קָהָת ומִרְיָי: ובני קָהָת עמרם יצהר וחברון ועזיאל: ובני 29-27
עמרם אהרן ומשה ומִרְיָי: ובני אהרן נדב ואביהוֹדִיָּה: אֶלְעָזָר ואיתמר: אֶלְעָזָר הוליד 20
את פינחס פינחס הוליד את אבישוע: ואבישוע הוליד את בָּקִי ובקי הוליד את 31
עִזִּי: ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מְרִיּוֹת: מְרִיּוֹת הוליד את אמריה 33-32
ואמריה הוליד את אחיטוב: ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את אחימעץ: 34
ואחימעץ הוליד את עזריה ועזריה הוליד את יוחנן: ויוחנן הוליד את עזריה: 36.37
ויולד עזריה את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב: ואחיטוב הוליד את צדוק 25
וצדוק הוליד את שלום: ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה: 39
ועזריה הוליד את שָׁרִיָּה ושָׁרִיָּה הוליד את יהוצדק: ויהוצדק הלך בהגלות יהוה 41.42
את יהודה וירושלם ביד נבכדנאצר:
- בני לוי גרשם קָהָת ומִרְיָי: ואלה שמות בני גרשם לבני ושמעי: ובני קָהָת 6,3-4
עמרם ויצהר וחברון ועזיאל: בני מררי מחלי וּמָשִׁי ואלה משפחות הלוי 30
לאבתיהם:
- לגרשם לבני בנו יחת בנו זִמְהָה בנו: יואח בנו עדו בנו זרח בנו יֶאֱתָרִי 6.7
בנו: בני קָהָת עמינדב בנו קרח בנו אֶסִּיר בנו: אֶלְקָנָה בנו ואביסף בנו ואֶסִּיר 8.7
בנו: תחת בנו אורִיָּאל בנו עֲזִיָּה בנו ושָׁאוּל בנו: ובני אֶלְקָנָה עֲמָשִׁי ואחִימֹת: 9
אֶלְקָנָה בנו - צִפְיָי בנו וְיִהֲיָה־יָיִל בנו: אליאב בנו ירחם בנו אֶלְקָנָה בנו -שְׁמוּאֵל 12.11
בנו: ובני שְׁמוּאֵל הִבְכָּר יֹאֵל -וְהַשֵּׁנִי -אֲבִיה: בני מִרְיָי מחלי לבני בנו שמעי 14.13
בנו עֲזִיָּה בנו: שמעא בנו חֲנִיָּה בנו עֲשִׂיָּה בנו: 15
- ואלה אשר העמיד דוד על ידי שיר בית יהוה ממנו הארון: ויהיו מִשְׁרָתִים 17.16
לפני משכן אהל מועד בשיר עד בנות שלמה את בית יהוה בירושלם ויעמדו
כמשפטם על עבודתם: ואלה העמדים ובניהם מבני הקִּהְתִּי הימן המשורר בן 18
יואל בן שְׁמוּאֵל: בן אֶלְקָנָה בן ירחם בן אליאל בן -תַּחֲנִי־יָיִל בן צִיפְיָי בן אֶלְקָנָה בן מַחַת 19.20

- 6,22,21 בן עמשי: בן אלקנה בן יואל בן עזריה בן צפניה: בן תחת בן אסיר בן אביסף
23 בן קרח: בן יצהר בן קהת בן לוי בן ישראל:
- 24.24 ואחיו אסף העמד על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמעא: בן מיכאל בן
28-26 *מעשיה בן מלכיה: בן אֶתְנִי בן זרח בן עדיה: בן איתן בן זמה בן שמעי: בן
יחת בן גרשם בן לוי:
- 5 ובני מקרי אחיהם על השמאול איתן בן קישי בן עבדי בן מלוד: בן חשביה
6.29 בן אמציה בן חלקיה: בן אמציה בן קני בן שמר: בן מחלי בן מושי בן מקרי
32.31 בן לוי:
- 34.33 ואחיהם הלויים נתונים לכל עבודת משכן בית האלהים: ואהרן ובניו
מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר
10 על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים:
- 36.לה ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו: בקי בנו עזי בנו
38.37 וזחיה בנו: מקיות בנו אמריה בנו אחיטוב בנו: צדוק בנו אחימעץ בנו:
- 39 ואלה מושבותם למיירותם בנכולם לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה
מ.41 הגורל: ויתנו להם את חברון בארץ יהודה ואת מגרשיה סביבתיה: ואת שדה
15 העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה: ולבני אהרן נתנו את עיר המקלט את
42 חברון ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתר ואת אשתמוע ואת מגרשיה: ואת חילון
43 ואת מגרשיה את דבר ואת מגרשיה: ואת עשן ואת מגרשיה ואת יסה ואת
44 מגרשיה ואת בית שמש ואת מגרשיה: וממטה בנימן את גבעון ואת מגרשיה
מה ואת גבע ואת מגרשיה ואת עֲלֹמֶת ואת מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה כל
20 עריהם שלש עשרה עיר כמגרשיהם:
- 46 ולבני קהת הנותרים למשפחתם: ממטה אפרים: וממטה דן וממחצית
מטה *מנשה בגורל ערים עשר: ולבני גרשום למשפחותם ממטה ישׁׁכר וממטה
47 אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלש עשרה: לבני מקרי
48 למשפחותם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולון בגורל ערים שתיים עשרה: *
25 ולמשפחות בני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים: ויתנו להם את עיר
המקלט את שכם ואת מגרשיה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשיה: ואת יקמעם
53 ואת מגרשיה ואת בית חורון ואת מגרשיה: ואת אילון ואת מגרשיה ואת גת
54 רמון ואת מגרשיה: וממחצית מטה מנשה את יתיענך ואת מגרשיה ואת בלעם
נה ואת מגרשיה למשפחת בני קהת הנותרים: לבני גרשום למשפחתם מחצי
30 מטה מנשה את גולן בבשן ואת מגרשיה ואת עשירות ואת מגרשיה:
- 58.57 וממטה ישׁׁכר את קִשְׁיוֹן ואת מגרשיה את דְּבֶרֶת ואת מגרשיה: ואת ראמות
59 ואת מגרשיה ואת יעין גִּיִּם ואת מגרשיה: וממטה אשר את מִשְׁעֵל ואת
מ מגרשיה ואת עבדון ואת מגרשיה: ואת חִלְקִית ואת מגרשיה ואת רחב ואת
61 מגרשיה: וממטה נפתלי את קדש בגליל ואת מגרשיה ואת חמוֹת ואת מגרשיה
35 ואת קרְתִּים ואת מגרשיה:
- 62 לבני מקרי הנותרים ממטה זבולון את רמון: ואת מגרשיה את תבור: ואת
מגרשיה: ומעבר לירדן לזמורה הירדן ממטה ראובן את בצר במדבר ואת
63 מגרשיה ואת יהצה ואת מגרשיה: ואת קדמות ואת מגרשיה ואת מיפעת ואת
64 מגרשיה: וממטה גד את ראמות בגלעד ואת מגרשיה ואת מחנים ואת מגרשיה: *
40 ואת חשבון ואת מגרשיה ואת יעזר ואת מגרשיה:

(*) 6,2.49 ויתנו בני ישראל ללויים את הערים ואת מגרשיהם: ויתנו בגורל ממטה בני יהודה וממטה
בני שמעון וממטה בני בנימן את הערים האלה אשר יקראו אתהם בשמות:

7.2. א **וּלְבְנֵי יִשָּׁכָר תּוֹלַע וּפּוֹאֵה יִשָּׁכָר וּשְׁמֵרוֹן אַרְבַּעָה:** וּבְנֵי תּוֹלַע עָצִי וּרְפָיָה
וִירֵיָאֵל וִיחֲמִי: וַיִּבְשֶׁם וּשְׁמוּאֵל רֵאשִׁים לְבֵית אֲבוֹתָם לְתוֹלַע גְּבוּרֵי חֵיל לְתַלְדוּתָם
מִסְפָּרָם בִּימֵי דָוִד עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וּשְׁשׁ מֵאוֹת: וּבְנֵי עָצִי יִזְרַחְיָה וּבְנֵי יִזְרַחְיָה
מִיכָאֵל וְעֵבְדִּיהָ וְיוֹאֵל יִשִּׁיָּה חֲמִשָּׁה רֵאשִׁים כָּלָם: וְעַלִּיהֶם לְתַלְדוּתָם לְבֵית אֲבוֹתָם
גְּדוּדֵי צָבָא מִלְחָמָה שְׁלֹשִׁים וּשְׁשָׁה אֶלֶף כִּי הִרְבּוּ נָשִׁים וּבָנִים: וְאֲחִיהֶם לְכָל הַ
מִשְׁפָּחוֹת יִשָּׁכָר גְּבוּרֵי חֵילִים שְׁמוֹנִים וּשְׁבַעָה אֶלֶף הִתִּיחֶשֶׁם לְכָל:

7.6 **בְּנֵי-בְנִימִן בִּלְע וְכָכָר וַיְדִיעָאֵל שְׁלֹשָׁה:** וּבְנֵי בִלְע אָצִיבֹון וְעָצִי וְעִיָּאֵל וִירִימוֹת
וְעִיָּרִי חֲמִשָּׁה רֵאשֵׁי בֵית אֲבוֹת גְּבוּרֵי חֵילִים וְהִתִּיחֶשֶׁם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים
10 וְאַרְבַּעָה: וּבְנֵי כָכָר זְמִירָה וַיֹּעֵשׂ וְאַלְיָעִזָּר וְאַלְיָעִזָּנִי וְעֵמְרִי וַיִּרְמֹת וְאַבְיָה וְעֵנְתוֹת
וְעֵלְמַת כָּל אֱלֹהֵי בְנֵי כָכָר: וְהִתִּיחֶשֶׁם לְתַלְדוּתָם רֵאשֵׁי בֵית אֲבוֹתָם גְּבוּרֵי חֵיל
9 עֶשְׂרִים אֶלֶף וּמֵאוֹתִים: וּבְנֵי יְדִיעָאֵל פִּלְהָן וּבְנֵי בִלְהָן יַעֲזָשׁ וּבְנִימִן וְאַהוּד וְכַנְעָנָה
וְוִיתָן וְתַרְשִׁישׁ וְאַחִישָׁחַר: כָּל אֱלֹהֵי בְנֵי יְדִיעָאֵל לְרֵאשֵׁי הָאֲבוֹת גְּבוּרֵי חֵילִים שְׁבַעָה
11 עֶשֶׂר אֶלֶף וּמֵאוֹתִים יִצְיָא צָבָא לְמִלְחָמָה: וּשְׁפָם וַחֲפָם בְּנֵי עִיר חֲשֵׁם בְּנֵי אַחֲרָה:
12

15

13 **בְּנֵי נַפְתָּלִי יַחֲצִיָּאֵל וְגוֹנִי וַיֵּצֶר וּשְׁלֹוֹם בְּנֵי בִלְהָה:**

10.14 **בְּנֵי מְנַשֶּׁה אֲשֶׁר יִלְדָה פִּילְגֶשׁוּ הָאֲרָמִיָּה יִלְדָה אֶת מַכִּיר אֲבִי גִלְעָד: וּמַכִּיר
לָקַח אִשָּׁה מַעֲכָה וְתַהֲנִיָּה
לְצִלְפָּחַד בְּנוֹת: וְתִלְדַּת מַעֲכָה אֶשֶׁת מַכִּיר בֶּן וְתִקְרָא שְׁמוֹ פֶּרֶשׁ וּשְׁם אָחִיו שֶׁרֶשׁ
20 וּבְנָיו אוֹלָם וּרְקָם: וּבְנֵי אוֹלָם בֶּדֶן אֱלֹהֵי בְנֵי גִלְעָד בֶּן מַכִּיר בֶּן מְנַשֶּׁה: וְאַחֲתוֹ
18.17 הַמְלַכֶּת יִלְדָה אֶת אִישׁ הָזֶד וְאֶת אֲבִיעִזָּר וְאֶת מַחֲלָה: וַיְהִיו בְּנֵי שְׁמִידָע אֲתָן
19 וּשְׁכֶם וְלַחְמִי וְאַנְיָעָם:**

25 **וּבְנֵי אֶפְרַיִם שׁוֹתֵלַח וְכֹרֵד בְּנֵי וְתַחַת בְּנֵי וְאַלְעָדָה בְּנֵי וְתַחַת בְּנֵי: וְזִבְד בְּנֵי כַּ
וְשׁוֹתֵלַח בְּנֵי וְעִזָּר וְאַלְעָד וְהַרְגוּם אֲנָשֵׁי גֵת הַגּוֹלָדִים בָּאֲרֶץ כִּי יִרְדּוּ לִקְחַת אֶת
מִקְנֵיהֶם: וַיִּתְּאֵבֵל אֶפְרַיִם אֲבִיהֶם יָמִים רַבִּים וַיָּבֹאוּ אֲחִיו לְנַחֲמוֹ: וַיָּבֹא אֶל אֲשֶׁתוֹ
23.22 וְתַהֲרֵ וְתִלְדַּת בֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ בְּרִיעָה כִּי בְרַעָה הִיְתָה בְּבֵיתוֹ: וּבָתוֹ שְׁאָרָה וְתַבֵּן
24 אֶת בֵּית חֹורוֹן הַתַּחְתּוֹן וְאֶת הָעֵלְיוֹן וְאֶת אֶזְנֵי שְׁאָרָה: וְרַפָּח בְּנֵי וְרַשָּׁף וְתַלַּח יִבְנָה
כֶּה
30 וְתַחֵן בְּנֵי: לְעֶדֶן בְּנֵי עַמִּיהוּד בְּנֵי אֲלִישַׁמַּע בְּנֵי: גִּיָּן בְּנֵי יְהוֹשָׁע בְּנֵי: וְאַחֲזָתָם
28-26 וּמִשְׁכּוֹתָם בֵּיתָאֵל וּבִנְתִּיהָ וְלִמְזוֹרַח נֶעְרָן וְלַמַּעֲרָב גֹּזֵר וּבִנְתִּיהָ וּשְׁכֶם וּבִנְתִּיהָ עֵד
עִיָּה וּבִנְתִּיהָ: וְעַל יְדֵי בְנֵי מְנַשֶּׁה בֵּית שֶׁאֵן וּבִנְתִּיהָ תַעֲנָךְ וּבִנְתִּיהָ מִגְדוֹ וּבִנְתִּיהָ
29 דוֹר וּבִנְתִּיהָ כָּאֵלָה יֵשְׁבוּ בְנֵי יוֹסֵף בֶּן יִשְׂרָאֵל:**

35 **בְּנֵי אֲשֶׁר יִמְנָה וַיִּשְׁוֹה וַיִּשְׁוִי וּבְרִיעָה וְשָׂרַח אֲחֻזָּתָם: וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל
1. ל
הוּא אֲבִי כְּרִיָּמָת: וְחֶבֶר הוֹלִיד אֶת יִפְלָט וְאֶת יִשָּׁמָר וְאֶת חוֹתָם וְאֶת שׁוּעָא
32 אֲחֻזָּתָם: וּבְנֵי יִפְלָט פֶּסֶךְ וְכַמְהָל וְעֵשְׂתִיָּה אֱלֹהֵי בְנֵי יִפְלָט: וּבְנֵי שְׁמָר אָחִי וְכַמְהָל
34.33 וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל
36. לה וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל
וְשׁוּעַל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל
38.37 וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל
40 וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל וְכַמְהָל
הָאֲבוֹת בְּרוּרִים גְּבוּרֵי חֵילִים רֵאשֵׁי הַנְּשִׂאִים וְהִתִּיחֶשֶׁם בְּצָבָא בְּמִלְחָמָה מִסְפָּרָם
אֲנָשִׁים עֶשְׂרִים וּשְׁשָׁה אֶלֶף:**

- ובנימן הוליד את בלע בברו אֶשְׁבֵּל השני ואחריו: השלישי: נוחה הרביעי 8,2.א
 ורְפָא החמישי: ויהיו בנים לבלע אֶרֶץ^{1,2} וגרא ואביהוד: ואבישוע ונעמן ואחות: 4-3
 וגרא וישפון וחורם: ואלה בני אֶחָזֹר אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע ויגלום 6.ה
 אל מנחת: ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד את עזא ואת אחיהד: ושחרים 8.7
 הוליד בשדה מואב מן שְׁלֹחַם אתם חושים ואת בערא נשיו: ויולד מן חדש אשתו 9
 את יובב ואת צָבִיא ואת מִי־שֵׁא ואת מלכם: ואת יעוץ ואת שָׁכִיָּה ואת מרמה י
 אלה בניו ראשי אבות: ומִתְשִׁים הוליד את אביטוב ואת אלפעל: ובני אלפעל 12.11
 עבדו וּמִשְׁעָם ושמר הוא בנה את אונו ואת לָד ובנתיה: עבדו ושמע המה ראשי האבות ליושבי אילון המה הבריתו את יושבי גת: 13
 ואחֲרֵיהֶם אלפעל וִישָׁשֶׁק וירמות: וזבדיה ועֶדֶד: ועֶדֶד: ומיכאל וִישָׁפָה ויוחא בני 16-14
 בריעה: וזבדיה ומִשְׁלֵם וְחִזְקִי וחבר: וישמרי וזוליא ויובב בני אלפעל: ויקים 19-17
 זוכרי וזבדי: וְאֶלְעָנִי וְצִלְתִּי ואליאל: ועדיה ובראיה ושמרת בני שִׁמְעִי: וִישָׁפָן כ-22
 ועבד ואליאל: ועבדון וזכרי וחנן: וחנניה ועילם וענתתיה: ויפדיה ופניאל בני 23-כה
 ששק: ושמשרי ושחריה ועתליה: ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם: אלה ראשי 28-26
 אבות לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם: אבות לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם: 15
 ובנבעון ישבו אבי נבעון וְעִיָּאל ושם אשתו מעכה: ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ל.29
 ובעל וְנָר: ונרב: ונדר: ואחיו זוכר וְמִקְלוֹת: ומקלות הוליד את שְׁמָאָה ואף 32.31
 המה נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: ונר הוליד את אֶבְנָר: וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל: 33
 ובן יהונתן מִרְיָה בעל ומִרְיָה בעל הוליד את מיכה: ובני מיכה פיתון ומלך 20 לה.34
 ותָאֲרָע ואחיו: ואחיו הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד את עֲלָמָת ואת עֲזִימָוֶת 36
 ואת זְמָרִי וזמרי הוליד את מִוְיָאָה: ומִוְיָאָה הוליד את בְּנָעָא רָפָה בנו אלעשה 37
 בנו אֶצֶל בנו: ולאֶצֶל ששה בנים ואלה שמותם עוריקם בְּכָרָה: וישמעאל וְשַׁעְרִיָּה 38
 ועבדיה וחנן ו... כל אלה בני אצל: ובני עֶשֶׂק אחיו אולם בכורו יעוש השני 39
 מ ואליפלט השלשי: ויהיו בני אולם אנשים גבורי חיל דרכי קשת ומרבים בנים ובני 25
 בנים מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן:

- 9.א וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הָגְלוּ לבלב
 במעלם: והיושבים הראשנים אשר באֲחֻזָתָם בעריהם ישראל הכהנים הלויים 2
 והגתנינים: ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני אפרים ומנשה: 30
 עותי בן עמיהוד בן עמרי בן אֶמְרִי בן בִּנְיָמִן מן בני פרץ בן יהודה: ומן השילני 7.4
 עֶשִׂיָּה הבכור ובניו: ומן בני זרח יעואל ואחיהם שש מאות ותשעים: ומן בני 7.6
 בנימן סלוא בן מִשְׁלֵם בן הִי־דִיָּה בן הסגאה: ויִבְנִיָּה בן ירחם ואלה בן עִזִּי 8
 בן מְכָרִי ומִשְׁלֵם בן שפטיה בן רעואל בן יִבְנִיָּה: ואחיהם לתלדותם תשע מאות 9
 וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות לבית אבתיהם: 35
 ומן הכהנים ידיה ויהויריב ויכין: ועוריה בן חלקיה בן מִשְׁלֵם בן צדוק בן 11.י
 מְקִיּוֹת בן אחיטוב נגיד בית האלהים: ועדיה בן ירחם בן פשחור בן מלכיה 12
 ומעשי בן עדיאל בן יחזרה בן מִשְׁלֵם בן מִשְׁלִמִּית בן אֶפְרָי: ואחיהם ראשים 13
 לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת בית האלהים: 14.10
 ומן הלויים שמעיה בן חֲשׁוּב בן עֶזְרִיקָם בן חֲשִׁבִיָּה מן בני מְכָרִי: ובקבֶּקֶר 40
 חֲרָשׁ וְגָלָל ומתניה בן מיכא בן זכרי בן אסף: ועבדיה בן שמעיה בן גלל בן 16
 ידותון וְכִרְקִיָּה בן אסא בן אלקנה היושב בחצרי נטופתי: והשערים שלום ועקוב 17
 ומלמן ואחיהם שלום הראש: ועד הגה בשער המלך מזרחת המה 18
 השערים למחנות בני לוי:

9,19 ושלום בן קורא בן אֶבְיָסָף בן קרח ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבדה שמרי הספים לאהל ואבתיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא; ופינחס בן אלעזר נגיד היה עליהם לפני יהוה עמו; זכריה בן מִשְׁלֵמְיָה שער פתח לאהל מועד; כֹּלֶם הברורים לשערים בספים מאתים ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם המה יסד דויד ושמואל הראה באֲמָנָתָם; והם ובניהם על השערים לבית יהוה לבית האהל למשמרות; לארבע רוחות יהיו השערים מזרח ימה צפונה ונגבה; ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל עת עם אלה; כי באמונה המה כה. 26 ארבעת גברי השערים

27 [ו]מִן הַלְוִיִּם הָיוּ עַל הַלְשָׁכוֹת וְעַל הָאֲצֻרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים; וסביבות בית האלהים יליגו כי עליהם משמרת והם על המפתח ולבקר לבקר; ומהם על כלי העבדה כי במספר יביאום ובמספר יוציאום; ומהם מְמַנִּים עַל הַכֵּלִים וְעַל כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ וְעַל הַפֶּלֶת וְהַיִּין וְהַשֶּׁמֶן וְהַלְבוֹנָה וְהַבְשָׂמִים; וּמִן בְּנֵי הַכֹּהֲנִים לְרַקְחֵי הַמִּזְבֵּחַ לְבִשְׂמִים; וּמִמֶּתִיָּה מִן הַלְוִיִּם הוּא הַבְּכוֹר לְשֵׁם הַקֶּרֶת בְּאֲמוֹנָה עַל מַעֲשֵׂה הַחֲכָמִים; וּמִן בְּנֵי הַקֶּהֱתִי מִן אַחִיהֶם עַל לֶחֶם הַמַּעֲרַכַּת לַחֲכִין 15 שֶׁבֶת שֶׁבֶת:

33 ואלה המשררים ראשי אבות ללוים בלשכת פטירים כי יומם ולילה עליהם במלאכה: אלה ראשי האבות ללוים לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם:

34 ובגבעון ישבו אבי גבעון יעִי־אל ושם אשתו מעכה; ובנו הבכור עבדון וצור 36. לה. וקיש ובעל ונר ונדב; וגדור ואחיו וזכריה ומקלות; ומקלות הוליד את שִׁמְאֵם 38. 37 ואף הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם; ונר הוליד את אֲבִנֵּר וקיש הוליד את שאול ושאל הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אֲבִינֵדָב ואת אֲשָׁבֶעַל; ובן יהונתן מרי־בעל ומרי בעל הוליד את מיכה; ובני מיכה פיתן 41. מ. ומלך ותַּחֲרַע ואחיו; ואחיו הוליד את יַעֲזִידָה ויעִידָה הוליד את עלמת ואת עֲזִימֵיָה 42 ואת זְמֵרִי וזמרי הוליד את מִיֶּצֶא; ומִיֶּצֶא הוליד את בְּנֵעָא ורַפְּיָה בְנוֹ אֲלַעֲשָׂה 43 בְנוֹ אֶצֶל בְּנוֹ; וְאֶצֶל שֵׁשֶׁה בָנִים ואלה שמותם עֲזִרְקָם בְּכָרוֹ וישמעאל ושְׁעֵרִיָּה 44 ועבדיה וחנון ו... אלה בני אצל:



10,8 ופלשתים נלחמו בישראל וינס אִישׁ יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פִלְשְׁתִּים ויפלו חללים בחר 30 גלבע; ויִדְבֹקוּ פִלְשְׁתִּים אַחֲרֵי שְׂאוּל וְאַחֲרֵי בָנָיו ויפּוּ פִלְשְׁתִּים אֶת יוֹנָתָן ואת אֲבִינֵדָב ואת מלכי שוע בני שאול; ותכבד המלחמה עַל שְׂאוּל ויִמְצָאֻהוּ הַמּוֹרִים בַּקֶּשֶׁת ויִחַל מִן הַיּוֹרִים; ויאמר שְׂאוּל אֶל נִשָּׂא כְּלָיו שֶׁלֶף חֶרֶב ודקרני בה פן יבאו הערלים האלה והתעללו בי ולא אבה נִשָּׂא כְּלָיו כי ירא מאד ויקח שְׂאוּל אֶת הַחֶרֶב ויפל עליה; וירא נִשָּׂא כְּלָיו כי מת שְׂאוּל ויפל גם הוא עַל הַחֶרֶב הַיְמָנִית; וימת שְׂאוּל ושלשת בָּנָיו וְכָל בֵּיתוֹ יָחִידוּ מֵתוֹ; ויראו כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר 35 בַּעֲמָק כִּי נָסוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְכִי מָתוּ שְׂאוּל וּבָנָיו ויעוּבוּ עֲרִיהֶם ויִנְסוּ ויבֹאוּ פִלְשְׁתִּים וישבו בהם:

8 ויהי מִמָּחָרָת ויבאו פִלְשְׁתִּים לִפְשֹׁט אֶת הַחֲלָלִים ויִמְצְאוּ אֶת שְׂאוּל ואת בָּנָיו 9 נָפְלִים בַּחֵר גִּלְבֹּעַ; ויִפְשִׁטוּהוּ וישאו אֶת רִאשׁוֹ ואת כְּלָיו וישְׁלַחוּ בָּארֶץ פִּלְשְׁתִּים סָבִיב לְבִשָׁר אֶת עֲצָמֵיהֶם ואת הָעֵם; וישִׁימוּ אֶת כְּלָיו בֵּית אֱלֹהֵיהֶם ואת גִּבְיָתוֹ יְהִיקְעוּ בַּחֲמוֹת בֵּית שִׁשָּׁן; וישמעו אֱלֹהֵינוּ יִשְׁכְּבֵי יָבִישׁ גִּלְעָד אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ 11 פִּלְשְׁתִּים לְשְׂאוּל; ויקומו כָּל אִישׁ חֵיל וישאו אֶת גּוֹפֶת שְׂאוּל ואת גּוֹפֶת בָּנָיו 12 ויביאום יְבִישָׁה ויקברו אֶת עֲצָמוֹתֵיהֶם תַּחַת הָאֶלֶה בִּיבֶשׁ ויצומו שבעת ימים:

- 10,13 וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה על דבר יהוה אשר לא שמר וגם
14 לשאול באוב לדרוש: ולא דרש ביהוה וימיתו ויסב את המלוכה לדוד בן ישי:
- 11,2,8 ויקבצו כל ישראל אל דוד חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו: גם
תמול גם שלשום גם בהיות שאול מלך אתה המוציא והמביא את ישראל ויאמר 5
יהוה - לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד על - ישראל:
3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דוד ברית בחברון
לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל כדבר יהוה ביד שמואל:
4. ה וילך יהמלך: ואנשיו ירושלם היא יבוס ושם היבוס ישבי הארץ: ויאמרו
10 ישבי יבוס לדוד לא תבוא הנה וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד:
6 ויאמר דוד כל מכה יבוס בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן
8.7 צרויה ויהיה ראש: וישב דוד במצד על כן קראו לו עיר דוד: ויבן העיר מסביב
9 מן המלוא ועד הסביב ויואב יתיה את שער העיר: וילך דוד הלך וגדול ויהוה
צבאות עמו:
- 15 ואלה ראשי הגברים אשר לדוד המתחזקים עמו במלכותו עם כל ישראל
1 ויהמליכו כדבר יהוה על ישראל: ואלה שמות הגברים אשר לדוד ישבעל בן
11 חכמוני ראש השלושה: הוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל בפעם אחת:
13.12 ואחריו אלעזר בן דוד: האחוזי הוא בשלושה הגברים: הוא היה עם דוד בפס
20 דמים והפלשתים נאספו שם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה שעורים והעם
14 נסו מפני פלשתים: ויתיצב בתוך החלקה ויציל: ויד: את פלשתים ויושע
יהוה תשועה גדולה:
- ט וירדו שלושה מן השלושים ראש על הצר אל דוד אל מצדת עקלם ומחנה
16 פלשתים הנה בעמק רפאים: ודוד או במצודה ונציב פלשתים או בכית לחם:
18.17 ויתאז דוד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער: ויבקעו השלושה
25 במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד
19 ולא אבה דוד לשתותם וינסך אתם ליהוה: ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות
זאת הדם האנשים האלה אשתה בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא אבה
לשתותם אלה עשו שלשת הגברים:
- כ ואבי ישי אחי יואב הוא היה ראש השלוש: והוא עורר את חניתו על
30 שלש מאות חלל ול: שם בשלוש: מן השלוש: יבשע נכבד ויהי להם לשר
21 ועד השלושה לא בא: בניה בן יהוידע: איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא
22 הפה את שני בניה אריאל במואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום
23 השלג: והוא הפה את האיש המצרי איש מדה חמש באמה וביד המצרי
חנית כמנור ארגים וירד אליו בשבט ויגול את החנית מיד המצרי ויהרגהו 35
24 בה בחניתו: אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלוש: הגברים: מן השלושים
הנו נכבד הוא ואל השלושה לא בא וישימחו דוד על משמעתו:
- 27.26 וגבורי החלים עשהאל אחי יואב אלחנן בן דודו מבית לחם: שמיהות
29.28 החרודי חליץ הפלמי: עירא בן עקש התקועי אביעזר הענתותי: סבכי החשתי
31.2 עזריאל: האחוזי: מהרי הנטפתי חלד בן בענה הנטופתי: אתי בן ריבי מנבעת 40
33.32 בני בנימן בניה הפרעתי: יהוי מנחלי געש אביאל הערבתי: עומות הבחורמי
34.36 אלוהבא השעלבני: ישיהו הנגזי יונתן בן שמוה ההררי: אחיזם בן שריר
37.36 החררי אליפלט בן אור: חפר הימלי: אליעם בן אחיתפל הגלגלי: חצרו
39.38 הכרמלי: יערי: בן אובי: יואל בן נתן מבתר: סבכי: יהוי: צלק העמוני נחרי

11,41 מ. הפלתי נשא כלי יואב בן צרויה: עירא היתרי גרב היתרי: אוריה החתי נָכַד
 בן אחלי: עדינא בן שיוא הראובני ראש לראובני -על- שלשים: חנן בן מעכה
 43,42 ויושפט המתני: עניא העשתתתי שמע ויעזאל בני חותם הערערי: ידיעאל בן
 מה 44 שְׁמִירִי ויוחא אחיו התיצי: אליאל המתומי¹² ויריבי ויושִׁיָה בני אלנעם ויתמה
 46 המואבי: אליאל ועובד ויעשיאל המצביה: 5
 47

ואלה הבאים אל דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול בן קיש והמה בנבזרים 12,8
 עזרי המלחמה: נשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי
 2 שאול מבנימן: הראש אחיעזר ויואש בן -שמעה הגבעתי ויוזאל ופלט בני
 3 עזמיא וברכה ויהוא הענתתי: וישמעיה הגבעוני גבור בשלשים ועל השלשים
 4 וירמיה ויחזיאל ויוחנן ויוזבד הנדרתי: אלעזר וירימות ובעליה ושמריהו ושפטיהו ה
 10 החרסיפי: אלקנה וישיהו ועזראל ויעזר וישבעם הקרחים: יואליאל וזבדיה בני
 7-6 ירחם מן הגדוד:
 8 ומן הגדי נבדלו אל דויד למצד מדברה גברי החיל אנשי צבא למלחמה
 15 ערכי צנה ולמח ופני אריה פניהם וכצבאים על ההרים למהר: עזר הראש עבדיה
 השני אליאב השלישי: משמנה הרביעי ירמיה החמשי: עמי הששי אליאל השביעי:
 11, יוחנן השמיני אלזבד התשיעי: ירמיהו העשירי מקבני עשתי עשר: אלה מבני גד
 14-12 ראשי הצבא אחד למאה הקטן והגדול לאלף: אלה הם אשר עברו את הירדן
 10 בחדש הראשון והוא ממלא על כל גדיתיו ויבריתו את כל העמקים למורח
 20 ולמערב:
 17-16 יובאו מן בני בנימן ויהודה עד למצד לדויד: ויצא דויד לפניהם ויען ויאמר
 להם אם לשלום באתם אלי לעזרני יהיה לי עליכם לבב ליחד ואם לרמותני לצרי
 18 בלא חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכח: ורוח לבשה את אגשי ראש השלושים
 18

25 לך דויד ועמד בן ישי
 שלום שלום לך ושלום לעזרך
 כי עזרך אלהיך

ויקבלם דויד ויתנם כראשי הגדוד:
 30 וממנשה נפלו על דויד בבאו עם פלשתים על שאול למלחמה ולא עזרים
 כי בעצה שלחהו סרני פלשתים לאמר בראשינו יפול אל אדניו שאול: בלכתו
 אל ציקלג נפלו עליו ממנשה עדנה ויוזבד וידיעאל ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי
 21 ראשי האלפים אשר למנשה: והמה עזרו עם דויד על הגדוד כי גבורי חיל כלם
 22 ויהיו שרים בצבא: כי לעת יום ביום יבאו על דויד לעזרו עד למחנה גדול
 35 כמחנה אלהים:

ואלה מספרי ראשי החלוצין לצבא באו על דויד חברונה להקטב מלכות שאול
 23 אליו כפי יהוה: בני יהודה נשאי צנה ולמח ששת אלפים ושמנה מאות חלוצי
 24 צבא: מן בני שמעון גבורי חיל לצבא שבעת אלפים ומאה: מן בני הלוי ארבעת
 26 אלפים ושש מאות: ויהודיע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע מאות:
 27 וצדוק נער גבור חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים: ומן בני בנימן אחי שאול
 29,28 שלשת אלפים ועד הנה מרביתם שמרים משמרת בית שאול: ומן בני אפרים
 5 עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם: ומחצי מטה
 31 מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבו בשמות לבוא להמליך את דויד: ומבני
 32

12 יִשְׂכָּר יוֹדְעִי בִּיגָה לְעֵתִים לְדַעַת מָה יַעֲשֶׂה יִשְׂרָאֵל רֹאשִׁיהֶם מֵאֲתָיִם וְכָל אַחֵיהֶם
 33 עַל פִּיהֶם: מִזְבָּלוֹן יוֹצֵאֵי צָבָא עֲרֵכִי מִלְחָמָה בְּכָל כְּלִי מִלְחָמָה חֲמִשִּׁים אֶלֶף וְלַעֲדָר
 34 בְּלֹא לֵב וְלֵב: וּמִנִּפְתְּלֵי שָׂרִים אֶלֶף וְעִמָּהֶם בְּצִנָּה וְחֲנִית שְׁלִשִּׁים וּשְׁבַעָה אֶלֶף:
 36.ה. וּמִן הַדְּנִי עֲרֵכִי מִלְחָמָה עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה אֶלֶף וּשֵׁשׁ מֵאוֹת: וּמֵאֲשֶׁר יוֹצֵאֵי צָבָא
 37 לְעֵרֶךְ מִלְחָמָה אַרְבָּעִים אֶלֶף: וּמַעֲבָר לִירְדֵן מִן הָרְאוּבוּנִי וְהַגְדִּי וְחֲצִי שְׁבַט מְנַשֶּׁה
 בְּכָל כְּלִי צָבָא מִלְחָמָה מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף:
 38 כָּל אֱלֹהֵי אַנְשֵׁי מִלְחָמָה עֲדָרִי מַעֲרָכָה בְּלִבָּב שָׁלֵם בָּאוּ חִבְלָנָה לְהַמְלִיךְ אֶת
 39 דָּוִיד עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְגַם כָּל שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל לֵב אֶחָד לְהַמְלִיךְ אֶת דָּוִיד: וַיְהִי שֵׁם
 מ עַם דָּוִיד יָמִים שְׁלוֹשָׁה אֲכָלִים וְשׁוֹתִים כִּי הִכִּינוּ לָהֶם אַחֵיהֶם: וְגַם הַקְּרוּבוֹת אֵלֵיהֶם
 עַד יִשְׂכָּר וּזְבָלוֹן וְנִפְתָּלִי מִבִּיָּאִים לָחֶם בַּחֲמוּרִים וּבִגְמָלִים וּבִפְרָדִים וּבְבָקָר מֵאֶלֶף
 10 קֶמַח דְּבָלִים וְצִמּוּקִים וַיֵּין וְשֵׁמֶן וּבָקָר וְצֹאן לָרֶב כִּי שָׂמְתָה בִּישְׂרָאֵל:

13.2.א וַיִּזְעַן דָּוִיד עִם שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת לֵכָל נְגִיד: וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְכָל קָהָל יִשְׂרָאֵל
 אֲנִי עֲלִיכֶם מִיּוֹם וּמִן הַיּוֹם אֱלֹהֵינוּ נִפְרָצָה נִשְׁלַחָה עַל אַחֵינוּ הַנְּשָׂאִים בְּכָל אֲרָצוֹת
 3 יִשְׂרָאֵל וְעִמָּהֶם הַכְּהֹנִים וְהַלְוִיִּם בְּעָרֵי מִגְרָשֵׁיהֶם וַיִּקְבְּצוּ אֵלָיו: וְנִסְבָּה אֶת אֲרוֹן
 4 אֱלֹהֵינוּ אֵלָיו כִּי לֹא דִרְשָׁהוּ בִּימֵי שְׁאוּל: וַיֹּאמְרוּ כָּל הַקָּהָל לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי יִשָּׁר
 ה הַדְּבָר בְּעֵינֵי כָּל הָעָם: וַיִּקְהַל דָּוִיד אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל מִן שִׁיחֹר מִצְרִים וְעַד לְבֹא
 6 חֶמֶת לְהִבְיֹא אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִקְרִית יַעֲרִים: וַיַּעַל דָּוִד וְכָל יִשְׂרָאֵל בְּעֶלְתָּה אֶרֶץ
 קְרִית יַעֲרִים אֲשֶׁר לַיהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים יְהוָה יוֹשֵׁב הַכְּרוּבוֹת
 7 אֲשֶׁר נִקְרָא «שֵׁמוֹ» יֵשָׁם: וַיִּרְכִּיבוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עַל עֲגֹלָה חֲדָשָׁה מִבֵּית אֲבִינָדָב
 8 וְעֹזָא וְאֶחָיו נְהָגִים בָּעֲגֹלָה: וְדָוִיד וְכָל יִשְׂרָאֵל מִשְׁחָקִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים בְּכָל עֹז
 9 וּבְשִׁירִים וּבִכְנֹרוֹת וּבְנִבְלִים וּבְתַפִּים וּבְמִצְלָתִים וּבְחֲצֹצְרוֹת: וַיָּבֹאוּ עַד גֵּרֹן יִבְדִּין
 י וַיִּשְׁלַח עֹזָא אֶת יָדוֹ לְאַחֹז אֶת הָאֲרוֹן כִּי שָׁמְטוּ הַבָּקָר: וַיַּחֲר אָף יְהוָה בְּעֹזָא וַיִּפְּהוּ
 11 עַל אֲשֶׁר שָׁלַח יָדוֹ עַל הָאֲרוֹן וַיָּמָת שֵׁם לִפְנֵי אֱלֹהִים: וַיַּחֲר לְדָוִיד כִּי פָרַץ יְהוָה
 12 פָּרַץ בְּעֹזָא וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פָּרַץ עֹזָא עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיִּרְא דָּוִיד אֶת הָאֱלֹהִים
 25 בְּיוֹם הַהוּא לֵאמֹר הִנֵּךְ אֲבִיָּא אֵלַי אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים: וְלֹא הִסִּיר דָּוִיד אֶת הָאֲרוֹן
 14 אֵלָיו אֶל עִיר דָּוִיד וַיִּטְהֹר אֶל בֵּית עֶבֶד אָדָם הַגָּמִי: וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עִם
 בֵּית עֶבֶד אָדָם בְּבֵיתוֹ שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת בֵּית עֶבֶד אָדָם וְאֶת כָּל
 אֲשֶׁר לוֹ:

30 14.א וַיִּשְׁלַח חֲדָשִׁים מֶלֶךְ צֹר מִלֹּאכִים אֶל דָּוִיד וְעֲצֵי אֲרָזִים וְחֶרֶשִׁי קִיר וְחֶרֶשִׁי
 2 עֲצִים לְבָנוֹת לוֹ בֵּית: וַיַּדַּע דָּוִיד כִּי הִכִּינוּ יְהוָה לַמֶּלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל כִּי נִשְׁאָה לְמַעַלָּה
 מַלְכוּתוֹ בְּעִבּוֹר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 4.3 וַיִּקַּח דָּוִיד עוֹד נְשִׁים בִּירוּשָׁלַם וַיּוֹלֵד דָּוִיד עוֹד בָּנִים וּבָנוֹת: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
 ה הַיְלָוִדִים אֲשֶׁר הָיוּ לוֹ בִּירוּשָׁלַם שְׁמוֹעַ וְשׁוּבָב נָתָן וְשִׁלְמָה: וַיִּבְחַר וַאֲלִישֹׁעַ : 35
 7.6 וְנִפְגַּ וַיִּפְּעִי: וַאֲלִישֹׁעַ וּבְעֻלִידַע וַאֲלִיפֶלַט:
 8 וַיִּשְׁמְעוּ פִּלְשְׁתִּים כִּי נִמְשַׁח דָּוִיד לַמֶּלֶךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָּל פִּלְשְׁתִּים לְבַקֵּשׁ
 9. אֶת דָּוִיד וַיִּשְׁמַע דָּוִיד וַיֵּצֵא לִפְנֵיהֶם: וּפִלְשְׁתִּים בָּאוּ וַיִּגְמְשׁוּ בְּעֶמֶק רִפְאִים: וַיִּשְׁאֵל
 דָּוִיד בְּאַלְהֵים לֵאמֹר הֲאֵעֲלֶה עַל פִּלְשְׁתִּים וְנִתְּנָם בְּיָדִי וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה עֲלֶה
 11 וְנִתְּנָם בְּיָדִי: וַיַּעֲלוּ בְּעַל פְּרָצִים וַיִּפְּסוּ שֵׁם דָּוִיד וַיֹּאמֶר דָּוִיד פָּרַץ הָאֱלֹהִים אֶת
 12 אֹיְבָיו בְּיָדִי כְּפָרַץ מִיָּם עַל כֵּן קִרְאוּ שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בְּעַל פְּרָצִים: וַיַּעֲזֹבוּ שֵׁם
 אֶת אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאמֶר דָּוִיד וַיִּשְׂרָפוּ בָּאֵשׁ:
 14.13 וַיִּסְיֹפוּ עוֹד פִּלְשְׁתִּים וַיִּגְמְשׁוּ בְּעֶמֶק: וַיִּשְׁאֵל עוֹד דָּוִיד בְּאַלְהֵים וַיֹּאמֶר לוֹ
 טו הָאֱלֹהִים לֹא תַעֲלֶה אַחֲרֵיהֶם «סָב מַעֲלִיהֶם» וּבֹאת לָהֶם מִמּוֹל הַכְּבָאִים: וַיְהִי כַשְׁמַעַךְ

את קול הצעדה בראשי הבכאים אז תצא במלחמה כי יצא האלהים לפניך 14
להכות את מחנה פלשתים: ויעש דויד כאשר צוהו האלהים ויכו את מחנה 16
פלשתים מגבעון ועד גזרה: ויצא שם דויד בכל הארצות ויהוה נתן את פחדו על 17
כל הגוים:

5

ויעש לו בתים בעיר דויד ויכן מקום לארון האלהים ויט לו אהל: 15,א
אז אמר דויד לא לשאת את ארון האלהים כי אם הלויים כי בם בחר יהוה 2
לשאת את ארון האלהים ולשאתו עד עולם:

ויקהל דויד את כל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו 3
אשר הבין לו: ויאסף דויד את בני אהרן ואת הלויים: לבני קהת אוריאל השר 10,4
ואחיו מאה ועשרים: לבני מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים: לבני גרשם 7,6
יואל השר ואחיו מאה ושלשים: לבני אליצפן שמעיה השר ואחיו מאתים: לבני 9,8
חברון אליאל השר ואחיו שמונים: לבני עזיאל עמינדב השר ואחיו מאה 1
ושנים עשר:

ויקרא דויד לצדוק ולצדוק ולצדוק ולצדוק וללויים וללויים וללויים וללויים 15
ואליאל ועמינדב: ויאמר להם אתם ראשי האבות ללויים התקדשו אתם ואחיהם 11
והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל הכינתי לו: כי למקראשונה לא אתם 12
פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנהו כמשפט: ויתקדשו הכהנים והלויים להעלות 13
את ארון יהוה אלהי ישראל: וישאו בני הלויים את ארון האלהים כאשר צוה 14
משה כדבר יהוה בכתפם במטות עליהם: 20

ויאמר דויד לשרי הלויים להעמיד את אחיהם המשררים בכלי שיר נבלים 16
וכנרות ומצללים משמיעים להרים בקול - שמחה: ויעמידו הלויים את הימן בן 17
יואל ומן אחיו אסף בן ברכיה ומן בני מררי אחיהם איתן בן ק-שיהו: ועמהם 18
אחיהם המשנים זכריהו - ו-ע-יאל ושמירמות ויחאל ועני - ו-אליאב ובניהו 25
ומעשיהו ומתתיהו ואלפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל השערים: והמשררים 19
הימן אסף ואיתן במצללים נחשת להשמיע: וזכריה ו-ע-יאל ושמירמות ויחאל כ
ועני ואליאב ומעשיהו ובניהו בנבלים על עלמות: ומתתיהו ואלפלהו ומקניהו 21
ועבד אדם ויעיאל - בכנרות על השמינית לנצח: ויכנניהו שר הלויים - ש-ר 22
ה-משא כי מבין הוא: ובכריה ואלקנה שערים לארון: ושבניהו ויושפט ונתנאל 24,23
ועמשי וזכריהו ובניהו ואליעזר הכהנים מחצצרים בחצצרות לפני ארון האלהים 30
ועבד אדם ויחיה שערים לארון:

ויהי דויד וזקני ישראל ושרי האלפים ההלכים להעלות את ארון ברית יהוה כה
מן בית עבד אדם בשמחה: ויהי בעזר האלהים את הלויים נשאי ארון ברית יהוה 26
ויזבחו שבעה פרים ושבעה אילים: ודויד מקרבץ במעיל בויין וכל הלויים הנשאים 27
את הארון והמשררים וכנניהו - שר - משא המשררים ועל דויד אפור בד: וכל 28
ישראל מעלים את ארון ברית יהוה בתרועה ובקול שופר ובחצצרות ובמצללים 35
משמיעים בנבלים וכנרות: ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר דויד ומיכל בת 29
שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דויד מרקד ומשחק ותקו לו
בלבה:

ויביאו את ארון האלהים ויצינו אותו בתוך האהל אשר נטה לו דויד ויקריבו 16,א
עלות ושלמים לפני האלהים: ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם 2
בשם יהוה: ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד אישה לאיש כפר לחם ואשפר 3
ואשישה: ויתן לפני ארון יהוה מן הלויים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה 4
אלהי ישראל: אסף הראש ומשנהו זכריהו - ו-ע-יאל ושמירמות ויחאל ומתתיהו 5

16 ואלאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלותים משמיע:

6 וּבָנֵיהוּ וַיְחֻזְאוּל הַכֹּהֲנִים בַּחֲצֵצְרוֹת תְּמִיד לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים:

7 ביום ההוא אז נתן דויד בראש להדות ליהוה ביד אסף ואחיו:

8 תודו ליהוה קראו בשמו 16 בשרו מיום אל יום ישועתו: 5

הודיעו בעמים עלילתיו: 24 ספרו בנוים את כבודו

9 שירו לו זמרו לו בכל העמים נפלאותיו:

שיחו בכל נפלאותיו: כה כי גדול יהוה ומהלל מאד

וְהַתְהַלְלוּ בַשֵּׁם קְדוֹשׁוֹ וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים:

ישמח לב מבקשי יהוה: 26 כי כל אלהי העמים אלילים 10

II דרשו יהוה ועזו ויהוה שמים עשה:

בקשו פניו תמיד: 27 חוד וקדר לפניו

12 זכרו נפלאותיו אשר עשה
עו' וחדוה במקמו:

מפתיו ומשפטי פיהו:

13 זרע ישראל עבדו 28 הבן ליהוה משפחות עמים 15

בני יעקב בחיריו: הבו ליהוה כבוד ועז:

14 הוא יתוה אלהינו 29 הבו ליתוה כבוד שמו

בבֹּלְ הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: שֶׁאֵין מִנְחָה וּבֹא לִפְנֵי

טו זכר-◊ לעולם בריתו

דבר צוה לאלף דור: ל חילו מפנינו כל הארץ

אשר ברם אם אברהם

וַיִּשְׁבּוּעֵם לֵימֹר:

וְעִמְדָה לְעֹשֶׂה לָאֵלֶּיךָ
וְעִמְדָה לְעֹשֶׂה לָאֵלֶּיךָ

לְיִשְׂרָאֵל רַבִּים שׁוֹלֵם: 32 וְרַבִּים שׁוֹלֵם:

[illegible]

למנו לך אתן ארץ זבת חלב וסוף
ועל השם וכל אשר יאמר

חבל מהלכם: 33 או ידנו עז ויעז מלפני יחזק

בהיותם מתי מספר

כמעט ונרים בה: 34 תודו ליהוה כי טוב
הוא לעולם ועד

ויתהלכו מגוי אל גוי

וממלכה אל עם אחר: 30
לה ואמרו הושיענו אלהי ישענו

לא הניח לאיש לעשקם וקבצנו והצילנו מן הגוים

ויוכת עליהם מלכים:

אל תגעו במשיחי 22
להשתבח בתהלתך:

ובנביאי אל תרעו:

35 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל 36

23 שִׁירוּ לַיהוָה כֹּל הָאָרֶץ
מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם

וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהִלֵּל לַיהוָה:

37 ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשׁרת לפני הארון תמיד

38 לדבר יום ביומו: ועבד אדם - ואת-י- ששים ושמונה ועבד אדם בן ידיתון ותסה 40

39 לְשַׁעְרִים: וְאֵת צְדוֹק הַכֹּהֵן וְאֶת־הַכֹּהֲנִים לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה בְּבִמָּה אֲשֶׁר בְּנִבְעֹן:

מ להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת

41 יהוה אשר צוה על ישראל: ועמהם הימן וידותון ושאר הברורים אשר נקבו

42 בשמות להודות ליהוה כי לעולם חסדו: ועמהם - חצצרות ומצלתיים למשמיעים

וכלי שיר האלהים ובני ידותון לשער: וילכו כל העם איש לביתו ויסב דויד לברך 16,43 את ביתו:

- ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל נתן הנביא הנה אנכי יושב א, 17
 5 בבית הארזים וארון ברית יהוה תחת יריעות: ויאמר נתן אל דויד כל אשר
 בלבבך עשה כי האלהים עמך:
 ויהי כלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן לאמר: לך ואמרת אל דויד 4,3
 עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבת: כי לא ישבתי בבית מן ה
 היום אשר העליתי את ישראל עד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן:
 10 בכל אשר התהלכתי בכל ישראל הדבר דברתי את אחד שפטי ישראל אשר
 צויתי לרעות את עמי לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים: ועתה כה תאמר
 לעבדי לדויד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן הגוה מן אחרי הצאן להיות
 נגיד על עמי ישראל: ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית את כל אויבך 8
 מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ: ושמתי מקום לעמי ישראל 9
 15 ונמטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יוסיפו בני עולה לבלתו כאשר בראשונה:
 ולמימים אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והכנעתי את כל אויבך ואגד לך י
 בית יבנה לך יהוה: והיה כי מלאו ימך ללכת עם אבתך והקימותי את זרעך 11
 אחרך אשר יהיה מבניך והכניתי את מלכותו: הוא יבנה לי בית וכנגתי את 12
 כסאו עד עולם: אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מעמו 13
 20 כאשר חסירתי מאשר היה לפניך: והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד העולם וכסאו
 יהיה נכון עד עולם: ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן 14
 אל דויד:
 ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהים ומי בתי כי 16
 הביאתני עד הלם: ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק 17
 25 ואתה את עבדך ידעת: יהוה בעבור עבדך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת
 להדיע את כל הנקלות: יהוה אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו כ
 באזינו: ומי כעמך ישראל גוי אחר בארץ אשר הלך האלהים לפדות לו עם 21
 ולשום לו שם גדלות וגראות לגרש מפני עמו גוי ואלהיו: ותתן את 22
 30 עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: ועתה יהוה
 הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו ואמן עד עולם ועשה כאשר דברת:
 ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית דויד 24
 עבדך נכון לפניך: כי אתה אלהי גלית את און עבדך לבנות לו בית על כן מצא כה
 עבדך להתפלל לפניך: ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר על עבדך הטובה 26
 35 הזאת: ועתה הואלת לך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה
 ברכת ומברך לעולם:

- ויהי אחרי כן ויך דויד את פלשתים ויכניעם ויקח את גת ובנתיה מיד א, 18
 פלשתים: ויך את מואב ויהיו מואב עבדים לדויד נשאי מנחה: ויך דויד את 3,2
 40 הדי-עור מלך צובה חמתה בלכתו להציב ידו בנהר פרת: וילכד דויד ממנו אלף
 רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דויד את כל הרכב
 ויותר ממנו מאה רכב: ויבא ארם דמשק לעזור להדי-עור מלך צובה ויך דויד ה

- 18,6 בארם עשרים ושנים אלף איש; וישם דויד נציבים בארם דרמשק ויהי ארם
 7 לדויד עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד בכל אשר הלך; ויקח דויד את
 8 שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדידעור ויביאם ירושלם; ומטבחת . . . ערי
 הדידעור לקח דויד נחשת רבה מאד בה עשה שלמה את ים הנחשת ואת
 העמודים ואת כלי הנחשת;
 9 וישמע תעו מלך חמת כי הפה דויד את כל חיל הדידעור מלך צובה;
 10 וישלח את תדורם בנו אל המלך דויד לשאול לו לשלום ולכרכו על אשר נלחם
 בהדידעור ויפהו כי איש מלחמות תעו היה הדידעור וכל כלי זהב וכסף ונחשת;
 11 גם אתם הקדיש המלך דויד ליהוה עם הכסף והזהב אשר נשא מכל הגוים
 מאדום וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק;
 12 ויבשבו ה־ הפה את אדום בניה המלח שמונה עשר אלף; וישם באדום
 נציבים ויהיו כל אדום עבדים לדויד ויושע יהוה את דויד בכל אשר הלך;
 13 וימלך דויד על כל ישראל ויהי עשה משפט וצדקה לכל עמו; ויואב בן
 14 צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מוזכר; וצדוק בן אחיטוב וי־אֶקִיֶּתֶר בֶּן
 15 אֶבִימֶלֶךְ כהנים ושושא סופר; ובגיהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דויד
 הראשנים ליד המלך;
 19,2 א ויהי אחרי כן וימת נחש מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו; ויאמר דויד
 אעשה חסד עם חנון בן נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח דויד מלאכים
 3 לנחמו על אביו ויבאו עבדי דויד אל ארץ בני עמון אל חנון לנחמו; ויאמרו
 20 שרי בני עמון לחנון המכבד דויד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא
 4 בעבור לחקר יולגל יולגל הארץ באו עבדיו אליך; ויקח חנון את עבדי דויד
 ה ויגלחם ויכרת את מדויהם בתצי עד המִפְשָׁעָה וישלחם; וילכו ויגידו לדויד על
 האנשים וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו
 עד אשר יצמח זקנכם ושבתם;
 6 ויראו בני עמון כי התבאשו עם דויד וישלח חנון ובני עמון אלף כפר כסף
 7 לשכר להם מן ארם נהרים ומן ארם מעכה ומצובה רכב ופרשים; וישכרו להם
 שנים ושלשים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני
 עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה;
 9,8 וישמע דויד וישלח את יואב כל יִצְבָּא הגבורים; ויצאו בני עמון ויערכו
 10 מלחמה פתח העיר והמלכים אשר באו לבדם בשדה; וירא יואב כי היתה פני
 11 המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקראת ארם; ואת
 12 יתר העם נתן ביד אב־יִשִׁי אחיו ויערכו לקראת בני עמון; ויאמר אם תחזק ממני
 13 ארם והיית לי לתשועה ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתך; חזק ונתחזקה בעד
 14 עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה הטוב בעיניו יעשה; ויגש יואב והעם אשר עמו
 15 לפני ארם למלחמה וינוסו מפניו; ובני עמון ראו כי גם ארם מפני יואב וינוסו
 גם הם מפני אב־יִשִׁי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב ירושלם;
 16 וירא ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוציאו את ארם אשר מעבר
 17 הנהר ושוֹפָךְ שֶׁר צבא הדידעור לפניהם; ויגד לדויד ויאסף את כל ישראל ויעבר
 18 הירדן ויבא תִּלְמֵי־יֶזְרָעֵל ויערך דויד לקראת ארם מלחמה וילחמו עמו; וינס ארם
 19 מלפני ישראל ויהרג דויד מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי
 20,א ואת שופך שֶׁר הצבא המית; ויראו עבדי הדידעור כי נגפו לפני ישראל וישלימו
 עם דויד ויעבדוהו ולא אבה ארם להושיע את בני עמון עוד;
 ויהי לעת תשובת השנה לעת צאת המלכים וינהג יואב את חיל הצבא
 וישחת את ארץ בני עמון ויבא ויצר את רבה ודויד ישב בירושלם ויך יואב

- 20,2 את רבה ויהרסה; ויקח דויד את עמרת מלכם מעל ראשו וימצאה משקל ככר
 זהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: ואת
 העם אשר בה הוציא וישם במגרה ובחריצי הברזל ובמגירות וכן יעשה דויד
 לכל ערי בני עמון וישב דויד וכל העם ירושלם:
 5 ויהי אחרי כן ותהי¹ עד² מלחמה בגבי עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי
 את ספי מילידי הרפאים ויבנעו:
 ותהי עוד מלחמה את פלשתים ויך אלחנן בן יעיר את לחמי אחי גלית ה
 הגתי ועץ חניתו כמנור ארונים:
 ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדה ואצבעתיו שש ושש עשרים וארבע
 10 וגם הוא נולד להקפא: ויקרף את ישראל ויבהו יהונתן בן שמעא אחי דויד:
 8 אל נולדו להקפא בנת ויפלו ביד דויד וביד עבדיו:

- 21,2,8 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דויד למנות את ישראל: ויאמר דויד אל
 יואב ואל שרי העם לכו ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו אלי ואדעה
 15 את מספרם: ויאמר יואב יוסף יהוה על עמו כהם מאה פעמים הלא אדני המלך
 כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל: ודבר
 המלך חזק על יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם: ויתן יואב את
 מספר מפקד העם אל דויד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף
 חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב: ולוי ובנימין לא פקד
 20 בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב:
 8,7 וירע בעיני האלהים על הדבר הזה ויך את ישראל: ויאמר דויד אל האלהים
 חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר נא את עוון עבדך כי
 נסכלתי מאד:
 וידבר יהוה אל גד חזה דויד לאמר: לך ודברת אל דויד לאמר כה אמר
 25 יהוה שלוש אני נטה עליך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך: ויבא גד אל דויד
 ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך: אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים יסכה
 מפני צריך וחרב אויבך ואם יחיות שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך
 יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלחי דבר:
 13 ויאמר דויד אל גד צר לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי רפים רחמיו מאד
 30 וביד אדם אל אפל: ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש:
 וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחית ובהשחית ראה יהוה וינחם על הרעה
 ויאמר למלאך המשחית רב עתה קרף ירך ומלאך יהוה עמד עם גרן ארנן
 היבوسی:

- וישא דויד את עיניו וירא את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים
 35 וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלם ויפל דויד והזקנים מכסים בשקים על
 פניהם: ויאמר דויד אל האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני הוא אשר
 חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא ירך בי ובבית
 אבי:
 ומלאך יהוה אמר אל גד לאמר לדויד כי יעלה דויד להקים מזבח ליהוה
 40 בגרן ארנן היבסי: ויעל דויד בדבר גד אשר דבר בשם יהוה: ויבא דויד עד
 22 ארנן ויבט ארנן וירא את דוד ויצא מן הגרן וישתחו לדוד אפים ארצה: ויאמר

(2) 21,17 ובעמך לא למנפה

(3) כ וישב ארנן וירא את המליך וארבעת בניו עמו מתהלכים וארנן דש חטים:

Chron.

- 21 דויד אל ארגן תנה לי מקום הגרן ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי
 23 ותעצר המנפה מעל העם: ויאמר ארגן אל דויד קח לי עש משקל שש מאות: ויבן
 בעיניו ראה נתתי הבקר לעלות והמורגים לעצים והחטים למנחה הכל נתתי:
 24 ויאמר המלך דויד לארגן לא כי קנה אקנה בכסף מלא כי לא אשא אשר לי ליהוה
 26. כה. והעלות עולה חנם: ויתן דויד לארגן במקום שקלי זהב משקל שש מאות: ויבן
 שם דויד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן השמים
 27 על מזבח העלה: ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל נדבה:
 29. 28 בעת ההיא בראות דויד כי ענהו יהוה בגרן ארגן היבוי ויזבח שם: ומשכן
 ל יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העלה בעת ההיא בבמה בנבעון: ולא יכל
 דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נבעת מפני חרב מלאך יהוה:
 22, א. ויאמר דויד זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה לישראל:

- 2 ויאמר דויד לכנוס את הנגרים אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אבני
 3 גזית לבנות בית האלהים: וברזל לרב למסמרים לדלתות השערים ולמחברות הכין
 4 דויד ונחשת לרב אין משקל: ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצידיגים והצירים
 ה. עצי ארזים לרב לדויד: ויאמר דויד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה
 להגדיל למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה נא לו ויכן דויד לרב לפני
 מותו:
 7. 6 ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל: ויאמר דויד
 8 לשלמה בנִי אני היה עם לבבי לבנות בית לשם יהוה אלהי: ויהי עלי דבר
 יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה בית לשמי כי דמים
 9 רבים שפכת ארצה לפני: הנה בן נולד לי הוא יהיה איש מנוחה והניחותי לו
 מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלוש ושקט אתן על ישראל בימיו:
 י. הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכינותי כסא מלכותו
 11 על ישראל עד עולם: עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך
 12 כאשר דבר עליך: אך יתן לך יהוה שכל ובינה ויצןך על ישראל ולשמור את
 13 תורת יהוה אלהיך: אז תצליח אם תשמור לעשות את החקים ואת המשפטים
 14 אשר צוה יהוה את משה על ישראל חוק ואמץ אל תירא ואל תחת: והנה בעיני
 הכינותי לבית יהוה זהב כפרים מאה אלף וכסף אלף אלפים ככרים ולנחשת
 טו ולברזל אין משקל כי לרב היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף: ועמד לרב
 16 עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה: לזהב לכסף ולנחשת
 ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך:
 18. 17 ויצו דויד לכל שרי ישראל לעזר לשלמה בנו: הלא יהוה אלהיכם עמכם
 והניח לכם מסביב כי נתן בידי את ירדן הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני
 19 עמו: עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש
 יהוה האלהים להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדש האלהים לבית הנבנה
 לשם יהוה:

23. 2. א. ודויד זקן ושבע ימים וימלך את שלמה בנו על ישראל: ויאסף את כל שרי
 3 ישראל והכהנים והלויים: ויפפרו הלויים מבין שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם
 4 לגלגלתם לנגרים שלשים ושמונה אלף: מאלה לנצח על מלאכת בית יהוה עשרים
 ה. וארבעה אלף ושטרים ושפטים ששת אלפים: וארבעת אלפים שערים וארבעת
 אלפים מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי להלל:
 7. 6 ויחלקם דויד מחלקות לבני לוי לגרשון קהת ומררי: לגרשני לעדן ושמע:

בני לעדן הראש יחיאל ויתם ויואל שלשה: בני שמעי שלמסית ותוואל ותרן 23,9.8
שלשה אלה ראשי האבות ללעדן: ובני שמעי יחת וזוא ויעוש ובריעה אלה בני י
שמעי ארבעה: ויהי יחת הראש וזיה השני ויעוש ובריעה לא הרבו בנים ויהיו 11
לבית אב לפקדה אחת:

5 בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל ארבעה: בני עמרם אהרן ומשה ויבדל 13.12
אהרן להקדישו קדש קדשים הוא ובניו עד עולם להקמיר לפני יהוה לשירתו
ולברך בשמו עד עולם: ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבט הלוי: בני 14.10
משה גרשום ואליעזר: בני גרשום שִׁבְלֵאל הראש: ויהיו בני אליעזר רחביה 17.16
הראש ולא היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה: בני יצהר שלמית 18
הראש: בני חברון יריהו הראש אמריה השני יֶעֱזֵאל השלישי יִקְמָעם הרביעי: 19
בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני:

בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש: וימת אלעזר ולא היו לו בנים 22.21
כי אם בנות וישאום בני קיש אחיהם: בני מושי מחלי ועדר וירמאות שלושה: 23
אלה בני לוי לבית אבותיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר שמות לגלגלתם 24
עשה המלאכה לעבדת בית יהוה מבן עשרים שנה ומעלה: כי אמר דויד הניח 15
יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם: וגם ללוים אין לשאת את 26
המשכן ואת כל כליו לעבדתו: כי בדברי דויד האחרונים המה מספר בני לוי 27
מבן עשרים שנה ולמעלה: כי מעמדם ליד בני אהרן לעבודת בית יהוה על 28
החצרות ועל הלשכות ועל טהרת לכל קדש ומעשה עבדת בית האלהים: וללחם 29
המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי המצות ולמחבת ולמקרבכת ולכל מעורה ומדה: 20
ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב: ולכל העלות עלות ליהוה 31.5
לשבתות לחדשים ולמקדים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה: ושמרו את 32
משמרת אהל מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית
יהוה:

25

ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן גרב ואביהוֹד־ד אלעזר ואיתמר: וימת גרב 24.2.8
ואביהווא לפני אביהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר: ויחלקם דויד 3
וצדוק מן בני אלעזר ואחיהם מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם: וימצאו בני 4
אלעזר רבים לראשי הנגרים מן בני איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית 30
אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: ויחלקום בגורלות אלה עם 31
אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ומבני איתמר: ויכתבם שמעיה 6
בן נתנאל הסופר מן הלוי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחיהם בן אֶבְיָתָר
וראשי האבות לכהנים וללוים בית אב אחד אֶחָז⁴ לאיתמר² ואֶחָז³ לאלעזר:
ויצא הגורל הראשון ליהויריב לידעיה השני: לתרם השלישי לשערים הרבעי: 8.7
35 למלכיה החמישי למימן הששי: לחקוין השבעי לאביה השמיני: לישוע התשעי
לשכניהו העשירי: לאלישיב עשתי עשר ליקים שנים עשר: לחפיה שלשה עשר
לִיִשָׁב־על ארבעה עשר: לבגנא חמשה עשר לאֶמֶר ששה עשר: לחזיר שבעה 13.12
עשר להפֶצֶץ שמונה עשר: לפתחיה תשעה עשר ליחזקאל העשרים: ליכין אחד 17.16
ועשרים לגמול שנים ועשרים: לדליהו שלשה ועשרים למִקְצִיָהוּ ארבעה ועשרים: 18
40 אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר
צוהו יהוה אלהי ישראל:

ולבני לוי הנותרים לבני עמרם שובאל לבני שובאל יחדיהו: לרחביהו לבני 21.2
רחביהו הראש וישיה: ליצחרי שלמות לבני שלמות יחת: ובני יִתְרָבוֹן יריהו 23.22
הראש אמריהו השני יֶעֱזֵאל השלישי יִקְמָעם הרביעי: בני עזיאל מיכה לבני 24

24,26. כה. מיכה שמוֹיִר: אחי מיכה יִשִּׁיה לבני ישיה זכריהו: בני מְרִי מחלי ומושי 'וגם'
28.27 וְעָדְיָהוּ בְנוֹ: בני מְרִי לְעָדְיָהוּ בְנוֹ שֶׁהָם זִכְרִיָּהוּ וְעָדְיָהוּ: למחלי אלעזר ולא
5.29 היה לו בנים: לקיש בני קיש ירחמאל: ובני מושי מחלי ועדר וירימות:
31 אלה בני הלויים לבית אבותיהם ויפילו גם הם גורלות לעמת אחיהם בני
5 אהרן לפני דויד המלך וצדוק ואחיהם המלך וראשי האבות לכהנים וללויים אבות
הראש לעמת אחיו הקטן:

25. א. ויָבֹדֵל דויד ושרי הצבא לעבדה לבני אסף והימן וידותון הַנְּבָאִים בכָּנֻרוֹת
2 נִבְנִלִים וּבִמְצָלָתִים ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם: לבני אסף זכור ויוסף
3 ונתניה וַאֲשֵׁרָאֵלָה בני אסף על יד אסף הַנְּבָאֵל על ידי המלך: לידותון בני
10 ידותון גדליהו וְצָרִי וישעיהו וְשִׁמְעִי וַחֲשִׁבִיָּהוּ וּמִתְנִיָּהוּ ששה על ידי אביהם
4 ידותון הַנְּבָאֵל יִבְכָּנוּר על הדות והלל ליהוה: להימן בני הימן בְּקִיָּהוּ מתניהו
עֲזִיָּאל וְשֹׁבָבֵאל וירימות חנניה חֲנָנִי אליאתה גדלתי ורממתי עזר וַיִּשְׁבְּקֶשָׁה מלותי
ה הותיר מחזיאות: כל אלה בנים להימן חֹזֶה המלך בדברי האלהים להרים קרְנִי
6 ויתן האלהים להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: כל אלה על ידי אביהם
15 בשיר בית יהוה במצלתים נבלים וכנורות לעבדת בית האלהים על ידי המלך אסף
7 וידותון והימן: ויהי מספרם עם אחיהם מלמדי שיר ליהוה כל המבין מאתם
8 שמונים ושמונה: ויפילו גורלות משמרת לעמת כקטן כגדול מבין עם תלמיד:
9 ויצא הגורל הראשון לאסף ליוסף הוא ואחיו ובניו שנים עשר:
20 לְגַדְלִיָּהוּ השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר:
השְׁלִשִׁי לְזָכֹר בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
הרְבִיעִי לְצָרִי בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
11 החמישי לְנַתְנִיָּהוּ בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
12 השְׁשִׁי לְבְּקִיָּהוּ בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
13 השְׁבַעִי לְאִשְׁרָאֵלָה בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
25 14 השְׁמִינִי לְיִשְׁעִיָּהוּ בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
15 15 השְׁשִׁינִי לְחִשְׁבִּיָּהוּ בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
16 16 התשיעי לְמִתְנִיָּהוּ בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
17 17 העשירי לְשִׁמְעִי בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
18 18 עשתי עשר לְעָדְיָהוּ בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
19 19 השנים עשר לְחִשְׁבִּיָּהוּ בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
30 20 הַשְּׁדִשָּׁה עשר לְשֹׁבָבֵאל בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
21 21 הַשְּׁבַעִתָּה עשר לְמִתְנִיָּהוּ בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
22 22 הַחֲמִשָּׁה עשר לְיִרְמֹת בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
23 23 הַשְּׁשָׁה עשר לְחִנְנִיָּהוּ בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
24 24 הַשְּׁבַעִתָּה עשר לְיִשְׁבְּקֶשָׁה בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
35 25 הַשְּׁמוֹנֶה עשר לְחֲנָנִי בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
26 26 הַתְּשַׁעִּתָּה עשר לְמִלּוּתִי בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
27 27 הָעֲשָׂרִים לְאֵלִיתָה בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
28 28 הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לְהוֹתִיר בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
29 29 הַשְּׁנָיִם וְעֶשְׂרִים לְגַדְלִתִּי בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
40 30 הַשְּׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים לְמִחְזִיאוֹת בְנוֹ ואחיו שנים עשר:
31 31 הָאַרְבַּעַתָּה וְעֶשְׂרִים לְרֹמְמָתִי עזר בְנוֹ ואחיו שנים עשר:

26,2. א. למחלקות לשערים לקרחים משלמיהו בן קרא מן בני אָבִי־אסף: ולמשלמיהו

בנים זכריהו הבכור ודיִעָאל השני ובריהו השלישי וַתֵּנִיאל הרביעי: עילם החמישי 26,3
 יהוחנן הששי אֶלְיָהוּעִיני השביעי: ולעבד אדם בנים שמעיה הבכור יהוהבד השני 4
 יואח השלישי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי: עמיאל הששי יִשָּׁכָר השביעי ה
 פֶּעֱלָתִי השמיני כי בָּרְכוּ אֱלֹהִים: ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים לבית אביהם 6
 כי גבורי חיל המה: בני שמעיה עֲתָנִי ורָפָאֵל ועובד וְאַלְזָבָר וְאֶחָיו בני חיל 7
 אליהו וסמכיהו: כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בִּכָּח 8
 לעבדה ששים ושנים לעבד אדם: ולמִשְׁלָמִיהו בנים ואחים בני חיל שמונה עשר: 9
 ולחֶסֶה מִן בְּנֵי מֶרְרִי בנים שְׁמָרִי הראש כי לא היה בכור וישימהו אביוהו לראש: י
 חלקיהו השני טבליהו השלישי זכריהו הרביעי כל בנים ואחים לחֶסֶה שלשה עשר: 11
 לאלה לִמְחֻלָּקוֹת הַשְּׁעָרִים לראשי הגְּבָרִים משמרות לַעֲמַת אחיהם לִשְׁרֵת 12
 בבית יהוה: ויפילו גורלות כקֶטֶן כגדול לבית אבותם לשער ושער: ויפל הגורל 14-13
 מִזִּמְחָה לִשְׁלָמִיהו וְלִזְכָּרִיהו בנו יועֵץ בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה:
 לעבד אדם נגבה ולבניו בית האֲסָפִים: 16
 העולה משמר לַעֲמַת משמר: למזרח הלויים ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום 17
 ארבעה ולאֲסָפִים שנים שנים: לפרבר למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר: אלה 19,18
 מחֻלָּקוֹת הַשְּׁעָרִים לבני הַקָּרְתִּי ולבני מֶרְרִי:

והלויים אחיהם- על אצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: בני לַעֲדָן בני 21,2
 הַנְּרָשָׁנִי לַלַּעֲדָן ראשי האבות לַלַּעֲדָן הגרשני יחיאלי: בני יחיאלי וְתָם ויואל אחיו 22
 על אצרות בית יהוה: 20
 לעֲמָרְמִי לִיצְהָרִי לחברוני לַעֲזִיאֵלִי: וְיִשָּׁכָרֵאל בן גִּרְשֹׁם בן מֹשֶׁה נָגִיד על 24,23
 האצרות: ואחיו לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו וְזָכָרִי בנו ושלמִיָּת 24
 בנו: הוא שלמִיָּת ואחיו על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי 26
 האבות וִישָׁרִי האלפים והמאות ושרי הצבא: מן המלחמות ומן השלל הקדישו 27
 לחֹזֶק לבית יהוה: וכל ההקדיש שמואל הראה ושאל בן קִיש ואבנר בן נֹר ויואב 28
 בן צרויה כל המקדיש על יד שלמִיָּת ואחיו:
 לִיצְהָרִי כנניהו ובניו למלאכה החיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים: 29
 לחברוני חשביהו ואחיו בני חיל אֶלֶף ושבַּע מאות על פקדת ישראל מַעֲבָר לִירֶדֶן 5
 מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך: לחברוני יִרְיָה הראש לחברוני לתלדתיו 31
 לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד נדרשו וימצא בהם גבורי חיל בַּעֲזָרִי גלעד: 30
 ואחיו בני חיל אלפים ושבַּע מאות ראשי האבות ויפקידם דויד המלך על הראובני 32
 והגדי וחצי שבט המנשי לכל דבר האלהים ודבר המלך:

ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריהם מִשְׁטָרִים 27,8
 35 את המלך לכל דבר המחלקות הבאה והִיצָאֹת חֹדֶשׁ בחדש לכל חרשי השנה
 המחֻלָּת האחת עשרים וארבעה אלף:

על המחלקת הראשונה לחדש הראשון ושבַּע-ל בן זְבַדִּיָּאל ועל מחֻלָּקָתוֹ 2
 עשרים וארבעה אלף: מן בני פִּרְיָן הראש לְכָל שְׂרֵי הצבאות לחדש הראשון: ועל 4,3
 מחֻלָּקַת הַחֹדֶשׁ השני וְאַלְעָזָר בֶּן דֹּדַי האחותי ועל מחֻלָּקָתוֹ וְעַל מִקְלֹת הַנָּגִיד ועל 40
 מחֻלָּקָתוֹ עשרים וארבעה אלף: שר הצבא השלישי לחדש השלישי בְּנִיָּהוּ בן יְהוֹדָע ה
 הכהן ראש ועל מחֻלָּקָתוֹ עשרים וארבעה אלף: הוא בניוהו גבור השלשים ועל 6
 השלשים ועל מחֻלָּקָתוֹ עֲמִיזָבָד בנו: הרביעי לחדש הרביעי עֲשָׂהאֵל אחי יואב 7
 וזבדיה בנו אחיו ועל מחֻלָּקָתוֹ עשרים וארבעה אלף: החמישי לחדש החמישי 8
 השר שְׁמֹהוּת היוֹרָחִי ועל מחֻלָּקָתוֹ עשרים וארבעה אלף: הששי לחדש הששי 9

- 27, י עירא בן עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: השביעי לחדש השביעי
 11 חֲלִץ הַפֶּלֶטִי מִן בְּנֵי אֶפְרַיִם וְעַל מַחֲלָקְתוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבַּעַה אֶלֶף: הַשְּׁמִינִי לַחֹדֶשׁ
 12 הַשְּׁמִינִי סִבְכִּי הַחֲשֹׁתִי לְזֹרְחִי וְעַל מַחֲלָקְתוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבַּעַה אֶלֶף: הַתְּשִׁיעִי לַחֹדֶשׁ
 13 הַתְּשִׁיעִי אֲבִיעֹזֵר הָעֶנְתוֹתִי לְבִנְיָמִינִי וְעַל מַחֲלָקְתוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבַּעַה אֶלֶף: הָעֲשִׂירִי
 14 לַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי מֹהְרִי הַנְּטוּפָתִי לְזֹרְחִי וְעַל מַחֲלָקְתוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבַּעַה אֶלֶף: עֲשֵׁתִי
 5 עֶשֶׂר לְעֲשֵׁתִי עֶשֶׂר הַחֹדֶשׁ בְּנֵיהַ הַפְּרַעַתוֹנִי מִן בְּנֵי אֶפְרַיִם וְעַל מַחֲלָקְתוֹ עֶשְׂרִים
 10 וָאַרְבַּעַה אֶלֶף: הַשְּׁנִי עֶשֶׂר לְשְׁנִים עֶשֶׂר הַחֹדֶשׁ חֲלָדִי הַנְּטוּפָתִי לְעֶתְנִיאֵל וְעַל
 מַחֲלָקְתוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבַּעַה אֶלֶף:
 16 וְעַל שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל לְרֹאשֵׁי בְּנֵי אֲלִיעֶזֶר בֶּן זִכְרִי לְשִׁמְעוֹנִי שִׁפְטִיהוּ בֶן מַעֲכָה:
 18.17 לְלוֹי חֲשִׁבִּיהַ בֶּן קְמוּאֵל לְאַהֲרֹן צְדוֹק: לַיהוּדָה אֱלִיאָזָבִי מֵאֲחִי דָוִיד לִישָׁכָבִי כֹהֵן עֲמִירִי
 19 בֶּן מִיכָאֵל: לְזֹבֻלָן יִשְׁמַעִיהוּ בֶן עֲבֹדִיהוּ לְנַפְתָּלִי יִרְמְיָהוּ בֶן גִּיֹּזְרִיאֵל: לְבִנְיָמִינִי אֶפְרַיִם
 21 הוֹשֶׁעַ בֶּן גִּיֹּזְרִיאֵל לְחִצִּי שְׁבֹט מְנַשֶּׁה יוֹאֵל בֶּן פְּדִיהוּ: לְחִצִּי הַמְנַשֶּׁה גִּלְעָדָה יִדֹּ בֶן
 22 זִכְרִיהוּ לְבִנְיָמִן יַעֲשִׂיאֵל בֶּן אֲבִנָּה: לְדָן עֲזֹרָאֵל בֶּן יִרְחָם אֱלֵה שְׂרֵי שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל:
 23 וְלֹא נִשָּׂא דָוִיד מִסְפָּרָם לְמִבֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּלְמִטָּה כִּי אָמַר יְהוָה לְהַרְבּוֹת אֶת
 24 יִשְׂרָאֵל כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם: יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה הָחָל לְמָנוּת וְלֹא כָלָה וַיְהִי בּוֹאֵת קֶצֶף
 15 עַל יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָלָה הַמִּסְפָּר בִּשְׁפָר דְּבִרֵי הַיָּמִים לְמֶלֶךְ דָּוִיד:
 כה וְעַל אֲצֻרֹת הַמֶּלֶךְ עֲזִימְיָהוּ בֶן עֲדִיאֵל וְעַל הָאֲצֻרֹת בִּשְׂדֵה בְּעֵרִים וּבְכַפְרִים
 26 וּבְמַגְדְּלוֹת יְהוֹנָתָן בֶּן עֲזִיהוּ: וְעַל עֲשֵׂי מְלֹאכֶת הַשָּׂדֶה לְעִבְרַת הָאֲדָמָה עֲזָרִי בֶן
 28.27 קְלוּב: וְעַל הַכְּרֹמִים שְׁמַעִי הַרְמָתִי וְעַל שְׁבַכְרֵמִים לְאֲצֻרֹת הַיֵּין זְבַדִּי הַשְּׁפָמִי: וְעַל
 29 הַזֵּיתִים וְהַשְּׁקָמִים אֲשֶׁר בַּשְּׁפֵלָה בַּעַל חֲנָן הַגִּדְרִי וְעַל אֲצֻרֹת הַשֶּׁמֶן יוֹעֵשׂ: וְעַל
 30 הַבֶּקֶר הָרָעִים בִּשְׂרֹן שֹׁטְרֵי הַשֶּׁרֹּן וְעַל הַבֶּקֶר בְּעִמְקִים שְׁפָט בֶּן עֲדָלִי: וְעַל
 31 הַנְּמִלִּים אֲוִבִיל הַיִּשְׁמַעְלִי וְעַל הָאֲתָנּוֹת יִתְדִיהוּ הַמְּרָנְתִי: וְעַל הַצֹּאן יִזּוֹ הַחֲגָרִי כָל
 אֱלֹהֵי שְׂרֵי הָרְכוּשׁ אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ דָּוִיד:
 32 וַיְהוֹנָתָן דָּוִד דָּוִיד יוֹעֵץ אִישׁ מִבֵּין וְסוֹפֵר הוּא וַיְחִיאֵל בֶּן חַכְמוֹנִי עִם בְּנֵי
 34.33 הַמֶּלֶךְ: וְאַחִיתֶּפֶל יוֹעֵץ לְמֶלֶךְ וְחוֹשֵׁי הָאֲרָכִי רַע הַמֶּלֶךְ: וְאַחֲרֵי אֲחִיתֶּפֶל הַיְּהוּדֵעַ בֶּן
 25 בְּנֵיהוּ וְאַבְיָתָר וְשֵׂר צִבְאָה לְמֶלֶךְ יוֹאָב:

- 28, א וַיִּקְהַל דָּוִיד אֶת כָּל שְׂרֵי יִשְׂרָאֵל שְׂרֵי הַשְּׁבָטִים וְשְׂרֵי הַמַּחֲלָקוֹת הַמְּשֻׁרָתִים
 אֶת הַמֶּלֶךְ וְשְׂרֵי הָאֲלָפִים וְשְׂרֵי הַמֵּאוֹת וְשְׂרֵי כָל רְכוּשׁ וּמִקְנֵה לְמֶלֶךְ וּלְבָנָיו עִם
 2 הַסְּרִיסִים וְהַגְּבוּרִים וְכָל גִּבּוֹר חַיִּל אֵל יִירוּשָׁלַם: וַיָּקָם דָּוִיד הַמֶּלֶךְ עַל רַגְלָיו וַיֹּאמֶר
 30 שִׁמְעוּנִי אֲחִי וְעַמִּי אֲנִי עִם לְבָבִי לַבְּנוֹת בֵּית מִנוּחָה לְאַרְוֹן בְּרִית יְהוָה וְלַהֲלֹם
 3 רַגְלִי אֱלֹהֵינוּ וְהַכִּינוֹתִי לַבְּנוֹת: וְהָאֱלֹהִים אָמַר לִי לֹא תִבְנֶה בֵּית לְשָׁמִי כִּי אִישׁ
 4 מַלְחָמוֹת אֵתָּה וְדָמִים שָׁפַכְתָּ: וַיִּבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי מִכָּל בֵּית אָבִי לַהֲיוֹת
 5 לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם כִּי בִיהוּדָה בָּחַר לְנָגִיד וּבְבֵית יְהוּדָה בֵּית אָבִי וּבְבִנִי
 35 אָבִי בִּי רָצָה לְהַמְלִיךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וּמִכָּל בְּנֵי כִּי רַבִּים בָּנִים נָתַן לִי יְהוָה וַיִּבְחַר
 6 בְּשִׁלְמָה בְּנִי לְשֹׁכֵת עַל כִּסֵּא מַלְכוּת יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר לִי שְׁלֹמֹה בֶּנְךָ הוּא
 7 יִבְנֶה בֵּיתִי וְחֲצֹרֹתִי כִּי בָחַרְתִּי בּוֹ לִי לְבֵן וְאֲנִי אֶהְיֶה לוֹ לְאָב: וְהַכִּינוֹתִי אֶת
 8 מַלְכוּתוֹ עַד לְעוֹלָם אִם יִחְזַק לַעֲשׂוֹת מִצְוֹתִי וּמִשְׁפָּטִי כְּיוֹם הַזֶּה: וְעַתָּה לְעֵינִי כָל
 9 יִשְׂרָאֵל קָהַל יְהוָה וּבְאוּזֵי אֱלֹהֵינוּ שִׁמְרוּ וּדְרֹשׁוּ כָל מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְמַעַן
 40 תִּירְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה וְהִנַּחֲלֶתֶם לְבָנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם עַד עוֹלָם: וְאַתָּה שְׁלֹמֹה בְּנִי
 דַּע אֶת אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעִבְדֵהוּ בְּלֵב שָׁלֵם וּבְנַפֶּשׁ חֲפָצָה כִּי כָל לַבְבוֹת דּוֹרֵשׁ יְהוָה
 י וְכָל יָצַר מַחֲשָׁבוֹת מִבֵּין אִם תִּדְרֹשׁנּוּ יִמְצָא לָךְ וְאִם תַּעֲזֹבנּוּ יוֹנִיחֶךָ לְעַד: רָאָה
 עַתָּה כִּי יְהוָה בָּחַר בְּךָ לַבְּנוֹת בֵּית לְמִקְדָּשׁ חֹזֵק וְעֹשֶׂה:
 11 וַיִּתֵּן דָּוִיד לְשִׁלְמָה בְּנִי אֶת תְּבִנַּת הָאוֹלָם וּבְתִיּוֹ וּבְנִיּוֹ וְעֹלִיתָיו וְחֲדָרָיו

הפנימים ובית הכפרת; ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל 28,12
 הלשכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים; ולמחלקות הכהנים 13
 והלויים ולכל מלאכת עבדת בית יהוה ולכל כלי עבדת בית יהוה; לזהב בִּמְשָׁקֶל 14
 לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל כלי הכסף בִּמְשָׁקֶל לכל כלי עבודה ועבודה: 5
 ומשקל למנורות הזהב ונִרְתִּיהֶם זהב בִּמְשָׁקֶל מנורה ומנורה ונִרְתִּיהֶם ולמנורות הכסף 15
 בִּמְשָׁקֶל למנורה ונִרְתִּיהֶם כעבודת מנורה ומנורה; ואת הזהב משקל לשלחנות 16
 המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף; וִלְמִזְלָגוֹת וִלְמִזְרָקוֹת וִלְקִשּׁוֹת 17
 זהב טהור ולכפורי הזהב בִּמְשָׁקֶל לכפור וכפור ולכפורי הכסף בִּמְשָׁקֶל לכפור 18
 וכפור; ולמזבח הקטרת זהב מִזְבֵּחַ בִּמְשָׁקֶל ולתבנית המרכבה הכרוכים זהב 19
 לפרשים וסככים על ארון ברית יהוה; הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל כל 10
 מלאכות התבנית:

ויאמר דויד לשלמה בנו חֲזַק וְאִמֵּץ וְעֲשֵׂה אֵל תִּירָא וְאַל תַּחַת כִּי יְהוֹה כ
 אלהים אלהי עמך לא יִרְפֶּךָ ולא יִעֲזֹבְךָ עַד לְכָלוֹת כָּל מְלָאכַת עֲבוֹדַת בֵּית יְהוֹה;
 והנה מַחְלָקוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל עֲבוֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים וְעִמָּךְ בְּכָל מְלָאכָה לְכָל 21
 גְּדִיב בַּחֲכֵמָה לְכָל עֲבוֹדָה וְהַשְׂרִים וְכָל הָעָם לְכָל דְּבָרֶיךָ; 15
 ויאמר דויד המלך לְכָל הַקְּהָל שְׁלֵמָה בְּנֵי אַחֵד בָּחַר בּוֹ אֱלֹהִים נָעַר וְרָךְ אֵל 29,1
 והמלאכה גדולה כִּי לֹא לְאָדָם הַבִּירָה כִּי לַיהוֹה אֱלֹהִים; וּבְכָל כְּחֵי הַכִּינּוּתִי 2
 לְבֵית אֱלֹהֵי הַזֶּהָב לְזֹהָב וְהַכֶּסֶף לְכֶסֶף וְהַנְּחֹשֶׁת לְנַחֲשֶׁת הַבְּרוֹזֶל לְבְרוֹזֶל וְהָעֵצִים 3
 לְעֵצִים אֲבִנֵי שֹׁהַם וּמִלֹּאִים אֲבִנֵי פֶזֶז וְרִקְמָה וְכָל אֲבֵן יָקָרָה וְאֲבִנֵי יָשִׁישׁ לְרֹב; 4
 וְעוֹד בְּרִצּוֹתַי בְּבֵית אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל סִגְלָה זֶהָב וְכֶסֶף נִתְּתִי לְבֵית אֱלֹהֵי לַמַּעֲלָה מִכָּל 20
 הַכִּינּוּתִי לְבֵית הַקֹּדֶשׁ; שְׁלֹשַׁת אֲלָפִים כֶּכָּרִי זֶהָב מִזֶּהָב אֹפִיר וּשְׁבַעֶת אֲלָפִים כֶּכָּר 4
 כֶּסֶף מִזְּקֶק לְטוֹחַ קִירוֹת הַבָּתִּים; לְזֹהָב לְזֹהָב וְלְכֶסֶף לְכֶסֶף וְלְכָל מְלָאכָה בִּיד ה
 חֲרָשִׁים וּמִי מִתְּגַדֵּב לְמַלְאוֹת יְדוֹ הַיּוֹם לַיהוֹה;
 וַיִּתְּגַדְּבוּ שְׂרֵי הָאֲבוֹת וּשְׂרֵי יִשְׂרָאֵל וּשְׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֹּאֲוֹת וּשְׂרֵי מְלָאכַת 6
 הַמֶּלֶךְ; וַיִּתְּנוּ לְעֲבוֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים זֶהָב כִּפְרִים חֲמִשָּׁת אֲלָפִים וְאַרְבָּעִים רֶבֶז 25
 וְכֶסֶף כִּפְרִים עֶשְׂרֵת אֲלָפִים וְנַחֲשֶׁת רֶבֶז וּשְׁמוֹנֶת אֲלָפִים כִּפְרִים וּבְרוֹזֶל מֵאָה אֶלֶף
 כִּפְרִים; וְהַנְּמֹצָא אֹתוֹ אֲבָנִים נִתְּנוּ לְאֹצֵר בֵּית יְהוֹה עַל יַד יִחִיָּאל הַנֶּגְשָׁנִי; 8
 וַיִּשְׁמַחוּ הָעָם עַל הַתְּגַדְּבָם כִּי בִלָּב שָׁלַם הַתְּגַדְּבוֹ לַיהוֹה וְגַם דוֹיד הַמֶּלֶךְ שִׂמַּח 9
 שִׂמְחָה גְּדוֹלָה;

וַיִּבְרַךְ דוֹיד אֶת יְהוֹה לַעֲיִנִּי כָּל הַקְּהָל וַיֹּאמֶר דוֹיד 30
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם; לֵךְ יְהוֹה הַגְּדֹלָה 11
 וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד כִּי כָּל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ 'לֵךְ' לֵךְ יְהוֹה הַמְּמַלְכָה
 וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל לְרָאשׁ; וְהָעֶשֶׂר וְהַכְּבוֹד מִלִּפְנֵיךְ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידֶךָ כַּח וּגְבוּרָה 12
 וּבִידֶךָ לְגֹדֵל וְלַחֲזָק לְכָל; וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמַהֲלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ; 13
 וְכִי מִי אֲנִי וּמִי עַמִּי כִי נִעְצֵר כַּח לְהַתְּגַדֵּב כֹּזֵאת כִּי מִמֶּךָ הִכָּל וּמִיֶּדֶךְ נִתְּנוּ לָךְ; 14
 כִּי גֵרִים אֲנַחְנוּ לִפְנֵיךְ וְתוֹשָׁבִים כָּל אֲבוֹתֵינוּ כָּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוֹה; 15
 יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ כָּל הַהֶמּוֹן הוּא אֲשֶׁר הִכְיֵנּוּ לְבָנוֹת לָךְ בֵּית לְשֵׁם קֹדֶשׁ מִיֶּדֶךָ הַיּוֹם 16
 וְלָךְ הִכָּל; וַיִּדְעֵתִי אֱלֹהֵי כִי אַתָּה בָּחֵן לִבִּי וּמִישְׂרִים תִּרְצֵה אֲנִי בִישֵׁר לִבִּי 17
 הַתְּגַדְּבֵתִי כָּל אֱלֹהֵי וְעַתָּה עִמָּךְ הַנְּמֹצָא פֶה רֵאִיתִי בְּשִׂמְחָה לְהַתְּגַדֵּב לָךְ; יְהוֹה 18
 אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם יִצְחָק וּיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שִׁמְרָה זֹאת לְעוֹלָם לִיצֵר מַחֲשָׁבוֹת לִבִּי עִמָּךְ 40
 וְהִכֵּן לִבְכָּם אֵלֶיךָ; וּלְשִׁלְמָה בְּנֵי תָן לִבִּי שָׁלַם לְשִׁמּוֹר מִצְוֹתֶיךָ עֲדוֹתֶיךָ וְחֻקֶּיךָ 19
 וּלְעֲשׂוֹת הִכָּל וּלְבָנוֹת הַבִּירָה אֲשֶׁר הַכִּינּוּתִי;

וַיֹּאמֶר דוֹיד לְכָל הַקְּהָל בִּרְכוּ נָא אֶת יְהוֹה אֱלֹהֵיכֶם וַיְבָרְכוּ כָּל הַקְּהָל לַיהוֹה כ
 אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם וַיִּקְרְאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוֹה וּלְמֶלֶךְ; וַיִּזְבְּחוּ לַיהוֹה זִבְחִים וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת 21

29 ליהוה למחרת היום ההוא פרים אלף אלים אלף כבשים אלף וגססיהם וזבחים
 22 לרב לכל ישראל: ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא בשמחה גדולה וימליכו
 23 שנית לשלמה בן דוד וימשחו ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן: וישב שלמה על כסא
 24 יהוה למלך תחת דוד אביו ויצלח וישמעו אליו כל ישראל: וכל השרים והגברים
 כה וגם כל בני המלך דוד נתנו יד תחת שלמה המלך: ויגדל יהוה את שלמה
 5 למעלה לעיני כל ישראל ויתן עליו הוד מלכות אשר לא היה על כל מלך לפניו
 על ישראל:

27,26 ודוד בן ישי מלך על כל ישראל: והימים אשר מלך על ישראל ארבעים
 28 שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש: וימת בשיבה טובה
 29 שבע ימים עשר וכבוד וימלך שלמה בנו תחתיו: ודברי דוד המלך הראשנים
 והאחרנים הנם כתובים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא ועל דברי
 ל גד החוזה: עם כל מלכותו וגבורתו והעתים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל כל
 ממלכות הארצות:



15

I,2,8 ויתחזק שלמה בן דוד על מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה: ויאמר
 שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל
 3 ראשי האבות: וילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי שם היה אהל
 4 מועד האלהים אשר עשה משה עבד יהוה במדבר: אכל ארון האלהים העלה
 ה דוד מקרית יערים בהבין לו דוד כי נטה לו אהל בירושלם: ומזבת הנחשת
 אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור שם לפני משכן יהוה וידרשו שלמה והקהל:
 6 ויעל שלמה שם על מזבת הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו
 עלות אלף:
 8,7 בלילה ההוא נראת אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן לך: ויאמר
 9 שלמה לאלהים אתה עשית עם דוד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו: עתה
 יהוה אלהים יאמן דברך עם דוד אבי כי אתה המלכתני על עם רב כעפר
 י הארץ: עתה חכמה ומדע תן לי ואצא את לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט
 11 את עמך הזה הגדול: ויאמר אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת עם לבבך ולא
 30 שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם ימים רבים לא שאלת ותשאל
 12 לך חכמה ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתך עליו: החכמה והמדע נתון
 לך ועשר נכסים וכבוד אתן לך אשר לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחריו
 13 לא יהיה כן: ויבא שלמה מן-במה אשר בגבעון ירושלם מפני אהל מועד
 וימלך על ישראל:
 14 ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף
 15 פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: ויתן המלך את הכסף ואת
 16 הזהב בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: ומוצא
 17 הסוסים אשר לשלמה ממצרים וממקרא סחרי המלך מקרא יקחו במחיר: ויעלו
 ויוציאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי
 40 החתים ומלכי ארם בידם י-צ-או:

2,8; I,18 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו: ויספר שלמה שבעים
 אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים
 2 ושש מאות: וישלח שלמה אל תורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דוד אבי

- וַתִּשְׁלַח לוֹ אֲרוּזִים לִבְנוֹת לוֹ בֵּית לְשֹׁכֵת בּוֹ: הִנֵּה אֲנִי בּוֹנֶה בֵּית לִשָּׁם יְהוָה אֱלֹהֵי
לְהַקְדִּישׁ לוֹ לְהַקְטִיר לִפְנֵי קֹדֶשׁ סָמִים וּמַעֲרֹכֶת תְּמִיד וְעֹלֹת לִבְקָר וְלָעֶרֶב
לְשַׁבְּתוֹת וּלְחַדְשִׁים וּלְמִוְעָדֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעֹלָם וְזֹאת עַל יִשְׂרָאֵל: וְהַבֵּית אֲשֶׁר
אֲנִי בּוֹנֶה גָדוֹל כִּי גָדוֹל אֱלֹהֵינוּ מְכֹל הָאֱלֹהִים: וּמִי יַעֲזֹר כַּח לִבְנוֹת לוֹ בֵּית כִּי
הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלְכֻלְהוּ וּמִי אֲנִי אֲשֶׁר אֲבִנֶה לוֹ בֵּית כִּי אִם לְהַקְטִיר
לִפְנֵי: וְעַתָּה שְׁלַח לִי אִישׁ חָכֵם לַעֲשׂוֹת בְּזֹהֵב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת וּבַבְּרֹזֶל וּבַאֲרָגָן
וּכְרָמִיל וּתְכֵלֶת וְיָדַע לַפֶּתַח פְּתוּחִים עִם הַחֲכָמִים אֲשֶׁר עִמִּי בִיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם
אֲשֶׁר הָכִין דָּוִד אָבִי: וּשְׁלַח לִי עֲצֵי אֲרוּזִים כְּרוּשִׁים וְאַלְנוּמִים מִהַלְבֹּנוֹן כִּי אֲנִי
יָדַעְתִּי אֲשֶׁר עֲבָדֶיךָ יוֹדְעִים לַכְרוֹת עֲצֵי לְבָנוֹן וְהִנֵּה עֲבָדֶי עִם עֲבָדֶיךָ: וְלִהְיוֹן לִי
עֲצִים לָרֹב כִּי הַבֵּית אֲשֶׁר אֲנִי בּוֹנֶה גָדוֹל וְהַפֶּלֶא: וְהִנֵּה לַחֲטָבִים לַכְּרֵתִי הָעֲצִים
נִתְּתִי חֲטָבִים מִכּוֹלֵי לַעֲבָדֶיךָ בָּרִים עֲשָׂרִים אֶלֶף וְשֹׁעֲרִים כְּרִים עֲשָׂרִים אֶלֶף וְיִין
בָּתִּים עֲשָׂרִים אֶלֶף וְשֹׁמֵן בָּתִּים עֲשָׂרִים אֶלֶף:
וַיֹּאמֶר חֹרֶם מֶלֶךְ צֹר בִּכְתָב וַיִּשְׁלַח אֶל שְׁלֹמֹה בֶּאֱהָבֶת יְהוָה אֶת עַמּוֹ
נִתְּנָךְ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ: וַיֹּאמֶר חֹרֶם בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד הַמֶּלֶךְ בֶּן חָכֵם יוֹדֵעַ שְׂכָל וּבִינָה אֲשֶׁר יִבְנֶה בֵּית
לַיהוָה וּבֵית לַמִּלְכוּת: וְעַתָּה שְׁלַחְתִּי אִישׁ חָכֵם יוֹדֵעַ בִּינָה לְחֹרֶם אָבִי: בֶּן אִשָּׁה
מִן בְּנוֹת דָּן וְאָבִיו אִישׁ צָרִי יוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת בְּזֹהֵב וּבַכֶּסֶף בַּנְּחֹשֶׁת בַּבְּרֹזֶל בַּאֲבָנִים
וּבַעֲצִים בַּאֲרָגָן בַּתְּכֵלֶת וּבַבּוֹיָן וּבַכְּרָמִיל וּלְפֶתַח כָּל פְּתוּחַ וּלְחֹשֶׁב כָּל מַחֲשַׁבֶּת
אֲשֶׁר יִנָּתֵן לוֹ עִם חֲכָמֶיךָ וְחֲכָמֵי אֲדָנִי דָּוִד אָבִיךָ: וְעַתָּה הַחֲטָבִים וְהַשְּׁעָרִים הַשֵּׁמֶן
וְהַיִּין אֲשֶׁר אָמַר אֲדָנִי יִשְׁלַח לְעַבְדֵּי: וְאֶנְחֲנוּ נִכְרַת עֲצִים מִן הַלְבָּנוֹן כָּכָל צֶרֶךְ
וְנִבְנִיאֵם לְךָ רִפְסֹדוֹת עַל יָם יָפוֹ וְאֵתָה תַעֲלֶה אֹתָם יְרוּשָׁלַם:
וַיִּסְפֹּר שְׁלֹמֹה כָּל הָאֲנָשִׁים הַגִּירִים אֲשֶׁר בָּאִין יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַסֶּפֶר אֲשֶׁר
סָפַר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְצְאוּ מֵאָה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: וַיַּעַשׂ
מֵהֶם שִׁבְעִים אֶלֶף סֶבֶל וְשִׁמְנִים אֶלֶף חֲצֵב בְּהָר וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
מִנְצָחִים לְהַעֲבִיד אֶת הָעָם:

- וַיִּחַל שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת בֵּית יְהוָה בִּירוּשָׁלַם בְּהָר הַמֹּרִיָּה אֲשֶׁר נִרְאָה יְהוָה
לְדָוִד אָבִיו: ³בְּמִקוֹם יֵאָסֵר דָּוִד בֶּגֶן אֶרֶן הַיְּבוּסִי: וַיִּחַל לִבְנוֹת בְּחֹדֶשׁ
הַשָּׁנִי - בְּשָׁנָה אַרְבַּע לַמִּלְכוּת: וְאַלֶּה הוֹסֵד שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת בֵּית הָאֱלֹהִים הָאָרֶץ
אֲמוֹת בִּמְדָה הָרִאשׁוֹנָה אֲמוֹת שָׁשִׁים וָרֶחֶב אֲמוֹת עֲשָׂרִים: וְהָאוֹלָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
יְהוָה אֲרָכִי - ⁵אֲמוֹת ⁶עֲשָׂרִים ²עַל ²פְּנֵי רֶחֶב יְהוָה וְהַגִּבֵּי - אֲמוֹת - ⁷עֲשָׂרִים
וַיַּצְפּוּ מִפְּנִימָה זֶהֱב טָהוֹר: וְאֵת הַבֵּית הַגָּדוֹל חָפָה עֲצֵי כְרוּשִׁים וַיַּחֲפּוּ זֶהֱב טוֹב
וַיַּעַל עָלָיו תְּמָרִים וְשִׁרְשֵׁרֶת: וַיַּצֵּף אֶת הַבֵּית אֲבָן יָקָרָה לְתַפְאֶרֶת וְהַזֶּהֱב זֶהֱב
פָּרוֹץ: וַיַּחֲף אֶת הַבֵּית הַקֵּרוֹת הַסָּפִים וּקִירוֹתָיו וְדִלְתוֹתָיו זֶהֱב וּפֶתַח כְּרוּבִים עַל הַקִּירוֹת:
וַיַּעַשׂ אֶת בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים אֶרְכוֹ עַל פְּנֵי רֶחֶב הַבֵּית אֲמוֹת עֲשָׂרִים וְרֶחֶבוֹ
אֲמוֹת עֲשָׂרִים וַיַּחֲפּוּ זֶהֱב לְכַפְרִים שֵׁשׁ מֵאוֹת: וּמִשְׁקַל לְמַסְמֹרוֹת לְשִׁקְלִים
חֲמִשִּׁים זֶהֱב וְהַעֲלִיֹת חָפָה זֶהֱב: וַיַּעַשׂ בְּבֵית קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים כְּרוּבִים שְׁנַיִם מַעֲשֵׂה
צִעֲצָעִים וַיַּצְּפוּ אֹתָם זֶהֱב: וְכִנְפֵי הַכְּרוּבִים אֲרָכָם אֲמוֹת עֲשָׂרִים כִּנְף הָאֶחָד לְאֲמוֹת
חֲמִשׁ מִנְעֵת לְקִיר הַבֵּית וְהַכִּנְף הָאֲחֵרָה אֲמוֹת חֲמִשׁ מִנְעֵת לְכִנְף הַכְּרוּב הָאֲחֵר:
וְכִנְף הַכְּרוּב הָאֶחָד אֲמוֹת חֲמִשׁ מִנְעֵת לְקִיר הַבֵּית וְהַכִּנְף הָאֲחֵרָה אֲמוֹת חֲמִשׁ
דְּבָקָה לְכִנְף הַכְּרוּב הָאֲחֵר: כִּנְפֵי הַכְּרוּבִים הָאֵלֶּה פָּרָשִׁים אֲמוֹת עֲשָׂרִים וְהֵם
עֹמְדִים עַל רַגְלֵיהֶם וּפְנֵיהֶם לְבֵית: וַיַּעַשׂ אֶת הַפֶּרֶכֶת תְּכֵלֶת וְאֲרָגָן וּכְרָמִיל וּבּוֹיָן
וַיַּעַל עָלָיו כְּרוּבִים:

וַיַּעַשׂ לִפְנֵי הַבֵּית עֲמוּדִים שְׁנַיִם אֲמוֹת שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשׁ אֶרֶץ וְהַצִּפֹּת אֲשֶׁר עַל

- 3,16 ראשו אמות המוש: ויעש שרשרות ברביד: ויתן על ראש העמודים ויעש רמונים
17 מאה ויתן בשרשרות: ויקם את העמודים על פני ההיכל אחד מימין ואחד
מהשמאל ויקרא שם הימני יכין ושם השמאלי בעז:
- 4,א ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות
2 קומתו: ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו אל שפתו עגול סביב וחמש
3 באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו סביב: ודמות פקיעים תחת לו סביב
4 סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים את הים סביב שנים טורים הפקיעים
יצוקים במצקתו: עומד על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים
5 יממה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם
ה ביה: ועקיו טפת ושתו כמעשה שפת כוס פרח שושנה בתיים יאלפים
יכיל:
- 6 ויעש פְּיֹרִים עשרה ויתן המשה מימין וחמשה משמאל לְרַחֲצָה בהם את
7 מעשה העולה ידיחו בהם והים לְרַחֲצָה לְכַהֲנִים בו: ויעש את מנורת הזהב עשר
8 כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאל: ויעש שלחנות עשרה וינח
15 בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאל ויעש מזרקי זהב מאה:
9 ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת:
י ואת הים נתן מכתף הימנית קדמה ממול נגבה:
- 11 ויעש הַיֹּזָרִם אֲבִי־את הסירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל הַיֹּזָרִם אֲבִי־
12 לעשות את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלהים: עמודים שנים והגָּלוֹת
והפתרות על ראש העמודים שנים והשִׁבְכוֹת שְׁתֵּים לַכִּסֵּי את שתי גָּלוֹת הפתרות
20 אשר על ראש העמודים: ואת הרמונים ארבע מאות לשתי השִׁבְכוֹת שנים טורים
רמונים לשִׁבְכָה האחת לַכִּסֵּי את שתי גָּלוֹת הפתרות אשר על שְׁנֵי העמודים:
13 ואת המכלות עשר: ואת הַפְּיֹרִים עשרה על המכלות: את הים אחד ואת הבקר
14 שנים עשר תחתיו: ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות ואת כל כְּלֵיהֶם עשה
16 הַיֹּזָרִם אֲבִי־למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק: בכפר הירדן יצקם המלך בעבי
25 האדמה בין קָפוֹת ובין צִרְדָּתָה: ויעש שלמה כל הכלים האֵלֶּה לְרֵב מאד כי לא
18 נחקר משקל הנחשת:
- 19 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים את מזבח הזהב ואת
כ השלחנות ועליהם לֶחֶם הפנים: ואת המנורות ונְרִיתֵיהֶם לְבָעֶרֶם כמשפט לפני
22,21 הדביר זהב סגור: והפרת והגָּלוֹת והמלקטים וזהב: והמזמרות והמזרקות והכפות
30 והמחתות זהב סגור וַיַּפְּתֵהֶן הַבֵּית לְדַלְתוֹתָיו הַפְּנִימִיּוֹת לְקֹדֶשׁ הקדשים וּלְדַלְתֵי
הַבֵּית לְהִיכָל זֶהָב:
- 5,א ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את קדשי
דוד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצרות בית האלהים:
- 35 אז יקְהִיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי הממזות נשיאי האבות לבני
2 ישראל אֵל ירושֶׁלַם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: ויקהלו
3 אל המלך כל איש ישראל בַּחֵג הוא החדש השְׁבַעִי: ויבאו כל זקני ישראל
4 וישאו הַלָּוִיִם את הארון: ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש
ה אשר באהל העלו אתם כהֲנָנִים וְיֹהֲלִיִם: והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים
6

(א) ה-4 מחזיק * (ב) שלשת

(י) 21 הוא מכלות זהב

עליו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: ויביאו 5,7
הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל
תחת כנפי הכרובים: ויהיו הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון ויכסו הכרובים 8
על הארון ועל בדיו מלמעלה: ויאריכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש 9
על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: אין בארון רק שני 5
הקחות אשר נתן משה בתרבו לחות הברית אשר כרת יהוה עם בני ישראל
בצאתם ממצרים:

ויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמור 11
למחלקות: והלויים המשררים לכלם לאסף להימן ליהונתן ולבניהם ולאחיהם מלבישים 12
בזין במצלמים ובגבילים וכנורות עמדים מורח למזבח ועמם כהנים למאה ועשרים 10
מחצרים בחצרות: ויהי כאחד למחצרים ולמשררים להשמיע קול אחד להלל 13
ולהדות ליהוה וכהרים קול בחצרות ובמצלמים ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי
טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענין כבד יהוה: ולא יכלו הכהנים לעמוד 14
לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים:
אז אמר שלמה 15

6,א

יהוה אמר לשכון בערפל:

2

ואני בניתי בית וכל לך

ומכון לשבתך עולמים:

ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד: 20
ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידיו מלא לאמר: 4
מן היום אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל 5
לבנות בית להיות שמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל:
ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל: ויהי עם 7,6
לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: ויאמר יהוה אל דוד אבי 25
יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבות כי היה עם לבבך: רק אתה 9
לא תבנה הבית כי בנך היצא מחלצין הוא יבנה הבית לשמי: ויקם יהוה את 1
דברו אשר דבר ואקום תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה
ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: ואשים שם את הארון אשר שם ברית 11
יהוה אשר כרת עם בני ישראל:

ויעמד לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו: כי עשה שלמה 13,12

פיור נחשת ויחנהו בתוך העזרה חמש אמות ארךו וחמש אמות רחבו ואמות 1
שלוש קומתו ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו
השמימה: ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ובארץ שמר 14
הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם: אשר שמרת לעבדך דוד אבי 35
את אשר דברת לו ותקדבר בפיו ובידך מלאת כיום הזה: ועתה יהוה אלהי ישראל 16
שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לאמר לא יפרת לך איש מלפני יושב על
כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת בתורתך כאשר הלכת לפני:
ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדוד:

כי האמנם ישב אלהים את האדם על הארץ הנה שמים ושמי השמים לא 18

יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי: ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה 19

אלהי לשמע אל הרגה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך: להיות עיניך ב 20

פתוחות אל הבית הזה יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמך שם 21

לשמוע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה: ושמעת אל תחנוני 21

6 עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתך מן השמים ושמעת וסלחת:

- 22 אִם יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא לאלה לפני מובחך
 23 בבית הזה: ואתה תשמע מן השמים ועשית ושפטת את עבדיך להישיע ירשע
 5 לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כעדתו:
 24 ואם יגנף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו והודו את שמך
 כה והתפללו והתחננו לפניך בבית הזה: ואתה תשמע מן השמים וסלחת לחטאת
 26 עמך ישראל והשיבותם אל האדמה אשר נתת להם ולאבותיהם: בהעצר השמים
 ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך למחטאתם
 27 ישובו כי יתעצם: ואתה תשמע מן השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל
 כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה
 28 לעמך לנחלה: רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שָׂדֶפֶן וירקון ארבה וחסיל כי
 29 יהיה כי יצר לו איב-ו בא-חד שעריו כל נגע וכל מחלה: כל תפלה כל תחנה
 אשר יהיה לכל האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש
 ל כפיו אל הבית הזה: ואתה תשמע מן השמים מכון שבתך וסלחת ונתתה לאיש
 31 ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב בני האדם: למען
 ייראוך ללכת בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה
 32 לאבותינו: וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען
 33 שמך הגדול וידך החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה: ואתה
 תשמע מן השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעו
 20 כל עמי הארץ את שמך וליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על
 הבית הזה אשר בנית:

- 34 כי יצא עמך למלחמה על איביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך
 לה העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בנית לשמך: ושמעת מן השמים את
 36 תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם: כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא
 37 ואנפת במ ונתתם לפני אויב ושבו שוביהם אל ארץ רחוקה או קרובה: והשיבו
 אל לבכם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו
 38 העוינו ורשענו: ושבנו אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ ישיביהם אשר שבו
 אתם והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבתם והעיר אשר בחרת ולבית אשר
 39 בנית לשמך: ושמעת מן השמים ממכון שבתך את תפלתם ואת תחנוניהם ועשית
 משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו לך:

- מ עתה אלהי יהו נא עיניך פתחות ואזניך קשבות לתפלת המקום הזה:
 41 ועתה קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון עֶזְךָ כהניך יהוה אלהים ילבשו
 42 תשועה וחסידך ישמחו בטוב: יהוה אלהים אל תִשָּׁב פני משיתך וְקִרָה לחסדי
 35 דויד עבדך:

- 7.א וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד
 2 יהוה מלא את הבית: ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה
 3 את בית יהוה: וכל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו
 4 אפים ארצה על הרִצְפָּה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: והמלך
 ה וכל העם זבחים זבח לפני יהוה: ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים
 40 ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם:
 6 והכהנים על משמרותם עמדים והלויים בכלי שיר יהוה אשר עשה דויד המלך
 להדות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דויד בידם והכהנים מחצצים נגדם וכל
 ישראל עמדים:

7.7 ויִקְדַּשׁ שְׁלֹמֹה אֶת תּוֹךְ הַחֹצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵּית יְהוָה כִּי עָשָׂה שֵׁם הָעֵלֹת וְאֵת חִלְבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי מִזֶּבֶחַ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה לֹא יִכּוֹל לְהַכִּיף אֶת הָעֵלָה וְאֵת הַמִּנְחָה וְאֵת הַחֲלָבִים: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת הַחֹג בַּעַת הַהִיא שִׁבְעַת יָמִים וְכָל יִשְׂרָאֵל עָמּוּ קָהָל גָּדוֹל מְאֹד מִלְּבֹאב חֶמֶת עַד נַחַל מִצְרִים: וַיַּעֲשׂוּ בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי 5 עֲצֵרֶת כִּי חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ עָשׂוּ שִׁבְעַת יָמִים וְהַחֹג שִׁבְעַת יָמִים: וּבַיּוֹם עֲשִׂירִים י וְשִׁלְשָׁה לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי שָׁלַח אֶת הָעָם לְאַהֲלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִיד וּלְשְׁלֹמֹה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ:

11 וַיִּכָּל שְׁלֹמֹה אֶת בֵּית יְהוָה וְאֵת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל הַבָּא עַל לֵב שְׁלֹמֹה 10 לַעֲשׂוֹת בְּבֵית יְהוָה וּבְכִיתוֹ הַצִּלִּיחַ: וַיֵּרָא יְהוָה אֶל שְׁלֹמֹה בַּלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁמַעְתִּי אֶת תַּפְלִתְךָ וּבַחֲרַתִּי בְּמָקוֹם הַזֶּה לֵּי לְבַית זִכְחַ: הֵן אֶעֱצֵר הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהֵן אֲצִוֶּה עַל חֹגֶב לֵאכּוֹל הָאָרֶץ וְאִם אֲשַׁלַּח דָּבָר בְּעַמִּי: וַיִּפְּנֻ עַמִּי 14 אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם וַיִּתְּפִלּוּ וַיִּבְקְשׂוּ פָנַי וַיִּשְׁבּוּ מִדְּרֻכֵּיהֶם הָרַעִים וְאֵנִי אֲשַׁמַּע מִן הַשָּׁמַיִם וְאֲסַלֵּחַ לַחַטָּאתָם וְאֶרְפָּא אֶת אֲרָצָם: עַתָּה עֵינִי הִיוּ פְתֻחוֹת וְאֲנִי 15 קִשְׁבוֹת לַתַּפְלַת הַמָּקוֹם הַזֶּה: וְעַתָּה בַּחֲרַתִּי וְהִקְדַּשְׁתִּי אֶת הַבַּיִת הַזֶּה לְהִיְוֹת שְׁמִי שֵׁם עַד עוֹלָם וְהִיוּ עֵינֵי וְלִבִּי שֵׁם כָּל הַיָּמִים: וְאַתָּה אִם תֵּלֵךְ לִפְנֵי כֹאשֶׁר הֵלֵךְ 17 דָּוִיד אֲבִיךָ לַעֲשׂוֹת כְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ וְחָקִי וּמִשְׁפָּטִי תִשְׁמֹר: וְהִקְיִמֹתִי אֶת כִּסֵּא 18 מַלְכוּתְךָ כְּאֲשֶׁר כָּרַתִּי לְדָוִיד אֲבִיךָ לֵאמֹר לֹא יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל: וְאִם 19 תִּשְׁוֹבוּן אִתָּם וְעִזְבַתֶם חֻקֹּתַי וּמִצְוֹתַי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וְהִלַּכְתֶּם וְעִבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים 20 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְנִתְּשִׁיתֶם מֵעַל אֲדָמְתִּי אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֵת הַבַּיִת הַזֶּה כִּי אֲשֶׁר הִקְדַּשְׁתִּי לְשְׁמִי אֲשַׁלֵּךְ מֵעַל פָּנָי וְאַתְּנֶנּוּ לְמַשֵּׁל וּלְשִׁנִּינָה בְּכָל הָעַמִּים: וְהַבַּיִת 21 הַזֶּה אֲשֶׁר הָיָה עֲלִיּוֹן לְכָל עֹבֵר עָלָיו יִשָּׁם וְאֶמַר בְּמָה עָשָׂה יְהוָה כִּכָּה לְאָרֶץ הַזֹּאת וּלְבַיִת הַזֶּה: וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עֲזָבוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצִיאָם 22 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזִיקוּ בָאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיַּעֲבֹדוּם עַל כֵּן הֵבִיא עֲלֵיהֶם 25 אֶת כָּל הָרָעָה הַזֹּאת:

8.2,8 וַיְהִי מִקֵּץ הַיָּעֲשָׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת בֵּית יְהוָה וְאֵת בֵּיתוֹ: וְהָעִירִים 3 אֲשֶׁר נָתַן הַיָּהוָה לְשְׁלֹמֹה בָּנָה שְׁלֹמֹה אוֹתָם וַיּוֹשֶׁב שֵׁם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֵּלֶךְ 4 שְׁלֹמֹה חֶמֶת צוּבָה וַיַּחֲזֹק עֲלֵיהָ: וַיִּבֶן אֶת תְּרֹמֶר בַּמִּדְבָּר וְאֵת כָּל עֵרֵי הַמִּסְכְּנוֹת 5 אֲשֶׁר בָּנָה בַּחֲמַת: וַיִּבֶן אֶת בֵּית חֹרוֹן הָעֲלִיּוֹן וְאֵת בֵּית חֹרוֹן הַתַּתְּחוֹן עֵרֵי מִצּוֹר 6 חוֹמוֹת דְּלָתַיִם וּבְרִיחַ: וְאֵת בַּעֲלַת וְאֵת כָּל עֵרֵי הַמִּסְכְּנוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לְשְׁלֹמֹה וְאֵת 7 כָּל עֵרֵי הָרֶכֶב וְאֵת עֵרֵי הַפָּרָשִׁים וְאֵת כָּל חֶשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חֶשֶׁק לִבְנוֹת בִּירוּשָׁלַם וּבְלִבְנוֹן וּבְכָל אֶרֶץ מִמְּשַׁלְתּוֹ: 8 כָּל הָעָם הַנּוֹתָר מִן הַחֲתִי וְהָאֲמָרִי וְהַפְּרָזִי וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר לֹא מִיִּשְׂרָאֵל 9 הָמָּה: «בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר נֹתָרוּ אַחֲרֵיהֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא כָּלֹם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיַעֲלֶם 10 שְׁלֹמֹה לָמַס עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וּמִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - לֹא נָתַן שְׁלֹמֹה לְעֹבְדִים לְמַלְאכְתּוֹ 11 כִּי הָמָּה אֲנִשֵּׁי מִלְחָמָה וּשְׂרָיִי וְשִׁלְשִׁיּוֹ וּשְׂרֵי רֶכֶבוֹ וּפְרָשָׁיו: וְאַלֵּה שְׂרֵי הַנְּצִיבִים י אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה חֲמִשִּׁים וּמֵאתִים הָרָדִים בְּעַם: 12 וְאֵת בַּת פְּרַעֲהָ הָעֵלְיָה שְׁלֹמֹה מַעִיר דָּוִיד לְבֵית אֲשֶׁר בָּנָה לָהּ כִּי אָמַר לֹא 13 תִּשָּׁב אִשָּׁה לִּי בְּבֵית דָּוִיד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי קִדַּשׁ הָמָּה אֲשֶׁר בָּאָה אֵלֵיהֶם אֲרֹן 14 יְהוָה:

13,12 אִזּוּ הָעֵלָה שְׁלֹמֹה עָלְתָה לְיְהוָה עַל מִזְבֵּחַ יְהוָה אֲשֶׁר בָּנָה לִפְנֵי הָאוֹלָם: וּבְדִבְרֵי 1 יוֹם בַּיּוֹם לְהָעֵלֹת כְּמִצְוַת מֹשֶׁה לְשִׁבְתוֹת וּלְחֹדָשִׁים וּלְמוֹעֲדוֹת שְׁלוֹשׁ פַּעֲמִים בְּשָׁנָה 2 בַּחֹג הַמִּצּוֹת וּבַחֹג הַשְּׁבָעוֹת וּבַחֹג הַקִּסּוֹת: וַיַּעֲמֵד כַּמִּשְׁפָּט דָּוִיד אֲבִיו אֶת מַחֲלֹקֶת 14

8 הכהנים על עבדתם והלויים על משמרותם להלל ולשירת נגד הכהנים לדבר יום
טו ביומו והשערים במחלקותם לשער ושער כן כן מצות דויד איש האלהים: ולא
16 סרו מצות המלך על הכהנים והלויים לכל דבר ולאצרות: ותבן כל מלאכת
שלמה מ-יום מוסד בית יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה:
18.17 אז הלך שלמה לעציון גבר ואף אילנות על שפת הים בארץ אדום: וישלח
לדורס ביד עבדיו אוניות ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדי שלמה אופירה
ויקחו משם ארבע מאות וחמשים כפר זהב ויביאו אל המלך שלמה:

9.א ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות
בירושלם בתיל כבד מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה ותבוא
2 אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה: ויגד לה שלמה את כל
3 דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה: ותרא מלכת שבא את חכמת
4 שלמה והבית אשר בנה: ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם
ומשקיו ומלבושיהם וקעליהם אשר יעלה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח:
ה ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארצי על דברך ועל חכמתך:
15 ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי חצי
6 מרבית חכמתך יספת על השמועה אשר שמעתי: אשרי נשיך ואשרי עבדיך
7 אלה העמדים לפניך תמיד ושמעים את חכמתך: יהי יהוה אלהיך ברוך אשר
8 חפץ בדלתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו
9 לעולם ויתנך עליהם למלך לעשות משפט וצדקה: ותתן למלך מאה ועשרים כפר
20 זהב ובשמים לרב מאד ואבן יקרה ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה מלכת
שבא למלך שלמה:
י וגם עבדי חורם ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים
11 ואבן יקרה: ויעש המלך את עצי האלגומים מסילות לבית יהוה ולבית המלך
וכנרות ונבלים לשרים ולא נראו כהם לפניו בארץ יהודה:
25 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר
12 הביאה אל המלך ותהפך ותלך לארצה היא ועבדיה:
13 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות וששים ושש
14 ככרי זהב: לרב מאשרי הערים והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ
טו מביאים זהב וכסף לשלמה: ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות
30 זהב שחוט יעלה על הצנה האחת: ושלוש מאות מגנים זהב שחוט שלש מאות
16 זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בבית יער הלבנון: ויעש המלך כסא שן
17 גדול ויצפהו זהב טהור: ושש מעלות לכסא וכבשי בזהב לכסא מאת-י-ת וידות
18 מזה ומזה על מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות: ושנים עשר אריות
19 עמדים - על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכה: וכל כלי משקה
35 המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף הכסף לא נחשב
21 בימי שלמה למאומה: כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אחת
לשלוש שנים תבואנה אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותופים:
23.22 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה: וכל מלכי הארץ מבקשים
24 את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבבו: והם מביאים איש
כ מה שלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים
26 ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר ועד
27 ארץ פלשתים ועד גבול מצרים: ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת

הארוים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: ומוציאים סוסים מן־מִצְרָיִם לשלמה ומכֹּל הארצות:

וּשְׁאָר דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרוֹנִים הֵלֵךְ כְּתוּבִים עַל דְּבָרֵי נָתָן הַנְּבִיא וְעַל נְבוֹאָת אַחִיהַּ הַשִּׁילֹנִי וּבַחֲזוֹת יְעִיָּדֶיךָ הַזֹּהָה עַל יִרְבְּעֵם בֶּן נֹכְחִי: וַיִּמְלֹךְ לִי שְׁלֹמֹה בִּירוּשָׁלַם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל אַרְבַּעִים שָׁנָה: וַיִּשְׁכֵּב שְׁלֹמֹה עִם אִבְתִּיּוֹ וַיִּקְבְּרֶהוּ בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ רַחֲבֵעַם בְּנוֹ תַּחְתָּיו:



וַיֵּלֶךְ רַחֲבֵעַם שָׁכְמָה כִּי שָׁכַם בָּאוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לְחַמְלִיךְ אֹתוֹ: וַיְהִי כַשְׁמַע 10,2,8
יִרְבְּעֵם בֶּן נֹכְחִי כִּי מֵת שְׁלֹמֹה וְהוּא בְּמִצְרַיִם אֲשֶׁר בָּרַח מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁבֵּי
יִרְבְּעֵם מִמִּצְרַיִם: וַיִּשְׁלַחוּ וַיִּקְרְאוּ לוֹ וַיָּבֵא יִרְבְּעֵם וְכָל יִשְׂרָאֵל וַיִּדְּבְרוּ אֵל רַחֲבֵעַם לֵאמֹר: 4:3
אֲבִיךָ הִקְשָׁה אֶת עַלְנֹו וְעַתָּה הִקְלָה מַעֲבֹודָת אֲבִיךָ הִקְשָׁה וּמַעֲלֹו הִכְבֵּד אֲשֶׁר נָתַן
עֲלֵינוּ וְנַעֲבֹדְךָ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵם יִלְכוּ עוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלַי וַיֵּלֶךְ הָעָם: ה
וַיִּנְעֹץ הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֶת הַזִּקְנִים אֲשֶׁר הָיוּ עֹמְדִים לִפְנֵי שְׁלֹמֹה אָבִיו בְּהִיתוֹ 15
חַי לֵאמֹר אֵיךְ אַתֶּם נֹוֹעִצִים לְהַשִּׁיב לָעַם הַזֶּה דְּבַר: וַיִּדְּבְרוּ אֵלָיו לֵאמֹר אִם הַיּוֹם תִּהְיֶה
לְטוֹב לְהָעָם הַזֶּה וְרִצִּיתֶם וְדִבַּרְתֶּם אֱלֹהֵם דְּבָרִים טוֹבִים וְהָיוּ לָךְ עֲבָדִים כָּל הַיָּמִים:
וַיַּעֲזֹב אֶת עֲצַת הַזִּקְנִים אֲשֶׁר יַעֲזֹהוּ וַיִּנְעֹץ אֶת הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ הָעֹמְדִים 8
לִפְנָיו: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵם מַה אַתֶּם נֹוֹעִצִים וְנָשִׁיב דְּבַר אֶת הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דְּבָרוּ אֵלַי 9
לֵאמֹר הִקְלָה מִן הָעֵל אֲשֶׁר נָתַן אֲבִיךָ עֲלֵינוּ: וַיִּדְּבְרוּ אִתּוֹ הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ 20
לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לָעַם אֲשֶׁר דְּבָרוּ אֵלַיךְ לֵאמֹר אֲבִיךָ הִכְבִּיד אֶת עַלְנֹו וְאַתָּה הִקְלָה
מַעֲלֵינוּ כֹּה תֹאמַר אֱלֹהֵם קִטְנִי עֲבָה מִמֶּנִּי אָבִי: וְעַתָּה אָבִי הָעֹמֵם עֲלֵיכֶם עַל 11
כְּבֹד וְאֲנִי אֲסִיף עַל עַלְכֶם אָבִי יִסֵּר אֶתְכֶם בְּשׁוּטִים וְאֲנִי בְּעֻקְרִים:
וַיָּבֵא יִרְבְּעֵם וְכָל הָעָם אֶל רַחֲבֵעַם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כַּאֲשֶׁר דְּבַר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר 12
שׁוּבוּ אֵלַי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי: וַיַּעֲנֵם הַמֶּלֶךְ קֶשֶׁה וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֶת עֲצַת הַזִּקְנִים: 25
וַיִּדְּבַר אֱלֹהֵם כַּעֲצַת הַיְלָדִים לֵאמֹר אָבִי הַכְּבִיד אֶת עַלְכֶם וְאֲנִי אֲסִיף עֲלֵיוֹ 14
אָבִי יִסֵּר אֶתְכֶם בְּשׁוּטִים וְאֲנִי בְּעֻקְרִים: וְלֹא שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל הָעָם כִּי הִיתָה 10
נִסְבָּה מִעַם הָאֱלֹהִים לְמַעַן הָקִים יְהוָה אֶת דְּבָרוֹ אֲשֶׁר בִּיד אֲחִיהֹו הַשִּׁילֹנִי
אֶל יִרְבְּעֵם בֶּן נֹכְחִי:

וְכָל יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי לֹא שָׁמַע הַמֶּלֶךְ לָהֶם וַיִּשְׁיבוּ הָעָם אֶת הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר 30

מַה לָּנוּ חֵלֶק בְּדָוִיד
וְלֹא נַחֲלָה בְּבֶן יִשִׁי
- לְאַהֲלִיךְ יִשְׂרָאֵל
עַתָּה רֵאשֶׁת בֵּיתְךָ דָּוִיד

35

וַיֵּלֶךְ כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַהֲלָיו: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹשִׁיבִים בְּעִיר יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם 17
רַחֲבֵעַם: וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֶת יֹאדָן בֶּן־נִיְרָם אֲשֶׁר עַל הַמִּים וַיִּרְגְּמוּ בּוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל 18
אֲבָן וַיָּמָת וְהַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת בְּמִרְכָּבָה לְנוֹם יְרוּשָׁלַם: וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל 19
בְּבֵית דָּוִיד עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 40

וַיָּבֵא רַחֲבֵעַם יְרוּשָׁלַם וַיִּקְהַל אֶת בֵּית יְהוּדָה וּבְנֵימָן מֵאֵה וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף בַּחֹור 11,8
עֲשֵׂה מִלְחָמָה לְהִלָּחֵם עִם יִשְׂרָאֵל לְהַשִּׁיב אֶת הַמַּמְלָכָה לְרַחֲבֵעַם: וַיְהִי דְּבַר יְהוָה 2
אֶל שְׁמַעְיָהוּ אִישׁ הָאֱלֹהִים לֵאמֹר: אֲמַר אֶל רַחֲבֵעַם בֶּן שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֵל 3
כָּל יִשְׂרָאֵל בִּיהוּדָה וּבְנֵימָן לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא תַעֲלֹו וְלֹא תִלָּחֲמוּ עִם 4

II אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם:

- 6.ה וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה: ויבן את בית לחם ואת
8.7 עיטם ואת תקוע: ואת בית צור ואת שזכו ואת עךלם: ואת גת ואת מרשה ואת
9.1 ויף: ואת אדורים ואת לכיש ואת עזקה: ואת צָרְעָה ואת אילון ואת חברון אשר
11 ביהודה ובבנימין ערי מצורות: ויחזק את המצורות ויתן בהם גגידים ואצרות
12 מאכל ושמן ויין: ובכל עיר ועיר צָנוֹת ורמחים ויחזקם להרבה מאד:
13 ויהי לו יהודה ובנימין והכהנים והלויים אשר בכל ישראל התיצבו עליו מכל
14 גבולם: כי עזבו הלויים את מגרשיהם ואחֲזָתָם וילכו ליהודה ולירושלם כי הוֹנִיחָם
15 ירבעם ובניו מִפֶּהָן ליהוה: ויעמד לו כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים אשר עשה:
16 ואחריהם מכל שבטי ישראל הנתנים את לבבם לבקש את יהוה אלהי ישראל
17 באו ירושלם לזכות ליהוה אלהי אבותיהם: ויחזקו את מלכות יהודה ויאמצו את
רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך דויד ושלמה לשנים שלוש:
18 ויקח לו רחבעם אשה את מחלת בת־יְרִימוֹת בן דויד ו־אֲבִיהֶלֶל בת אליאב
19.ב בן ישי: ותלד לו בנים את יעוש ואת שמריה ואת זהם: ואחריה־לָקַח את מעכה
21 בת אבשלום ותלד לו את אביה ואת עָתִי ואת זִיזָא ואת שלמִיָּת: ויאֲהֵב רחבעם
את מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופילגשיו כי נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים
22 שְׁלִשִׁים ויולד עשרים ושמונה בנים וששים בנות: ויעמד לראש רחבעם את אביה
23 בן מעכה לנגיד באחיו כי לְהַמְלִיכוֹ: ויָבֵן ויפְרִץ מכל בניו לכל ארצות יהודה
20 ובנימין וְלִכְלֵל ערי המצָרוֹת ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים:
12,א ויהי כה־כִּין מלכות רחבעם וכחֲזָקְתּוֹ עֹזב את תורת יהוה וכל ישראל עמו:
2 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שִׁישַׁק מֶלֶךְ מִצְרַיִם על ירושלם כי מַעֲלֹ
3 ביהוה: באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו עמו
4 ממצרים לזבים סְפִיִּים וכּוֹשִׁים: וילכד את ערי המצָרוֹת אשר ליהודה ויבא עד
25 ירושלם:
ה ושמעיה הנביא בא אל רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני
שִׁישַׁק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עובתם אתי ואף אני עובתי אתכם ביד
7.6 שִׁישַׁק: ויפִּנְעוּ שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה: ובראות יהוה כי נִכְנְעוּ
היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נִכְנְעוּ לֹא אֲשַׁחֲתֶם ונתתי להם כמעט לפליטה
8 ולא תִּתֵּן חֲמָתִי בירושלם ביד שִׁישַׁק: כי יהיו לו לעבדים וידעו עבודתי ועבודת
30 ממלכות הארצות:
9 ויעַל שִׁישַׁק מֶלֶךְ מִצְרַיִם על ירושלם ויקח את אצרות בית יהוה ואת אצרות
י בית המלך את הכל לקח ויקח את מִנְיָ הַזֹּהָב אשר עשה שלמה: ויעש המלך
רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית
11 המלך: ויהי מִדֵּי בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשִׁבּוּם אל תא
35 הרצים: ובהִכְנְעוּ שֶׁבַע מִמֶּנּוּ אֵף יהוה וְלֹא לְהִשְׁחִית לְכֻלָּהּ וגם ביהודה היה דברים
13 טובים: ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם
במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום שמו
14 שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נַעֲמָה העֲמֻנִית: ויעש הרע כי לֹא הִכִּין לְפִי
40 לְדַרוֹשׁ את יהוה:
טו ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא
16 וְעִדּוֹ הַחֹזֶה לְהַתְחִישׁ וּמַלְחֻמוֹת רחבעם וירבעם כל הימים: וישכב רחבעם עם
אֲבֹתָיו ויִקְבֹּר בְּעִיר דויד וימלך אביה בנו תחתיו:

בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על יהודה: שלוש שנים מלך
 בירושלם ושם אמו מִי־עֵבֶה־הָ בַת אֹרִיאל מִן גְּבֵעָה וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אֲבִיהָ
 וּבֵין יִרְבֵּעָם: וַיֹּאסֶר אֲבִיהָ אֶת הַמִּלְחָמָה בְּחֵיל גִּבּוֹרֵי מִלְחָמָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף
 אִישׁ בַּחֹר וַיִּרְבֵּעַם עֵרֶךְ עִמּוֹ מִלְחָמָה בְּשִׁמוֹנֶה מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ בַּחֹר גִּבּוֹר חֵיל:
 וַיִּקֶּם אֲבִיהָ מֵעַל לַהֲרֹ צִמְרִיִּים אֲשֶׁר בַּהֲרֹ אֶפְרַיִם וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּנִי יִרְבֵּעָם וְכָל
 יִשְׂרָאֵל: הֲלֹא לָכֶם לָדַעַת כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָתַן מַמְלָכָה לְדָוִיד עַל יִשְׂרָאֵל
 לַעֲוֹלָם לוֹ וּלְבָנָיו בְּרִית מִלַּח: וַיִּקֶּם יִרְבֵּעָם בֶּן נִבְט עֶבֶד שְׁלֹמֹה בֶן דָּוִיד וַיִּמְרֹד עַל
 אֲדֹנָיו: וַיִּקְבְּצוּ עֲלָיו אֲנָשִׁים רָקִים בְּנֵי בִלְעִיל וַיִּתְאַמְצוּ עַל רַחֲבֵעָם בֶּן שְׁלֹמֹה
 וּרַחֲבֵעָם הָיָה נָעַר וְרַךְ לִבָּב וְלֹא הִתְחַזַּק לַפְּנִיָּה: וְעַתָּה אַתֶּם אֹמְרִים לַהֲתַחֲזֹק
 לִפְנֵי מַמְלַכַת יְהוָה בִּיד בְּנֵי דָוִיד וְאַתֶּם הַמּוֹן רַב וְעִמְכֶּם עֲגָלִי וְהֵב אֲשֶׁר עָשָׂה
 לָכֶם יִרְבֵּעָם לְאַלְהִים: הֲלֹא הִדְחַתְתֶּם אֶת כְּהֵנִי יְהוָה אֶת בְּנֵי אַהֲרֹן וְהַלִּוּיִם וְתַעֲשׂוּ
 לָכֶם כְּהֵנִים כְּעַמֵּי הָאֲרָצוֹת כֹּל הַבָּא לְמִלָּא יָדוֹ בַּפֶּר בֶּן בָּקָר וְאִילָם שִׁבְעָה וְהָיָה
 כְּהֵן לֵלֹא אֱלֹהִים: וְאַנְחֲנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֹזְבָנָהּ וְכַהֲנִים מִשְׁרָתִים לַיהוָה בְּנֵי
 אַהֲרֹן וְהַלִּוּיִם בְּמִלְאֲכָתָם: וּמִקְטָרִים לַיהוָה עֲלוֹת בִּבְקָר בִּבְקָר וּבְעֵרֶב בְּעֵרֶב וּקְטָרֹת
 סִמִּים וּמַעֲרַכַת לֶחֶם עַל הַשֻּׁלְחָן הַטְּהוֹר וּמִנֹּחֹת הַזֹּהֵב וְנִלְתִּיקָ לְקָעַר בְּעֵרֶב בְּעֵרֶב
 כִּי שֹׁמְרִים אֲנַחְנוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתֶּם עֹזְבֹתָם אֹתוֹ: וְהִנֵּה עֲמָנוּ בְּרֹאשׁ
 הָאֱלֹהִים וְכַהֲנֵינוּ וְחִצְצֹרוֹת הַתְּרוּעָה לַהֲרִיעַ עֲלֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵל תִּלְחַמוּ עִם יְהוָה
 אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם כִּי לֹא תִצְלִיחוּ:
 וַיִּרְבֵּעַם הִסָּב אֶת הַמַּעֲרָב לְבֹא מֵאַחֲרֵיהֶם וַיְהִיו לִפְנֵי יְהוּדָה וְהַמַּעֲרָב
 מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיִּפְּנוּ יְהוּדָה וְהִנֵּה לָהֶם הַמִּלְחָמָה פָּנִים וְאַחֲזֹר וַיִּצְעֲקוּ לַיהוָה וְכַהֲנֵיהֶם
 מִחִצְצֵרִים בַּחֲצֹצְרוֹת: וַיִּרְעֻוּ אִישׁ יְהוּדָה וַיְהִי בַּהֲרִיעַ אִישׁ יְהוּדָה וְהָאֱלֹהִים נִגַּף
 אֶת יִרְבֵּעָם וְכָל יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אֲבִיהָ וְיְהוּדָה: וַיָּנוֹסוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי יְהוּדָה וַיִּתְּנֵם
 אֱלֹהִים בְּיָדָם: וַיָּכּוּ בָהֶם אֲבִיהָ וְעִמּוֹ מִכָּה רַבָּה וַיִּפְּלוּ הַלִּלִּים מִיִּשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ מֵאוֹת
 אֶלֶף אִישׁ בַּחֹר: וַיִּפְּנֻוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּעַת הַהִיא וַיִּאֲמָצוּ בְּנֵי יְהוּדָה כִּי נִשְׁעֲנוּ עַל
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: וַיִּרְדֹּף אֲבִיהָ אַחֲרֵי יִרְבֵּעָם וַיִּלְכֹּד מִמֶּנּוּ עֲרִים אֶת בֵּית אֵל
 וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת יִשְׁנָהּ וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת עֶפְרוֹן וּבְנֵיהָ: וְלֹא עָצַר כַּח יִרְבֵּעָם
 עוֹד בְּיָמֵי אֲבִיהָ וַיִּגְפְּהוּ יְהוָה וַיָּמָת:
 וַיִּתְחַזַּק אֲבִיהָ וַיֵּשֶׂא לוֹ נָשִׁים אַרְבַּע עֶשְׂרֵה וַיּוֹלֵד עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם בָּנִים וְשֵׁשׁ
 עֶשְׂרֵה בָנוֹת: וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אֲבִיהָ וְדַרְכָּיו וְדִבְרָיו כְּתוּבִים בְּמִדְרַשׁ הַנְּבִיאִי עֹדוֹ: וַיִּשְׁכֵּב
 אֲבִיהָ עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ אֲסָא בְּנֹו תַחְתָּיו בְּיָמָיו שְׁקִטָּה
 הָאָרֶץ עֶשְׂרֵה שָׁנִים:

וַיַּעַשׂ אֲסָא הַטּוֹב וַהֲיָשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו: וַיִּסֶּר אֶת מִזְבְּחוֹת הַנֶּכֶד וְהַבְּמוֹת
 וַיִּשְׁבֵּר אֶת הַמִּצְבּוֹת וַיִּגְדַּע אֶת הָאֲשֵׁרִים: וַיֹּאמֶר לַיהוּדָה לְדְרוֹשׁ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵיהֶם וְלַעֲשׂוֹת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת: וַיִּסֶּר מִכָּל עֵרֵי יְהוּדָה אֶת הַבְּמוֹת וְאֶת הַחֲמֻצִּים
 וְתַשְׁקֵּט הַמַּמְלָכָה לִפְנָיו: וַיִּבֶן עֵרֵי מִצּוֹרָה בִּיהוּדָה כִּי שְׁקִטָּה הָאָרֶץ וְאִין עִמּוֹ
 מִלְחָמָה בְּשָׁנִים הָאֵלֶּה כִּי הֵנִיחַ יְהוָה לוֹ: וַיֹּאמֶר לַיהוּדָה נִבְנָה אֶת הָעָרִים הָאֵלֶּה
 וְנִסָּב חוֹמָה וּמִגְדָּלִים דְּלָתִים וּבְרִיתִים עוֹדֵנוּ הָאָרֶץ לִפְנֵינוּ כִּי דִרְשָׁנוּ אֶת יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ דִּרְשָׁנוּ וַיִּנַּח לָנוּ מִסְבִּיב וַיִּבְנוּ וַיִּצְלִיחוּ: וַיְהִי לְאֲסָא חֵיל נֶשֶׂא צֶנֶה וְלִמָּח
 מִיְהוּדָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּמִבְּנֵימָן נִשְׂאֵי מִיָּן וְדַרְכֵי קֶשֶׁת מֵאֲמִיִּם וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף
 כָּל אֵלֶּה גִבּוֹרֵי חֵיל:

וַיֵּצֵא אֱלֹהִים זֶרַח הַכּוֹשִׁי בְּחֵיל אֶלֶף אֲלָפִים וּמִרְכָּבוֹת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּבֹּא עַד
 מִרְשָׁה: וַיֵּצֵא אֲסָא לִפְנָיו וַיַּעֲרֹכוּ מִלְחָמָה בְּגִיא צִפְתָּה לְמִרְשָׁה: וַיִּקְרָא אֲסָא אֶל
 יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר יְהוָה אִין עִמָּךְ לְעֹזֹר בֵּין רַב לְאִין כַּח עֹזְרוֹנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי

- 14 עלִיךְ נִשְׁעֵנוּ וּבִשְׁמֶךָ בָּאֵנוּ עַל הַהֲמוֹן הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵתָּה אֵל יַעֲזֹר עִמָּךְ
 12.11 אָנוּשׁ: וַיִּגַּף יְהוָה אֶת הַכּוֹשִׁים לִפְנֵי אֲסָא וּלִפְנֵי יְהוּדָה וַיִּנָּסוּ הַכּוֹשִׁים: וַיִּרְדָּם
 אֲסָא וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ עַד לַגֶּרֶר וַיִּפֹּל מִכּוֹשִׁים לֵאמֹן לֶחֶם מִקִּיָּה כִּי נִשְׁבְּרוּ לִפְנֵי
 13 יְהוָה וּלִפְנֵי מַחֲנֵהוּ וַיִּשְׁאוּ שָׁלַל הָרֶבֶה מֵאֵד: וַיִּזְכּוּ אֶת כָּל־הָעָרִים סְבִיבוֹת גֶּרֶר כִּי
 14 הָיָה פָתַח יְהוָה עֲלֵיהֶם וַיָּבֹאוּ אֶת כָּל הָעָרִים כִּי בָּזָה רֶבֶה הִיִּתָּה בָּהֶם: וְגַם אֶהֱלִי
 5 מִקֵּנָה הָכֵן וַיֵּשְׁבוּ צֶאֱן לָרֶב וּגְמָלִים וַיָּשְׁבוּ יְרוּשָׁלַם:
 15.2.8 וַעֲזָרְיָהוּ בֶן עֹזֶדֶר הִיִּתָּה עֲלֵיו רוּחַ אֱלֹהִים: וַיֵּצֵא לִפְנֵי אֲסָא וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁמַעֲנִי
 אֲסָא וְכָל יְהוּדָה וּבְנֵימָן יְהוָה עִמָּכֶם בְּהוֹיֹתְכֶם עִמּוֹ וְאַתֶּם תִּדְרָשׁוּהוּ וַיִּמְצָא לָכֵם וְאַתֶּם
 3 תַּעֲזֹבְהוּ יַעֲזֹב אֶתְכֶם: וַיָּמִים רַבִּים לְיִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֱלֹהֵי אֲמֹת וּלְאֵל כַּהֵן מִוֹרֶת וּלְאֵל
 תּוֹרָה: וַיָּשָׁב בְּצֹר לוֹ עַל יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקֹשׁוּהוּ וַיִּמְצָא לָהֶם: וּבַעֲתִים הָהֵם
 10 אֵין שְׁלוֹם לְיוֹצֵא וּלְבָא כִּי מִהוֹמוֹת רַבּוֹת עַל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶצוֹת: וְקִתְּתוּ גֹוִי בְּגֹוִי
 6 וַעֲזִיר בְּעִיר כִּי אֱלֹהִים הַמָּמָם בְּכָל צָרָה: וְאַתֶּם תִּקְּזוּ וְאַל יִרְפוּ יָדֵיכֶם כִּי יֵשׁ שָׂכָר
 7 לַפְּעֻלְתְּכֶם:
 8 וְכִשְׁמַע אֲסָא הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהַנְּבוּאָה הַתְּחוּזָק וַיַּעֲבֹר הַשְׁקֻצִּים מִכָּל אֶרֶץ
 יְהוּדָה וּבְנֵימָן וּמִן הָעָרִים אֲשֶׁר לְכַד <ב>הָר אֶפְרַיִם וַיִּתְּרֹשׁ אֶת מִזְבֵּחַ יְהוָה אֲשֶׁר
 15 לִפְנֵי אוֹלָם יְהוָה: וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל יְהוּדָה וּבְנֵימָן וְהַגֵּרִים עִמָּהֶם מֵאֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה
 9 וּמִשְׁמַעֲוֹן כִּי נָפְלוּ עֲלֵיו מִיִּשְׂרָאֵל לָרֶב בְּרֹאֲתָם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיו עִמּוֹ: וַיִּקְבְּצוּ יְרוּשָׁלַם
 11 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לִשְׁנַת חֲמֵשׁ עָשָׂרָה לְמַלְכוּת אֲסָא: וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה בְּיוֹם הַהוּא מִן
 12 הַשָּׁלָל הַבִּיאוּ בְּקָר שֶׁבַע מֵאוֹת וּצֹאֵן שֶׁבַעַת אֲלָפִים: וַיָּבֹאוּ בְּבֵרִית לְדָרוֹשׁ אֶת יְהוָה
 13 אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם בְּכָל לִבָּבָם וּבְכָל נַפְשָׁם: וְכָל אֲשֶׁר לֹא יִדְרֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 20 יוֹמֵת לְמָן קָטָן וְעַד גָּדוֹל לְמֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה: וַיִּשְׁבְּעוּ לַיהוָה בְּקוֹל גָּדוֹל וּבַתְּרוּעָה
 14 וּבַחֲצֹצְרוֹת וּבַשּׁוֹפָרוֹת: וַיִּשְׁמְחוּ כָּל יְהוּדָה עַל הַשְּׁבוּעָה כִּי בְכָל לִבָּבָם נִשְׁבְּעוּ
 10 וּבְכָל רְצוֹנָם בִּקְשׁוּהוּ וַיִּמְצָא לָהֶם וַיִּגַּף יְהוָה לָהֶם מִסִּבִּיב:
 16 וְגַם מַעֲכָה אִם אֲסָא הַמֶּלֶךְ הִסִּירָהּ מִגְּבִירָהּ אֲשֶׁר עָשָׂתָה לְאַשְׁרָה מִפְּלֶצֶת
 17 וַיִּכְרֹת אֲסָא אֶת מִפְּלֶצֶתָהּ וַיִּדְּקֶה וַיִּשְׂרָף בְּנַחַל קֶדְרוֹן: וְהַבְּמוֹת לֹא סָרוּ מִיִּשְׂרָאֵל
 25 18 רַק לִבָּב אֲסָא הָיָה שָׁלֵם כָּל יָמָיו: וַיָּבֹא אֶת קִדְשֵׁי אֲבִיו וּקְדָשָׁיו בֵּית הָאֱלֹהִים
 כֶּסֶף וְזָהָב וְקָלִים:
 16.8; 15.19 וּמִלְחָמָה לֹא הִיִּתָּה עַד שְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ לְמַלְכוּת אֲסָא: בְּשַׁנַּת שְׁלֹשִׁים
 וַיֵּשֶׁת לְמַלְכוּת אֲסָא עֹלָה בָּעֵשָׂא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עַל יְהוּדָה וַיָּבִין אֶת הָרָמָה לְבַלְתִּי
 2 תֵּת יוֹצֵא וּבָא לְאֲסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה: וַיֵּצֵא אֲסָא כֶּסֶף וְזָהָב מֵאֲצֵרוֹת בֵּית יְהוָה וּבֵית
 30 הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל בֶּן גֶּרֶד מֶלֶךְ אֲרָם הַיּוֹשֵׁב בְּדִרְמֶשֶׁק לֵאמֹר: בְּרִית בֵּינִי וּבֵינְךָ
 3 וּבֵין אֲבִי וּבֵין אֲבִיךָ הִנֵּה שְׁלַחְתִּי לְךָ כֶּסֶף וְזָהָב לְךָ קָפָר בְּרִיתְךָ אֵת: בָּעֵשָׂא מֶלֶךְ
 4 יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֶה מַעֲלִי: וַיִּשְׁמַע בֶּן הָדָד אֶל הַמֶּלֶךְ אֲסָא וַיִּשְׁלַח אֶת שְׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר
 לוֹ אֶל עָרֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּ אֶת עֵינָן וְאֶת דָּן וְאֶת אֲבֵל מִים וְאֶת כָּל־כְּנָזֵי וְאֶת נַפְתָּלִי:
 6.ה וַהֲי כִשְׁמַע בָּעֵשָׂא וַיַּחֲדֵל מִבְּנוֹת אֶת הָרָמָה וַיִּשְׁבֹּת אֶת מַלְאכְתָּהּ: וְאַסָּא הַמֶּלֶךְ
 35 דָּקָה אֶת כָּל יְהוּדָה וַיִּשְׁאוּ אֶת אֲבֵנֵי הָרָמָה וְאֶת עֲצֵיהָ אֲשֶׁר בָּנָה בָּעֵשָׂא וַיָּבִין
 בָּהֶם אֶת גִּבְעָה וְאֶת הַמִּצֵּפָה:
 7 וּבַעֲת הַהִיא בָּא חֲנָנִי הָרָאָה אֶל אֲסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּהִשָּׁעֲנֶךָ עַל
 8 מֶלֶךְ אֲרָם וְלֹא נִשְׁעַנְתָּ עַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל כֵּן נִמְלַט חֵיל מֶלֶךְ אֲרָם מִיָּד: הֲלֹא
 40 הַכּוֹשִׁים וְהַלּוּבִים הָיוּ לְחֵיל לָרֶב לָרֶב לָרֶב וּלְפִרְשִׁים לְהַרְבֵּה מֵאֵד וּבַהֲשָׁעֲנֶךָ עַל יְהוָה
 9 נִתְּנָם בִּידְךָ: כִּי יְהוָה עֲנִינוּ מִשְׁטָמוֹת בְּכָל הָאָרֶץ לְהַתְּחוּק עִם לִבָּבָם שָׁלֵם אֵלָיו

נסכלת על זאת כי מעתה יש עמך מלחמות: ויכעס אסא אל הראה ויתנהו בית י, 16
המהפכת כי בועף עמו על זאת וירצין אסא מן העם בעת ההיא:

והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה 11
וישראל:

5 ויחלא אסא בשנת שלשים ותשע למלכותו ברנליו עד למעלה חליו וגם 12
בחליו לא דרש את יהוה כי ברפאים: וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת ארבעים 13
ואחת למלכו: ויקברו בקברתיו אשר לו בעיר דויד וישכיבוהו במשכב אשר 14
מלא בשמים וונים מרקחים במרקחת מעשה וישרפו לו שרפה גדולה עד למאד:

10 וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל: ויתן חיל בכל ערי יהודה 17,2,8

הבצרות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו: ויהי 3
יהוה עם יהושפט כי הלך בדרכי דויד אביו הראשונים ולא דרש לבעלים: כי 4
לאלהי אביו דרש ובמזותיו הלך ולא כמעשה ישראל: ויכן יהוה את הממלכה ה
בירו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד לרב: ויגבה לבו בדרכי 6
15 יהוה ועוד הסיר את הבמות ואת האשרים מיהודה:

ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לכן חיל ולעבדיה ולזכריה ולגתנאל ולמיקיהו 7
ללמד בערי יהודה: ועמהם הלויים שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל ושמיאל¹ מות 8
ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניה הלויים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים:
9 וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורת יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם:

10 ויהי פחד יהוה על כל ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו 20
עם יהושפט: ומן פלשתים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא גם הערבים 11
מביאים לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות ותשישים שבעת אלפים ושבע 12
מאות: ויהי יהושפט הלך וגדל עד למעלה ויבן ביהודה ביקציות וערי מסכנות: 12
ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם: ואלה 14,13
25 פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפים עֲדָנָה השר ועמו גבורי חיל שלש
מאות אלף: ועל ידו יהוחנן השר ועמו מאתים ושמונים אלף: ועל ידו עמסיה 16,10
בן זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאתים אלף גבור חיל: ומן בנימן גבור חיל אלידע 17
ועמו נשקי קשת ומנן מאתים אלף: ועל ידו יהוובד ועמו מאה ושמונים אלף 18
חלוצי צבא: אלה המשרתים את המלך מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר בכל 19
30 יהודה:

ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב: וירד לקין שנים אל אחאב 18,2,8

לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתו לעלות אל רמת 2
גלעד: ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה הֲתֵלֵךְ עִמִּי רִמָּת גִּלְעָד 3
ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך עמי: ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא 4
5 כיום את דבר יהוה: ויקבץ מלך ישראל את הנביאים ארבע מאות איש ויאמר ה
אלהם האלך אל רמת גלעד למלחמה אם אהדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד 6
7 המלך: ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו: ויאמר מלך 7,6
ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי
איננו מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט
אל יאמר המלך כן: ויקרא מלך ישראל אל סרים אחד ויאמר מהר מיכיהו בן 8
9 ימלא: ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה וישובים איש על כסאו מלבישים בגדי 9
10 כְּבֹדָם פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם: ויעש לו צדיקיהו בן

—18,2,8

- 18,11 כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תננח את ארם עד כלותם; וכל הנביאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלה ונתן יהוה ביד המלך: והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דבר-י הנביאים פה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כִּאֲחֵד מהם ודברת טוב: ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אֱלֹהֵי אֲתוֹ אדבר: ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם יִגְדֹּל ויאמר עָלֹו והצליחו וינתנו בידכם: ויאמר אליו המלך עד כִּמָּה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה: ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר אין להן רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישבו איש לביתו בשלום: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם לרע: ויאמר לא כן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים עומדים עַל יְמִינוֹ ושמאלו: ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה כֹּה וזה אמר ככה: ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אֶפְתְּנו ויאמר יהוה אליו במה: ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן: ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה: ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה הדרך עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך: ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא כה תדר בתדר להחבא: ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבֵהוּ אל אמרי שר העיר ואל יואש בן המלך: ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכילוהו לחם לחץ ומים לחץ עד שובי בשלום: ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי: ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אֶל רמת גלעד: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט א-תחפש ו-א-בוא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ל ויבאו במלחמה: ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן ואת הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו: ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויועק יהושפט ויהוה עזרו ויסתים אֱלֹהִים מִמֶּנּוּ: ויהי כראות שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל וישבו מאחוריו: ואיש משך בקשת לתמו ויך את מלך ישראל בין הדבקים ובין הַשֶּׁרֶן ויאמר לרַכָּב הפך ידיך והוצאתני מן המ-ל-ח-מה כי החליתי: ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך יִשְׂרָאֵל היה יִמְעָמֵד במרכבה נכת ארם עד הערב וימת לַעֲת בוא השמש: וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם: ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הֲלָרֹשַׁע לְעֹזֹר ולשנאי יהוה תִּאָּהֵב ובזאת עליך קֶצֶף מלפני יהוה: אֲבָל דברים טובים נמצאו עִמָּךְ כי בערת האֲשֵׁרוֹת מן הארץ והכינות לבבך לדרש האלהים: וישב יהושפט בירושלם וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אל יהוה אֱלֹהֵי אבותיהם: ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבָּקָרוֹת לעיר ועיר: ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט: ועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שֹׁחַד: וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלויים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולריב-י ויָשֵׁב ירושלם ויָצִי

- עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם: וכל ריב אשר יבוא ¹⁹ עליכם מאחיכם הישבים בעריהם בין דם לדם בין תורה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו: והנה אמריהו כהן הראש עליכם לכל דבר יהוה וזבדיהו בן ישמעאל ¹¹ הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך ושטרים הלויים לפניכם חֲקֹקוּ ועשו ויהי יהוה עם הטוב:
- ויהי אחרי כן באו בני מואב ובני עמון ועמהם מה-מַעֲוֹנִים על יהושפט ²⁰ א. למלחמה: ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מא-לִים ² והנם בחֲצֹצֹן תָּמָר היא עין גדי: ויֵּרָא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא ³ צום על כל יהודה: ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה באו לבקש ¹⁰ את יהוה: ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה: ה. ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל ⁶ ממלכות הגוים ובידך כח וגבורה ואין עמך להתיצב: הלא אתה אלהינו הורשת את ישבי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אֶהְיֶךָ לעולם: ⁷ וישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשמך לאמר: אם תבוא עלינו רעה חרב שפוט ⁹ ודבר ורָעָב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונועק אליך מִצְרַתֵּינוּ ותשמע ותושיע: ועתה הנה בני עמון ומואב והר שְׁעִיר אשר לא נתתה ¹ לישראל לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום: והנה ¹¹ הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מִיִּשְׂרָאֵל אשר הורשתנו: אלהינו הלא תשפט בם ¹² כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה נעשה ²⁰ כי עליך עֵינֵינוּ: וכל יהודה עמדים לפני יהוה גם טַפִּים ו-הַנְּשִׁים: ¹³ ויהיואל בן זכריהו בן בְּנִיָּה בן יֵעִיאל בן מתניה הלוי מן בני אסף היתה ¹⁴ עליו רוח יהוה בתוך הקהל: ויאמר הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלם והמלך ¹⁵ יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תַחֲתוּ מפני ההמון הרב הזה ²⁵ כי לא לכם המלחמה כי לאלהים: מתר רדו עליהם הנם עליכם במעלה הציץ ¹⁶ ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר ירואל: לא לכם להלחם בזאת התיצבו ¹⁷ עמדם וראו את ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל תיראו ואל תַחֲתוּ מתר ¹⁸ צאו לפניהם ויהוה עמכם: ויקד יהושפט אֶפֶס ארצה וכל יהודה וישבי ירושלם ¹⁹ נפלו לפני יהוה להשתחות ליהוה: ויקמו הלויים מן בני הקהתים ומן בני הקַרְתִּים ³⁰ להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה:
- וישכימו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני ⁵ יהודה וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו: ויַעֲזֹן אל העם ויעמד מִשְׁרָרִים ליהוה ומהללים להדרת קדש בצאת לפני החלון: ²¹ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו: ובעת הַחֲלוּ בָרְנָה ותהלה נתן יהוה מֶאֱרָבִים ²² על בני עמון מואב והר שְׁעִיר הבאים ליהודה ויִגְנְפוּ: ויעמדו בני עמון ומואב ²³ על ישבי הר שְׁעִיר להחרים ולהשמיד וככלותם ביושבי שְׁעִיר עזרו איש ברעהו ²⁴ למשתתף: ויהודה בא על הַמִּצְפָּה למדבר ויפנו אל ההמון והנם פגרים נפלים ²⁵ ארצה ואין פליטה: ויבא יהושפט ועמו לבז את שָׁלֹם וימצאו בהמ-ה- לרב ורכוש כה ²⁶ ב-גִּדִּים וכלי תַּמְדוֹת וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזוים את השלל ²⁷ כי רב הוא: וביום הרביעי נקהלו לַעֲמֹק בְּרָכָה כי שם ברכו את יהוה על כן ²⁸ קראו את שם המקום ההוא עמק ברכה עד היום: וישבו כל איש יהודה וירושלם ²⁹ ויהושפט בראשם לשוב אל ירושלם בשמחה כי שמחם יהוה מאויביהם: ויבאו ³⁰

20,29 ירושלם בנבלים ובכנורות ובחצצרות אל בית יהוה: ויהי פחד אלהים על כל ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל: ותשקט מלכות יהושפט וינה לו אלהיו מסביב:

- 31 וימלך יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי: וילך בדרך אביו אסא ולא סר ממנה 32 לעשות הישר בעיני יהוה: אך הבמות לא סרו ועוד העם לא הכינו לבכם לאלהי אבותיהם: ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרנים הנם כתובים בדברי יהוא בן חנני אשר העלה על ספר מלכי ישראל:
- לה ואחרי כן אתחבר יהושפט מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא הרשיע 36 לעשות: ויתכבדו עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות בעציון גבר: 37 ויתנבא אליעזר בן דוד: הו ממרשה על יהושפט לאמר בהתחפרך עם אחזיהו פרץ יהוה את מעשיך וישברו אניות ולא עצרו ללכת אל תרשיש:

- 21,א וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד וימלך יהורם בנו תחתיו: ולו אחים בני יהושפט ויחיאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו 15 כל אלה בני יהושפט מלך יהודה: ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגדנות עם ערי מצורות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור: ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו בחרב וגם משרי ישראל: 4 בן שלשים ושתים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם: וילך בדרך 6,ה מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה: ולא אבה יהוה להשחית את בית דויד למען הברית אשר כרת לדויד וכאשר אמר לתת לו ניר לפניו כל הימים:
- 9,8 בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך: ויעבר יהורם צעירה: וכל הרכב עמו ויהי קם לילה ויך את אדום הסובב אליו ואל שרי הרכב: ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לנגה בעת ההיא 25 מתחת ידו כי עזב את יהוה אלהי אבתיו: גם הוא עשה במות בערי יהודה ויזן את יושבי ירושלם ויפת את יהודה:
- 12 ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי דויד אביך תחת אשר לא הלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך יהודה: ותלך בדרך מלכי ישראל ותנגה את יהודה ואת יושבי ירושלם כהנות בית אחאב וגם את 30 אחיך בית אביך הטובים ממך הרגת: הנה יהוה נגף מגפה גדולה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל רכושך: ואתה בתליים רבים במחלה מעיד עד יצאו מעיד מן החלי ימים על ימים:
- 17,16 ויער יהוה על יהורם את רוח הפלשתים והערכים אשר על יד כושים: ויעלו ביהודה ויבקעו וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם בניו וגשיו ולא 35 נשאר לו בן כי אם יהואחז קטן בניו: ואחרי כל זאת נגפו יהוה במעיו לחלי לאין מרפא: ויהי לימים מימים וכעת צאת הקץ לימים שנים יצאו מעיו עם חליו כ וימת בתחלואים רעים ולא עשו לו עמו שרפה כשרפת אבתיו: בן שלשים ושתים היה במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברהו בעיר דויד ולא בקברות המלכים:
- 40

22,א וימליכו יושבי ירושלם את אחזיהו בנו הקטן תחתיו כי כל הראשנים הרג הגדוד הבא בערכים למחנה וימלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: בן שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי:

גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה יועצתו להרשע: ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי המת היו לו יועצים אחרי מות אביו למשחית לו: גם בעצתם הלך וילך את יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חואל מלך ארם ברמות גלעד ויבן הארמים את יורם: וישב להתרפא ביורעאל מן המכות אשר הקהו ברמה בהלחמו את חואל מלך ארם ואחיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביורעאל כי חלה הוא: ומאלהים היתה תבוסת אחיהו לבוא אל יורם וכבאו יצא עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר משחו יהוה להכרית את בית אחאב: ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את שרי יהודה ובני אחי אחיהו משרתים לאחיהו ויהרגם: ויבקש את אחיהו וילכדו והוא מתחבא בשמרן ויבארו אל יהוא וימיתו ויקברו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לבית אחיהו לעצר כת לממלכה:

ועתליה אם אחיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה לבית יהודה: ותקם יהושבע בת המלך את יואש בן אחיהו ותנגב אתו מתוך בני המלך המומתים ותתן אתו ואת מינקתו בהר המזבחות ותסתירהו יהושבע בת המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה אחות אחיהו מפני עתליה ולא המיתתה: ויהי אתה בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ:

ובשנה השבעית התחזק יהוידע ויקח את שרי המאות לעזריה בן ירח ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריה בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן זכריה עמו בבית: ויסבו ביהודה ויקבצו את הלויים מכל ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלם: ויכרת כל הקהל ברית בבית האלהים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דוד: זה הדבר אשר תעשו השלישית מכם באי השבת לכהנים וללויים לשערי הספים: והשלישית בבית המלך והשלישית בשער היסוד: וכל העם בחצרות בית יהוה: ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללויים המה יבאו כי קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה: והקיפו הלויים את המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית וימת והיו את המלך בבאו ובצאתו: ויעשו הלויים וכל יהודה ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהוידע הכהן את המחלקות: ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המגנות ואת השלטים אשר למלך דוד אשר בית האלהים: ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב: ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנזר ואת הקעדות וימליכו אתו וימשחוהו יהוידע ובניו ויאמרו יחי המלך:

ותשמע עתליהו את קול העם הרצים והמהללים את המלך ותבוא אל העם בית יהוה: ותרא והנה המלך עומד על עמודו במבוא והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמה ותוקע בחצצרות והמשוררים בכלי השיר ומודיעים להלל ותקדע עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר: ויצא יהוידע הכהן את שרי המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוהו אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוהו בית יהוה: וישימו לה ידים ותבוא אל מבוא שער הסוסים בית המלך וימיתוהו שם:

ויכרת יהוידע ברית בין יהוה ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה: ויבאו כל העם בית הבעל ויתצוהו ואת מוֹבַחְתָּיו ואת צִלְמֵיו שִׁבְרוּ ואת מִקְן

- 23,18 כהן הבעל הרגו לפני המזבחות: וישם יהוידע פקדת בית יהוה ביד הכהנים
והלויים אשר חלק דויד על בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת משה
19 בשמחה ובשיר על ידי דויד: ויעמד השוערים על שערי בית יהוה ולא יבוא
כ טמא לכל דבר: ויקח את שרי המאות ואת האדירים ואת המושלים בעם ואת
כל עם הארץ ויורד את המלך מבית יהוה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך
5 ויושיבו את המלך על כסא הממלכה: וישמחו כל עם הארץ והעיר שקטה ואת
21 עתליהו המיתו בחרב:
- 24,א בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה
3-2 מבאר שבע: ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע הכהן: וישא לו
יהוידע נשים שנים וילד בנים ובנות:
- ה.4 ויהי אחרי כן היה עם לב יואש לחדש את בית יהוה: ויקבץ את הכהנים
והלויים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף לחזק את בית
אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמחרו לדבר ולא מהרו הלויים: ויקרא המלך
6 ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת על הלויים להביא מיהודה ומירושלם
15 את משאת משה עבד יהוה והקהל לישראל לאהל העדות: כי עתליהו המךשעת
7 ויבניה פרצו את בית האלהים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים: ויאמר
8 המלך ויעשו ארון אחד ויתגהו בשער בית יהוה חוצה: ויתנו קול ביהודה
9 ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים על ישראל במדבר: וישמחו
י כל השרים וכל העם ויביאו וישליכו לארון עד לכנה: והיו בעת יביא את הארון
11 אל פקדת המלך ביד הלויים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן
הראש ויערו את הארון וישארו וישיביו אל מקומו כה עשו ליום ביום ויאספו
12 כסף לרב: ויתגהו המלך ויהוידע אל עושי מלאכת עבודת בית יהוה והיו
שכרים חצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את בית
13 יהוה: ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאכה בידם ויעמידו את בית האלהים
14 על מתקנתו ויאמץהו: וככלותם הביאו לפני המלך ויהוידע את שאר הכסף
ויעשהו כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף והיו מעלים
עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע:
- טו.16 ויוקן יהוידע וישבע ימים וימת בן מאה ושלשים שנה במותו: ויקברו בעיר
17 דויד עם המלכים כי עשה טובה בישראל ועם האלהים וביתו: ואחרי מות יהוידע
18 באו שרי יהודה וישתחוו למלך או שמע המלך אליהם: ויעזבו את בית יהוה
אלהי אבותיהם ויעבדו את האשרים ואת העצפים והיו קצף על יהודה וירושלם
19 באשמתם זאת: וישלה בהם נבאים להשיבם אל יהוה ויעידו כם ולא האזינו:
כ ורוח אלהים לבשה את זכריה בן יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה
אמר האלהים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצליחו כי עזבתם את יהוה
35 ויעזבו אתכם: ויקשרו עליו וירגמהו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה: ולא זכר
22,21 יואש המלך החסד אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא
יהוה וידרש:
- 23 והיו לתקופת השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם וישחיתו
24 את כל שרי העם מעם וכל שללם שלחו למלך דרמשק: כי במצער אנשים באו
חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת
כה יואש עשו שפטים: ובלכתם ממנו כי עזבו אתו במהליים רבים התקשרו עליו
עבדיו בדמי בן-יהוידע הכהן ויהרגהו על מנתו וימת ויקברו בעיר דויד ולא
26 קברוהו בקברות המלכים: ואלה המתקשרים עליו זכר-בן שמעת העמונית והחובד

בן שמריה המואבית: ובניו רוב המשא עליו ויסוד בית האלהים הנם כתובים 24,27
על מדרש ספר המלכים וימלך אמציהו בנו תחתיו:

בן עשרים וחמש שנה מלך אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם 25, א
5 אמו יהועזן מירושלים: ויעש הישר בעיני יהוה רק לא בלבב שלם: ויהי כאשר 3,2
4 חזקה הממלכה בידו ויהרג את עבדיו המפלים את המלך אביו: ואת בניהם לא
המית ככתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על
בנים ובנים לא ימותו על אבות כי איש בחטאו ימותו:

ויוקבן אמציהו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות 7
10 לכל יהודה ובנימן ויפקדם למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מאות אלף
בחור יוצא צבא אחז רמת וצנה: וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה 6
כפר כסף: ואיש האלהים בא אליו לאמר המלך אל יבוא עמך צבא ישראל כי 7
אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים: כי אם - אתה - תחשב ל-חזק -בזאת- 8
יכשילך האלהים לפני אויב כי יש כח באלהים לעזור ולהכשיל: ויאמר אמציהו 9
15 לאיש האלהים ומה לעשות למאות הכפר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש
האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה מזה: ויבדילם אמציהו להגדוד אשר בא אליו
מאפרים ללכת למקומם ויתר אפם מאד ביהודה וישבו למקומם בקרי אף:

ואמציהו התחזק וינהג את עמו וילך גיא המלח ויד את בני שעיר עשרת אלפים: 11
ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום לראש הסלע וישליכום מראש הסלע 12
20 וכלם נבקעו: ובני הגדוד אשר השיב אמציהו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערי
יהודה משמרן ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפים ויבזו גזה רבה:
ויהי אחרי בוא אמציהו מתכות את אדומים ויבא את אלהי בני שעיר 14
ועמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר: ויתר אף יהוה באמציהו 15
וישלח אליו נביא ויאמר אליו למה דרשת את אלהי העם אשר לא הצילו את
עמם מידך: ויהי בדברו אליו ויאמר לו הליועץ למלך נתנוך חדל לך למה יפוך 25
ויתדל הנביא ויאמר ידעתי כי יעץ אלהים להשחיתך כי עשית זאת ולא שמעת
לעצתי:

ויועץ אמציהו מלך יהודה וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל 17
לאמר לך נתראה פנים: וישלח יואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר 18
30 החזות אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה
ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמם את החזות: אמרת הנה הפית את אדום 19
ונשאך לבך -הקב-ד- עתה שבה בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה
עמך: ולא שמע אמציהו כי מהאלהים היא למען תקם ביד כי דרשו את אלהי 20
אדום: ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש 21
אשר ליהודה: וינגף יהודה לפני ישראל ויגסו איש לאהליו: ואת אמציהו מלך 23,22
35 יהודה בן יואש בן יהואחז תפש יואש מלך ישראל בבית שמש ויביאהו ירושלם
ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער ה-פ-ניה ארבע מאות אמה: וילקח 24
כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עבד אדום ואת
אצרות בית המלך ואת בני התעקבות וישב שמרון:

40 ויהי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל כה
חמש עשרה שנה: ויתר דברי אמציהו הראשנים והאחרונים הלא הנם כתובים 26
על ספר מלכי יהודה וישראל: ומעת אשר סר אמציהו מאחרי יהוה ויקשרו עליו 27
קשר בירושלם ויגס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתוהו שם: וישארו על הסוסים 28
ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד:

26,א ויקחו כל עם יהודה את עֲזִיחָהּ וְהוּא בֶן שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְמַלְכוּ אֹתוֹ תַּחַת
 2 אֲבִיו אֲמַצְיָהּ: הוּא בָנָה אֶת אֵיל־אֶת וַיִּשְׁבֶּהָ לַיהוּדָה אַחֲרֵי שֶׁכָּבַד הַמֶּלֶךְ עִם
 3 אֲבֹתָיו: בֶּן שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה עָזִיחָהּ בְּמַלְכוֹ וְחַמְשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם
 4 אִמּוֹ יִכְזָּלְיָה מִן יְרוּשָׁלַם: וַיַּעַשׂ הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אֲמַצְיָהּ אֲבִיו:
 5 וַיְהִי לְדָרֶשׁ אֱלֹהִים בְּיָמָיו וַיִּזְכְּרוּהוּ הַמִּבְּרִית בְּ־רֵאֲתָהּ הָאֱלֹהִים וּבְיָמָיו דָּרְשׁוּ אֶת יְהוָה
 הַצִּלִּיחוּ הָאֱלֹהִים:
 6 וַיֵּצֵא וַיִּלָּחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים וַיִּפְרֹץ אֶת חוֹמַת גֹּת וְאֶת חוֹמַת בִּגְנָה וְאֶת חוֹמַת
 7 אֲשֶׁדּוֹד וַיְבַנֶּה עִירִים בְּאֲשֶׁדּוֹד וּבַפְּלִשְׁתִּים: וַיַּעֲזֹרוּהוּ הָאֱלֹהִים עַל פְּלִשְׁתִּים וְעַל
 8 הָעַרְבִיִּים הַיּוֹשְׁבִים בְּ־מִזְרֹךְ בָּעַל וְהַמַּעֲוֹנִים: וַיִּתְּנוּ הָעַמּוֹנִים מִנְּחָה לְעִזִּיחָהּ וַיֵּלֶךְ שְׁמוֹ
 9 עַד לְבֹא מִצְרַיִם כִּי הִחֲזִיק עַד לַמַּעְלָה: וַיִּבֶן עֲזִיחָהּ מִגְדָּלִים בִּירוּשָׁלַם עַל שְׁעֵי
 10 הַפֶּנֶה וְעַל שְׁעֵי הַגֵּיָא וְעַל הַמִּקְצוֹעַ וַיְחַזְּקֵם: וַיִּבֶן מִגְדָּלִים כַּמְדָּבָר וַיַּחֲצֵב בָּרוֹת
 11 רַפִּים כִּי מִקְנֵה רֶב הָיָה לוֹ וּבִשְׁפָלָה וּבְמִישׁוֹר אַפְרַיִם וְזַמְרִים בְּהָרִים וּבְכַרְמֵל כִּי
 אֱהָב אֲדָמָה הָיָה:
 12 וַיְהִי לְעִזִּיחָהּ חֵיל עָשָׂה מִלְחָמָה וַיֵּצֵא צֶבָא לַגְּדוֹד בַּמִּסְפָּר פָּקֻדָתָם בִּיד יְעִזְיָאֵל
 13 הַסּוֹפֵר וּמַעֲשֵׂיהֶוּ הַשּׁוֹטֵר עַל יַד חֲנַנִּיָּה מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ: כָּל מִסְפַּר רֹאשֵׁי הָאֲבוֹת
 14 לְגִבּוֹרֵי חֵיל אֲלָפִים וּשְׁשׁ מֵאוֹת: וְעַל יָדָם חֵיל צֶבָא שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֲלָף וּשְׁבַעַת
 15 אֲלָפִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת עוֹשֶׂה מִלְחָמָה בְּכַח חֵיל לְעוֹר לַמֶּלֶךְ עַל הָאוֹיֵב: וַיִּכֶן לָהֶם
 16 עֲזִיחָהּ לְכָל הַצֶּבָא מִגָּנִים וּרְמָחִים וְכוּבָעִים וּשְׂרִינּוֹת וְקֶשֶׁתוֹת וְלֹאֲבָנֵי קִלְעִים: וַיַּעַשׂ
 17 בִּירוּשָׁלַם חֲשִׁבְנוֹת מַחֲשַׁבֶּת חוֹשֵׁב לַהֲיוֹת עַל הַמִּגְדָּלִים וְעַל הַפְּנוֹת לִירוֹא בַּחֲצִים
 18 וּבִאֲבָנִים גְּדוּלוֹת וַיֵּצֵא שְׁמוֹ עַד לַמִּרְחֹק כִּי הִפְלִיא לַהֲעוֹר עַד כִּי חֹזֵק:
 19 וּבְחֻקָּתוֹ גָּבַהּ לְבֹו עַד לַהֲשָׁחִית וַיַּמְעַל בִּיהוָה אֱלֹהָיו וַיִּבֵּא אֶל הַיִּכָּל יְהוָה
 20 לַהֲקָטִיר עַל מִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת: וַיִּבֵּא אַחֲרָיו עֲזִרְיָהוּ הַכֹּהֵן וְעַמּוֹ כֹּהֲנִים לַיהוָה שְׁמוֹנִים
 21 בְּנֵי חֵיל: וַיַּעֲמֵד עַל עֲזִיחָהּ הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא לָךְ עֲזִיחָהּ לַהֲקָטִיר לַיהוָה כִּי
 22 לְכֹהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן הַמִּקְדָּשִׁים לַהֲקָטִיר צֶא מִן הַמִּקְדָּשׁ כִּי מַעֲלָת וְלֹא לָךְ לְכַבּוֹד
 23 מִיהוָה אֱלֹהִים: וַיִּזְעַף עֲזִיחָהּ וּבִירוֹ מִקְטֹרֶת לַהֲקָטִיר וּבִזְעָפוֹ עִם הַכֹּהֲנִים וַהֲפָרַעַת
 24 זֶרְחָה בְּמִצְחָהּ לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים בְּבֵית יְהוָה מַעַל לְמִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת: וַיִּפֹּן אֵלָיו עֲזִרְיָהוּ
 25 כֹּהֵן הָרֹאשׁ וְכָל הַכֹּהֲנִים וְהָנָה הוּא מִצָּרַע בְּמִצְחָהּ וַיִּבְהִלּוּהוּ מִשֵּׁם וְגַם הוּא נִדְחָף
 26 לְצֵאתָ כִּי נִגְעָו יְהוָה: וַיְהִי עֲזִיחָהּ הַמֶּלֶךְ מִצָּרַע עַד יוֹם מוֹתוֹ וַיֵּשֶׁב בֵּית־הָ: תִּפְשֵׁת־הָ
 27 מִצָּרַע כִּי נִגְזַר מִבֵּית יְהוָה וְיוֹתָם בְּנוֹ עַל בֵּית הַמֶּלֶךְ שׁוֹפֵט אֶת עַם הָאָרֶץ:
 28 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי עֲזִיחָהּ הָרֹאשִׁים וְהָאַחֲרִיִּים כְּתִב יִשְׁעִיהוּ בֶן אֲמוּזַי הַנְּכִיָּא: וַיִּשְׁכַּב
 29 עֲזִיחָהּ עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם אֲבֹתָיו בְּשָׂדֵה הַקְּבוּרָה אֲשֶׁר לְמַלְכִּים כִּי אָמְרוּ
 מִצָּרַע הוּא וַיִּמְלֹךְ יוֹתָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו:

27,א בֶּן עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ שָׁנָה יוֹתָם בְּמַלְכוֹ וּשְׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם
 2 אִמּוֹ יְרוּשָׁה בַת צְדוֹק: וַיַּעַשׂ הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה עֲזִיחָהּ אֲבִיו רַק
 3 לֹא בָא אֶל הַיִּכָּל יְהוָה וְעוֹד הָעָם מִשְׁחִיתִים: הוּא בָנָה אֶת שְׁעֵי בֵּית יְהוָה
 4 הָעֶלְיוֹן וּבְחֻמַּת הָעֶפֶל בָּנָה לָרֶב: וְעִירִים בָּנָה בְּהָר יְהוּדָה וּבְחֶרְשִׁים בָּנָה בִּירוּשָׁלַם
 5 וּמִגְדָּלִים: וְהוּא נָלָחַם עִם מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּחַזֵּק עֲלֵיהֶם וַיִּתְּנוּ לוֹ בְּנֵי עַמּוֹן בִּשְׁנֵה
 6 הָהֵיא מֵאָה כֶּכֶר כֶּסֶף וְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים פְּרִים חֲסִים וּשְׁעוּרִים עֶשְׂרֵת אֲלָפִים זֹאת
 7 הַשִּׁבּוֹ לוֹ בְּנֵי עַמּוֹן וּבִשְׁנֵה הַשְּׁנִיָּה וְהַשְּׁלִישִׁי: וַיִּתְחַזֵּק יוֹתָם כִּי הָכִין דְּרָכָיו לִפְנֵי
 8 יְהוָה אֱלֹהָיו:
 9 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יוֹתָם וְכָל מַלְחֲמָתוֹ וּדְרָכָיו הֵנָּה כְּתוּבִים עַל סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
 10 וַיְהוּדָה: בֶּן עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמַלְכוֹ וּשְׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם:
 11 וַיִּשְׁכַּב יוֹתָם עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אַחֲזָה בְּנוֹ תַּחְתָּיו:

בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה^א 28,8
הישר בעיני יהוה כדוד אביו: וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה²
דבעלים: והוא הקטיר בניא בן הנם ויבצר את בניו באש כעבכות הגוים אשר³
הריש יהוה מפני בני ישראל: ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ⁴
5 רענן: ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכו בו וישבו ממנו שביה גדולה ויביאו^ה
דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן ויך בו מכה גדולה: ויהרג פקח בן רמליה⁶
ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד הכל בני חיל בעזבם את יהוה אלהי⁷
אבותם: ויהרג זכרי גבור אפרים את מעשיהו בן המלך ואת עזריקם נגיד הבית⁷
ואת אלקנה משנה המלך: וישבו בני ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים⁸
10 ובנות וגם שלל רב בזו מהם ויביאו את השלל לשמרון:
ושם היה נביא ליהוה עדר שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם⁹
הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו במ בועף עד
לשמים הגיע: ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות
לכם הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם: ועתה שמעוני והשיבו השקיה¹¹
15 אשר שביתם מאחיהם כי חרון אף יהוה עליכם:
ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוחנן ברכיהו בן משלמות¹²
ויחזקיהו בן שלם ועמשיא בן הדלי על הבאים מן הצבא: ויאמרו להם לא תביאו¹³
את השקיה הנה כי לאשמת יהוה עלינו אתם אמרים להסיף על חטאתנו ועל
אשמתנו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל: ויעזב החלוץ את השקיה¹⁴
20 ואת הצהר לפני השרים וכל הקהל: ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו¹⁵
בשקיה וכל מערמיהם הלבישו מן השלל וילבשו וינעלו ויאכלו וישקו וישכמו
וינהלו בחמרים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמרים אצל אחיהם וישבו
שמרון:
בעת ההיא שלח המלך אחז על מלך-אשור לעזר לו: ועזר ארומים באו^{17,16}
25 ויפנו ביהודה וישבו שבי: ופלשתים פשטו בערי השפלה והגלב ליהודה וילכדו¹⁸
את בית שמש ואת אילון ואת הנדרות ואת שזכו ובנותיה ואת תמנה ואת
בנותיה ואת גמזו ואת בנותיה וישבו שם: כי הכניע יהוה את יהודה בעבור¹⁹
אחז מלך יהודה: כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה: ויבא עליו תלגת פלנאסר²⁰
21 מלך-אשור ויצר לו ולא חזק: כי חלק אחז את בית יהוה ואת בית המלך²²
30 והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו: <כי אם ל-צרה> לו <:->
ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז: ויזבח לאלהי דרמשק המפים בו ויאמר^{23,22}
כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אתם להם אובת ויעזרוני והם היו לו להכשילו
ולכל ישראל: ויאסף אחז את כלי בית האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים²⁴
ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלם: ובכל עיר²⁵
35 ועיר ליהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים ויבצע את יהוה אלהי אבתיו:
ויתר דבריו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי²⁶
יהודה וישראל: וישכב אחז עם אבתיו ויקברו בעיר בירושלם כי לא הביאוהו²⁷
לקברי מלכי ישראל: וימלך יחזקיהו בנו תחתיו:

יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם^{29,8} 40
אמו אביה בת זכריהו: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו:²
הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה³
ויחזק: ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם לרחוב המזרח: ויאמר להם שמעוני⁴
הלויים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו את הנדה

- 29,6 מן הקדש: כי מעלו אבותינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבוהו ויפסו פניהם
 7 ממשכן יהוה ויתנו ערף: גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא
 8 הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל: ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם
 9 ויתנם לזִיָּעָה לשמה ולשָׂרָקָה כאשר אתם ראים בעיניכם: והנה נפלו אבותינו
 י בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת: עתה עם לבבי לכרות ברית ליהוה
 11 אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו: בני עתה אל תִּשְׁלוּ כי בכם בחר יהוה לעמד
 לפניו לְשָׁרְתוֹ ולהיות לו מִשְׁרָתִים ומקטרים:
 12 ויקמו הלויים מִחַת בן עֲמִשִּׁי ויואל בן עזריהו מן בני הקקתי ומן בני מְרִירִי
 13 קִישׁ בן עבדי ועזריהו בן יהללאל ומן הַנְּדָשָׁנִי יואח בן זִמְהָה ועֶדְנִי בן יואח: ומן
 14 בני אליצפן שמרי ויעִיָּאל ומן בני אסף זכריהו ומתניהו: ומן בני הימן יחִיָּאל
 15 ושמעי ומן בני יהוֹתָן שמעיה וְעִזִּיאל: ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמִצְוַת
 16 המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה: ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לטהר
 17 ויוציאו את כל הַטָּמֵא אשר מצאו בהיכל יהוה לְחִצֵּר בית יהוה ויקבלו הלויים
 17 להוציא לנחל קדרון חוצה: ויחלו באחד לאחד לחדש הראשון לקדש וביום שמונה
 18 לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה וביום שֵׁשֶׁה עָשָׂר
 18 לחדש הראשון קָלוּ: ויבואו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טָהַרנו את כל בית
 19 יהוה ואת מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו: ואת
 כל הכלים אשר הוֹנִיחַ המלך אחז במלכותו במעלו הִכְנֵנו והקדשנו והנם לפני
 מזבח יהוה:
 21,ב וישָׁם יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה: ויביאו פרים שבעה
 ואילים שבעה וכבשים שבעה וצִפִּירֵי עֻזִּים שבעה לחטאת על המזבח ועל
 22 המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה: וישחטו
 23 הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האילים ויזרקו הדם
 23 המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבחה: ויגישו את שעירי החטאת לפני
 24 המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם: וישחטום הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה
 25 כה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטאת: ויעֲמִד את
 26 הלויים בית יהוה במִצְלָמִים בגְּבֻלִים ובכִּנּוֹת במִצְוַת דָּוִד וְגַד חוזה המלך ונתן
 26 הנביא כי ביד יהוה הַמְּצֹוֶה ביד נביאיו: ויעמדו הלויים בכלי דִּוִּד והכהנים
 בחֲצֻצֹת:
 27 ויאמר חזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת הַחַל העולה החל שִׁיר יהוה
 28 והחֲצֻצֹת ועל ידי כלי דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: וכל הקהל משתחִיִּים והשִׁיר משורר
 29 והחֲצֻצֹת מחֲצֻצִּים הכל עד לכלות העלה: וככלות להעלות כרעו המלך וכל
 ל הגמציאים אתו וישתחוו: ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללויים להלל ליהוה בדברי
 31 דָּוִד ואסף החזוה ויהללו עד לשמחה ויקדו וישתחוו: ויען יחזקיה ויאמר עתה
 32 מלאַתם ידכם ליהוה גשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל זבחים
 32 ותודות וכל נדיב לב עלות: ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהל בקר שבעים
 33 אילים מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל אלה: והקדשים בקר שש מאות
 34 וצֹאֵן שלשת אלפים: רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט את כל העלות
 ויחזקום אחיהם הלויים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלויים ישרי
 35 לה לבב להתקדש מהכהנים: וגם עלה לרב בחלבי השלמים ובנסכים לעלה:
 36 וַתִּמּוֹן עבודת בית יהוה וישמח יחזקיהו וכל העם על ההכין האלהים לעם
 כי בפתאם היה הדבר:
 30,א וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אֲגָרוֹת כתב על אפרים ומנשה
 2 לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: ויָּעִין המלך ושריו

- וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: כי לא יכלו לעשותו בעת ההיא ^{30,3}
 כי הכהנים לא התקדשו למִדְּיָהוּ והעם לא נאספו לירושלם: ויִישֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי ⁴
 הַמֶּלֶךְ וּבְעֵינֵי כָל הַקֹּהֵל: וַיַּעֲמִדוּ דָּבָר לְהַעֲבִיר קוֹל בְּכָל יִשְׂרָאֵל מִבְּאֵר שֶׁבַע וְעַד ^ה
 דָּן לְבֹאֵה לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם כִּי לֹא לָרֹב עָשׂוּ כְּכָתוּב: ⁶
 וַיִּלְכּוּ הָרָצִים בְּאַגָּרוֹת מִיד הַמֶּלֶךְ וּשְׂרָיו בְּכָל יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה - כְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ ⁵
 לֵאמֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם וַיִּחַק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב אֶל הַפְּלִיטָה ⁷
 הַנִּשְׁאָרָה לָכֶם מִכָּף מַלְכֵי אַשּׁוּר: וְאֵל תִּהְיוּ כְּאֲבוֹתֵיכֶם וְכַאֲחֵיכֶם אֲשֶׁר מָעֻלוּ בַיהוָה ⁸
 אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיִּתְּנֵם לִשְׁמָה כְּאֲשֶׁר אַתֶּם רֹאִים: עֵתָּה אֵל פִּקְשׁוּ עֲרֻכְכֶם כְּאֲבוֹתֵיכֶם ⁹
 תִּגְדּוּ יָד לַיהוָה וּבֹאוּ לִמְקַדְשׁוֹ אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ לַעֲוֹלָם וַעֲבַדוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיֵּשֶׁב ¹⁰
 מִכֶּם חֲרוֹן אַפּוֹ: כִּי בְשׁוֹבְכֶם עַל יְהוָה אֲחֵיכֶם וּבְנֵיכֶם לִרְחֻמִּים לִפְנֵי שׁוֹבֵיהֶם וּלְשׁוֹב ¹¹
 לֶאֱרֹץ הַזֹּאת כִּי תִחַן וְתִחַם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא יִסֹּר פָּנִים מִכֶּם אִם תִּשׁוּבוּ אֵלָיו: ¹²
 וַיְהִיו הָרָצִים עֹבְרִים מֵעִיר לְעִיר בְּאֶרֶץ אֲפֵרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְעַד זָבֻלֹן וַיְהִיו ¹³
 מִשְׁתִּיקִים עֲלֵיהֶם וּמְלַעְגִּים בָּם: אֵךְ אֲנָשִׁים מֵאֲשֶׁר וּמְנַשֶּׁה וּמִזְבֻּלֹן נִכְנְעוּ וַיָּבֹאוּ ¹⁴
 לִירוּשָׁלַם: גַּם בַּיהוּדָה הִתְהַוּ יָד הָאֱלֹהִים לַתָּה לָהֶם לֵב אֶחָד לַעֲשׂוֹת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ ¹⁵
 וְהַשְׂרִים בְּדָבָר יְהוָה: וַיֵּאֲסֹפוּ יְרוּשָׁלַם עִם רַב לַעֲשׂוֹת אֶת חַג הַמִּצְוֹת בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי ¹⁶
 קֵהֵל לָרֹב מְאֹד: וַיִּקְמוּ וַיִּסְרוּ אֶת הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וְאֶת כָּל הַמִּקְדָּשׁוֹת ¹⁷
 הַסָּרוּ וַיִּשְׁלִיכוּ לַנַּחַל קֶדְרוֹן: וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח בָּאַרְבַּעַה עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וְהַכְּהֵנִים ¹⁸
 וְהַלְוִיִּם נִכְלְמוּ וַיִּתְקַדְּשׁוּ וַיָּבִיאוּ עֹלוֹת בֵּית יְהוָה: וַיַּעֲמִדוּ עַל עֲמֻדָם כְּמִשְׁפָּטָם ¹⁹
 כְּתוּרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים הַכְּהֵנִים וְזָרְקִים אֶת הַדָּם מִיד הַלְוִיִּם: כִּי רַבָּת בִּקְהָל ²⁰
 אֲשֶׁר לֹא הִתְקַדְּשׁוּ וְהַלְוִיִּם עַל שְׁחִיטַת הַפִּסְחִים לְכָל לֹא טָהוֹר לַהֲקַדִּישׁ לַיהוָה: ²¹
 כִּי מֵרַבִּית הָעָם רַבָּת מֵאַפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה יָצְאוּ וּזְבֻלֹן לֹא הִתְקַדְּשׁוּ כִּי אֲכָלוּ אֶת ²²
 הַפֶּסַח בְּלֹא כְּכָתוּב כִּי תִפְלַל יִחְזְקִיָּהוּ עֲלֵיהֶם לֵאמֹר: יְהוָה טוֹב יִכְפֹּר בְּעַד ²³
 כָּל לִבְבוֹ הַכִּין לִדְרוֹשׁ הָאֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו וְלֹא כְּמִהְרַת הַקֹּדֶשׁ: וַיִּשְׁמַע ²⁴
 יְהוָה אֶל יִחְזְקִיָּהוּ וַיִּרְפָּא אֶת הָעָם: ²⁵
 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים בִּירוּשָׁלַם אֶת חַג הַמִּצְוֹת שִׁבְעַת יָמִים בְּשִׂמְחָה ²⁶
 גְּדוֹלָה וּמִהֲלָלִים לַיהוָה יוֹם בְּיוֹם הַלְוִיִּם וְהַכְּהֵנִים בְּכָל־ עֹז לַיהוָה: וַיְדַבֵּר יִחְזְקִיָּהוּ ²⁷
 עַל לֵב כָּל הַלְוִיִּם הַמִּשְׁכִּילִים שְׂכַל טוֹב לַיהוָה וַיִּי־כָל־וּ אֶת הַמוֹעֵד שִׁבְעַת הַיָּמִים ²⁸
 מִזִּבְחֵי זִבְחֵי שְׁלָמִים וּמִתְנַדִּים לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: וַיִּנְעֲצוּ כָל הַקֹּהֵל לַעֲשׂוֹת ²⁹
 שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיַּעֲשׂוּ שִׁבְעַת יָמִים בְּ-שִׂמְחָה: כִּי תִזְכְּרוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הָרִים ³⁰
 לִקְהֵל אֶלֶף פָּרִים וְשִׁבְעַת אֲלָפִים צֹאן וְהַשְׂרִים הָרִימוּ לִקְהֵל פָּרִים אֶלֶף וְצֹאן עֶשְׂרֵת ³¹
 אֲלָפִים וַיִּתְקַדְּשׁוּ כֹהֲנִים לָרֹב: וַיִּשְׁמְחוּ כָל קֵהֵל יְהוּדָה וְהַכְּהֵנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל הַקֹּהֵל כִּי ³²
 הִבֵּאִים מִיִּשְׂרָאֵל וּהַגֵּרִים הַבָּאִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹשֵׁבִים בַּיהוּדָה: וַתְּהִי שִׂמְחָה ³³
 גְּדוֹלָה בִּירוּשָׁלַם כִּי מִיָּמֵי שְׁלֹמֹה בֶן דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֹא כֻזַּת בִּירוּשָׁלַם: וַיִּקְמוּ ³⁴
 הַכְּהֵנִים וְ-הַלְוִיִּם וַיִּכְּרוּ אֶת הָעָם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹלָם וַתִּבְּאוּ תִפְלַתָם לִמְעוֹן קֹדֶשׁוֹ ³⁵
 לַשָּׁמַיִם: ³⁶
 וּכְכֹלָתָ כָּל זֹאת יֵצְאוּ כָּל יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים לְעִיר יְהוּדָה וַיִּשְׁבְּרוּ הַמִּצְבּוֹת ³⁷
 וַיִּגְדְּעוּ הָאֲשָׁרִים וַיִּתְּצוּ אֶת הַבָּמֹת וְאֶת הַמִּזְבְּחוֹת מִכָּל יְהוּדָה וּבְנִימָן וּבְאֲפֵרַיִם ³⁸
 וּמְנַשֶּׁה עַד לִכְלָה וַיֵּשְׁבוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ לְאֻתּוֹ לְעִירָהֶם: ³⁹
 וַיַּעֲמֵד יִחְזְקִיָּהוּ אֶת מַחְלָקוֹת הַכְּהֵנִים וְהַלְוִיִּם עַל מַחְלָקוֹתָם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ ⁴⁰
 לַכְּהֵנִים וְלַלְוִיִּם לַעֲלֹה וּלְשַׁלֹּם לְשִׁרָּת וּלְהַזְדֹּת וּלְהַלֵּל בְּשַׁעְרֵי מִהְנוֹת יְהוָה: וּמִנֵּת ⁴¹
 הַמֶּלֶךְ מִן רִכּוּשׁוֹ לַעֲלֹת לַעֲלֹת הַבֶּקֶר וְהָעֶרֶב וְהָעֹלֹת לְשִׁבְחָתָם וּלְחֻדָּשִׁים וּלְמוֹעֲדִים ⁴²
 כְּכָתוּב בְּתוֹרַת יְהוָה: וַיֹּאמֶר לָעַם לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לַת מִנֵּת הַכְּהֵנִים וְהַלְוִיִּם לִמְעוֹן ⁴³
 יִחְזְקִיָּהוּ בְּתוֹרַת יְהוָה: וּכְפָרִין הַדָּבָר הָרַבּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רָאשִׁית דָּגָן תִּירוֹשׁ וַיִּצְהָר ⁴⁴
 וּדְבַשׁ וְכָל תְּבוּאָת שָׂדֶה וּמַעֲשֶׂה הַכֹּל לָרֹב הִבִּיאוּ: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה הַיּוֹשֵׁבִים ⁴⁵

- 31 בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם
 7 הביאו ויתנו ערמות ערמות: בחדש השלשי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי
 8 כלו: ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל:
 9 וידרש יחזקיהו על הכהנים והלויים על הערמות: ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש
 5 לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבע והותר עד לרוב
 כי יהוה ברך את עמו ו-ג-יתר את ההמון הזה:
 12,11 ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו: ויביאו את התרומה והמעשר
 13 והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונניהו הלוי ושמעי אחיהו משנה: ויחיל ועזריהו
 ונחמ ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו פקידים מיד כונניהו
 14 ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד בית האלהים: וקורא בן ימנה
 הלוי השוער למזרחה על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים:
 15 ועל ידו יעדן ו-ב-נימן וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי הכהנים באמונה
 16 לתת לאתניהם במחלקות כגדול כקטן: מלבד התיחשם לזכרים מבן שלוש שנים
 ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביומו לעבודתם במשמרותם כמחלקותיהם:
 17 ו-א-את התיחש הכהנים לבית אבותיהם והלויים מבן עשרים שנה ולמעלה
 18 במשמרותיהם במחלקותיהם: ולהתיחש בכל טפם נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל
 19 קהל כי באמונתם יתקדשו קדש: ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עריהם בכל
 עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות לכל זכר בכהנים ולכל התיחש
 בלויים:
 כ ויעש כזאת יחזקיהו בכל יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו: 20
 21 ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלהים ובתורה ובמצוה לדרש לאלהיו בכל
 לבבו עשה והצליח:
 32,א אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על
 2 הערים הבצורות ויאמר לבקעם אליו: וירא יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה
 3 על ירושלם: וינעץ עם שריו וגבריו לסתום את מימי העינות אשר מחוץ לעיר
 4 ויעזרו: ויקבצו עם רב ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ
 ה לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים: ויתחזק ויבן את כל החומה
 הפרוצה ויעל עלה מגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את המלוך עיר דויד
 6 ויעש שלח לרב ומגנים: ויתן שרי מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער
 7 העיר וידבר על לבבם לאמר: חזקו ואמצו אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור
 8 ומלפני כל ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו: עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו
 לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על דברי יחזקיהו מלך יהודה:
 9 אחר זה שלח סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלמה והוא על לכיש וכל
 י ממשלתו עמו על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלם לאמר: כה
 11 אמר סנחריב מלך אשור על מה אתם בטחים וישבים במצור בירושלם: הלא
 יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו
 12 מכף מלך אשור: הלא הוא יחזקיהו הסיר את במותיו ואת מזבחתיו ויאמר
 13 ליהודה ולירושלם לאמר לפני מובח אחד תשתחו ועליו תקטירו: הלא תדעו מה
 עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכול יכלו אלהי גויי הארצות להציל את
 14 ארצם מיד: מי בכל אלהי הגוים האלה אשר החרימו אבותי אשר יכול להציל
 15 את עמו מיד כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מיד: ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו
 16 ואל יסית אתכם כזאת ואל תאמינו לו כי לא יוכל כל אלוה כל גוי וממלכה
 להציל עמו מיד ומיד אבותי אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם מיד: ועוד דברו
 17 עבדיו על יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו: וספרים כתב לקרף ליהוה אלהי

ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גויי הארצות אשר לא הצילו עמם מדי כן לא יציל אלהי יחזקיהו עמו מדי: ויקראו בקול גדול יהודית על עם ירושלם אשר על החומה ליראם ולבהלם למען ילכדו את העיר: וידברו אל אלהי ירושלם כעל אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם:

5 ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא על זאת ויעקו השמים: כ וישלח יהוה מלאך ויכתד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו ומיציא מעיו שם הפילהו בחרב: ויושע יהוה את יחזקיהו ואת יושבי ירושלם מיד סנחריב מלך אשור ומיד כל ויגלה להם מסביב: ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלם ומגדנות ליחזקיהו מלך יהודה וינשא לעיני 10 כל הגוים מאחרי כן:

בימים ההם חלה יחזקיהו עד למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן 24 לו: ולא כנמל עליו השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה כה וירושלם: ויפגע יחזקיהו בגבה לבו הוא ויושבי ירושלם ולא בא עליהם קצף 26 יהוה בימי יחזקיהו: ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואוצרות עשה לו 27 לבסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים ולכל כלי חמה: ומסכנות לתבואת 15 דגן ותירוש ויצהר וארות לכל בהמה ובהמה יואצרות נלעדורים: וערים עשה 29 לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד: והוא יחזקיהו סתם ל את מוצא מימי גיחון העליון ויישרם למטה מערבה לעיר דויד ויצלה יחזקיהו בכל מעשהו: וכן במלציו שרי בבל המלשלים אליו לדרש המופת אשר היה 31 בארץ עזבו האלהים לנסותו לדעת כל בלבבו:

20 ויתר דברי יחזקיהו והסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו בן אמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל: וישכב יחזקיהו עם אבתיו ויקברוהו במעלה קברי בני דויד וכבוד עשו לו במותו כל יהודה וישיב ירושלם וימלך מנשה בנו תחתיו:

25 בן שנים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם: 33 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 2 וישב ויבן את הבמות אשר נתן יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשדות 3 וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם: ובנה יחזקיהו בבית יהוה אשר אמר 4 יהוה בירושלם יהיה שמי לעולם: ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי הצדות 5 בית יהוה: והוא הבעיר את בניו באש בני כן הנם ועונן ונחש וכסף ועשה אוב 30 וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: וישם את פסל הסמל אשר עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה 7 ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם: ולא אוסף 8 להגיד את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבותיהם רק אם ישמרו 35 לעשות את כל אשר צויתים לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה: ונתע מנשה את יהודה וישיב ירושלם לעשות רע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו: ויבא יהוה עליהם 11 את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחזתים ויאסרוהו בנחשמים ויוליכוהו בבלה:

40 וכקצר לו חלה את פני יהוה אלהיו ויפגע מאד מלפני אלהי אבתיו: ויתפלל 13,12 אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים: ואחרי כן בנה חומה חיצונה לעיר דויד מערבה לגיחון בנחל ולבוא 14 בשער הדגים וסבב לעפל ויגביהה מאד וישם שרי חיל בכל הערים הבצורות ביהודה: ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה 15

33,16 בהר בית יהוה ובירושלם וישלך חוצה לעיר: וי-כ-ן את מזבח יהוה ויזבח עליו
17 זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבדו את יהוה אלהי ישראל: אכל עוד העם
זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם:

18 ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החזנים המדברים אליו בשם יהוה
19 אלהי ישראל הנם על דברי מלכי ישראל: ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעלו
5 והמקמות אשר בנה בהם במות והעמיד האשרים והפסלים לפני הקנעו הנם
כ כתובים על דברי חזיו: וישכב מנשה עם אבתיו ויקברוהו ב-ג-ן ביתו וימלך אמוֹן
בנו תחתיו:

22,21 בן עשרים ושנים שנה אמוֹן במלכו ושתים שנים מלך בירושלם: ויעש
10 הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל הפסילים אשר עשה מנשה אביו
23 וזבח אמוֹן ויעבדם: ולא נכנע מלפני יהוה כהקנע מנשה אביו כי הוא אמוֹן
24 הדבה אשמה: ויקשרו עליו עבדיו וימיתוהו בביתו: ויכו עם הארץ את כל הקשרים
על המלך אמוֹן וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו:

34,2,א בן שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם: ויעש
15 הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דוד אביו ולא סר ימין ושמאלו:

3 ובשמונה שנים למלכו והוא עודנו נער החל לדרוש לאלהי דוד אביו ובשתים
עשרה שנה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים
4 והמסכות: וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה מעליהם
20 גדע והאשרים והפסלים והמסכות שפר והדק ויזרק על פני הקברים הזבחים להם:
6,ה ועצמות כהנים שרף על מזבחות: ויטהר את יהודה ואת ירושלם: ובערי מנשה
7 ואפרים ושמעון ועד נפתלי ב-ח-ב-תיהם סביב: וינתין את המזבחות ואת האשרים
והפסלים כתת ליהדק וכל החמנים גדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלם:

8 ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר את הארץ והבית שלח את שפן בן
25 אצליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר לחזק את בית יהוה
9 אלהיו: ויבאו אל חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את הכסף המובא בית אלהים אשר
אספו הלויים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה
י ובנימין וישב-ו- ירושלם: ויתנו על יד עשה המלאכה המקדשים בבית יהוה ויתנו
11 אתו עושי המלאכה אשר עשים בבית יהוה לבדוק ולחזק הבית: ויתנו למרשים
30 ולבנים לקנות אבני מחצב ועצים למזבחות ולקרות את הבתים אשר השתיתו
12 מלכי יהודה: והאנשים עשים באמונה במלאכה ועליהם מקדשים יתת ועבדיהו
הלויים מן בני מררי וזכריה ומשולם מן בני הקהתים לנצח והלויים כל מבין בכלי
13 שיר: ועל הסקלים ומנצחים לכל עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומהלויים סופרים
ושמרים ושוערים:

35 ובהוציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הכהן את ספר תורת
טו יהוה ביד משה: ויען חלקיהו ויאמר אל שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית
16 יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן: ויבא שפן את הספר אל המלך וישב
17 עוד את המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים: ויתכו את הכסף
18 הנמצא בבית יהוה ויתנוהו על יד המקדשים ועל יד עושי המלאכה: ויגד שפן
הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך:
19 ויהי כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את בגדיו: ויצו המלך את
חלקיהו ואת אחיקם בן שפן ואת ע-כב-ו-ר בן מיקי-ה ואת שפן הסופר ואת
21 עושי עבד המלך לאמר: לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל

- וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על 34
אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה:
וילך חלקיהו ואשר -אמר- המלך אל חלדה הנביאה אשת שלם בן -תקנִי-ה- 22
בן חסרה: שומר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת:
5 ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי:
כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל האלות 24
הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: תחת אשר עובדי ויקטירו כה
לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם וינצייתיה חמתי במקום הזה
ולא תכבה: ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו כה 26
אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: יען רך לבבך ותפגע מפני אלהים 10
בשמעך את דבריו על המקום הזה ועל יושביו ותכנע לפני ותקדע את בגדיך
ותבך לפני וגם אני שמעתי נאם יהוה: הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל 28
קברותיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום
הזה ועל יושביו וישיבו את המלך דבר:
15 וישלח המלך ויאסף את כל זקני יהודה וירושלם: ויעל המלך בית יהוה וכל
איש יהודה וישיבי ירושלם והכהנים והלויים וכל העם מגדול ועד קטן ויקרא
באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה: ויעמד המלך על עמדו 31
ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את מצותיו ועדותיו וחקיו
בכל לבבו ובכל נפשו לעשות את דברי הברית הכתובים על הספר הזה: ויעמד 32
את כל הנמצא בירושלם ובנימן ויעשו יושבי ירושלם כברית אלהים אלהי אבותיהם: 20
ויסר יאשיהו את כל התעבות מכל הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את כל
הנמצא בישראל לעבד את יהוה אלהיהם כל ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי 33
אבותיהם:
- 35 ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש א.
25 הראשון: ויעמד הכהנים על משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה: ויאמר ללויים
המבִּי־נים לכל ישראל הקדושים ליהוה תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה
שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את יהוה אלהיכם
ואת עמו ישראל: ויִפְּצוּ לבית אבותיכם במחלקותיכם כ-כתב דוד מלך ישראל 4
ו-כ-מכתב שלמה בנו: ועמדו בקדש לפלגות בית האבות לאחיכם בני העם וחלקת ה
30 בית אב ללויים: וישחטו הפסח והתקדשו והכיִנו לאחיכם לעשות כדבר יהוה ביד
משה:
- 7 ויִרְם יאשיהו לבני העם צאן כבשים ובני עִזִּים הכל לפסחים לכל הנמצא
למספר שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש המלך: ושריו לנדבה לעם 8
לכהנים וללויים הרימו חלקיה וזכריהו ויחזאל נגיד בית האלהים לכהנים נתנו
לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש מאות: וכונניהו ושמעיהו ונתנאל אחיו 9
וחשביהו ויעזאל ויוזבד שרי הלויים הרימו ללויים לפסחים חמשת אלפים ובקר
חמש מאות: ותפון העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם והלויים על מחלקותם כמצות י
12,11 המלך: וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלויים מפשיטתם: ויסרו העלה לתתם
למפלגות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר:
40 ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובדנדים ובצלחות ויריצו 13
לכל בני העם: ואחר הכינו להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה 14
והחלבים עד לילה והלויים הכינו להם ולכהנים בני אהרן: והמשררים בני אסף ט
על מעמדם כמצות דוד ואסף והימן וידתון חוזה המלך והשערים לשער ושער 16
אין להם לסור מעל עבדתם כי אחיהם הלויים הכינו להם: ותכון כל עבודת

35 יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה כמצות המלך
 17 יאשיהו: ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת ההיא ואת חג המצות
 18 שבעת ימים: ולא נעשה פסח כמהו בישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי
 ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלויים וכל יהודה וישראל
 19 הנמצא ויושבי ירושלם: בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח הזה: 5
 כ אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים להלחם
 21 בכרכמיש על פַּת ויצא לקראתו יאשיהו: וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי
 ולך מלך יהודה לא עליך אתה היום כי אל פַּךְ-ת מלחמתי ואלהים אמר
 22 לְבַהֲלֵנִי חָדָל לך מאלהים אשר עמי ואל ישחיתך: ולא הסב יאשיהו פניו ממנו
 כי להלחם בו התחזק: ולא שמע אל דברי נכו מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת 10
 23 מגדו: וירו הירים למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי הקליתי
 24 מאד: ויעבירוהו עבדיו מן המרכבה וירכיבוהו על רכב המִשְׁנָה אשר לו ויוליכוהו
 ירושלם וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל יהודה וירושלם מתאבלים על יאשיהו:
 כה ויקונן ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקינותיהם על יאשיהו עד
 היום ויתנום לחק על ישראל והנם כתובים על הקינות: 15
 27,26 ויתר דברי יאשיהו והסדיו ככתוב בתורת יהוה: ודבריו הראשנים והאחרנים
 הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה:

36,א ויקחו עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימליכוהו תחת אביו בירושלם:
 3,2 בן שלש ועשרים שנה יואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם: ויסירהו מלך 20
 מצרים ממלך בירושלם ויענש את הארץ מאה כפר כסף ויעשרה כֶּכֶר זהב:
 4 וימלך מלך מצרים את אֱלִיקִים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים
 ואת יואחז אחיו לקח נכה ויביאהו מצרימה:

ה בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם 25
 6 ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו: עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל ויאסרהו בנִהְשָׁתִים
 7 להליכו בבלה: ומכלי בית יהוה הביא נבוכדנאצר לבבל ויתנם בהיכלו בבבל:
 8 ויתר דברי יהויקים ותעבתיו אשר עשה והנמצא עליו הנם כתובים על ספר
 מלכי ישראל ויהודה וימלך יהויכין בנו תחתיו:

30 בן שמונה עֶשְׂרֵה שָׁנָה יהויכין במלכו ושלשה חדשים ועשרת ימים מלך 9
 בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה: ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנאצר
 ויבאהו בבלה עם כלי חֲמַדַּת בית יהוה וימלך את צדקיהו אחיו על יהודה
 וירושלם:

35 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם: 11
 13,12 ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו הנביא מפי יהוה: וגם
 במלך נבוכדנאצר מרד אשר השביעו באלהים ויקש את עָרְפוֹ ויאמץ את לבבו
 14 משוב אל יהוה אלהי ישראל: גם כל שרי הכהנים והעם הרבו למעול מעל
 40 ככל תעבות הגוים וישמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם: וישלח יהוה
 אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו הַשֹּׁפֵם ושלוח כי המל על עמו ועל מעונו:
 16 והיו מלעבים במלאכי האלהים ובזוים דבריו ומתעַמְעָמִים בנביאיו עד עלות חמת
 17 יהוה בעמו עד לאין מִרְפָּא: ויעל עליהם את מלך כשדיים ויהרג בחוריהם
 18 בחרב בבית מקדשם ולא המל על בחור ובתולה זקן וישש הכל נתן בידו: וכל

כלי בית האלהים הגדלים והקטנים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל ³⁶
 הביא בבל: וישרפו את בית האלהים וינתצו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה ¹⁹
 שרפו באש וכל כלי מחמדיה להשחית: ויגל השאֲרִית מן החרב אל בבל כ
 ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס: למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו ²¹
 5 עד רצתה הארץ את שְׁתוּתֶיהָ כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה:

ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה ²²
 את רוח כורש מלך פרס ויעֲבֹר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר: כה אמר ²³
 כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי
 10 לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכם מכל עמו יהי־אלהיו עמו ויעל:





Critical Notes on Chronicles



Book I.

I (2) **א** קַיִן, here and in Gen. 5,9.10. **Θ** have here and in Genesis **Καινα** and *Cainan*. Which of the two pronunciations is correct? or rather, which of the two had the Chronicler in mind when he wrote the word? This question is not easy to answer; moreover it recurs throughout the book in the case of every name, or nearly every one, with *ē* or *ō* (ֵ or ֹ) in its first syllable, as in **הֵימָן**, **אֵיתָן**, **אֹנָן** (**Θ** *Auvav*), **בֵּית**, and many others. Once for all, therefore, it must be discussed. I will sum up my results in a few sentences, that they may be criticized and supplemented by our co-workers.

(a) To begin with, one might be tempted to get rid of the whole question by appeal to the pronunciation of the Greek itself. If the Romans heard *Καισαρ* as *Caesar*, *Καινα* also might have been pronounced *Caenan*; in that case *Καινα* and **קַיִן** would be identical. The fact that beside *Βαθλεεμ* (*cf.* on 2, 51) we also find *Βεθλεεμ* would appear to confirm this. Nevertheless, the expedient is insufficient. For (i) why should we not have *Caenan* in **Θ** instead of *Cainan*? (ii) how account for *Auvav*=**אֹנָן**, since the Latins surely did not pronounce *au*=*ō*? Or may we perhaps suppose that the Jews themselves already pronounced *ī*=*au*, as some of them do at the present day? Decidedly not; for besides *au* (*i. e.* English *ow*) in cases where the etymology points to a diphthongal *ī*—we also find for a Hebrew *ī* an unmistakable *ō* as heard by the Greeks (*Βαθωρων*). **Θ** therefore attributed to *ī* the sounds both of *ō* and *au*.

(b) We are thus disposed to believe in a general law which might be formulated as follows: Long *e* and *o*, which, on etymological grounds, must be assumed to have been originally diphthongs (*cf.* **קַיִן**—**קֵיִן**), were in **Θ**'s time still pronounced as diphthongs, *i. e.* *ai* and *au* (*cf.* on the other hand the note on v. 20). If this law can be demonstrated, an edition of the text such as the present should carry it to its logical consequences, and insert accordingly in the Hebrew: **קַיִן** for **קֵיִן**, **אֹנָן** for **אֵינָן**, **בֵּית** for **בַּיִת**, **אֵילָת** for **אֵילֵת**, and even **דִּבְיוֹן** for **דִּבְיוֹן** (*cf.* **א. א. 4, 6** **תִּימְנִי** in **BÄR**). I confess that I had at first decided to take this course. But I found in the course of my work that the law would need to be much more firmly established than it really is, to support the far-reaching consequences which would flow from it: along with **בֵּית** we should also have to write **הַיִּלֵּל**, **הַיִּלֵּל** &c., for the law could not be limited to proper names. Above all I ask myself,

- 1 why we read חֹרָן (חורان, Assy. *Haurānu*; cf. ZA ii, 261 and *Beitr. zur Assy.* i, 169) Ἀὐρανεῖτις, Ez. 47, 16. 18 (Ἀραβ., v. 18, is a scribal error for Αραβ.), or שִׁשְׁשָׁה, and הוֹרֵיָה (if the diphthong be original; see on 3, 24; 18, 6), and on the other hand אֹרֶן, if there was no difference in the Hebrew pronunciation. But there is really a third possible supposition.

(c) Although it is certain that 𐤄 heard ʾ— and ʾ in the above mentioned cases as *ai* and *au*, it is not a necessary inference that ʾ— and ʾ were generally, or usually, so pronounced. Rather, the fact may also be accounted for by an Aramaizing habit or tendency on the part of the translators, and, in general, of the circles in which they lived. For (i) Aramaic and Syriac still actually present 10 in many cases the ancient diphthong, where in Hebrew, at least according to Masoretic tradition, it has already disappeared (cf. in Syriac the Af'el in *ai* and *au*, e. g. *إيـم* and *إوـد*); (ii) ancient Hebrew had become in the time of the Greek translators, at any rate of the later ones, to a great extent, if not entirely, a dead language. The spoken language which replaced it in their ears was Aramaic. 15 Hence the inference is reasonable that, when they and the circles in which they moved read or spoke Hebrew, they spoke with a more or less Aramaic pronunciation or at least with a tendency towards Aramaic sounds.

Our conclusion from the foregoing is that the Versions determine for us positively enough what the translators heard, and incidentally spoke, but not the 20 pronunciation of the authors, which is the object of our inquiry. This may have been *ai* and *au*, but may also have been *ê* and *ô*; neither one nor the other can be positively affirmed. We have therefore deemed it best to omit the points in these cases altogether instead of writing קִיִּן or קִיִּן. —

𐤌𐤌𐤌𐤌, here and in Gen. 5, 15 ff. 𐤄 has in both passages Μαλελεηλ, which 25 seems to stand for quite a different name. 𐤌 shows, however, by its *Maalelehel* (Luke 3, 37) beside *Malalehel* (Gen. 5, 12 ff.) and *Malaleel* (in our passage) that in point of fact the same initial syllable *Ma*, or *Maa*, = Heb. *Maha*, was everywhere present (as to the ה, see ZAT 4, 70). On the other hand, from 𐤄 and 𐤌 in Luke 3, the original pronunciation would seem to have been *מהללאל*, as to which 30 the duplicate forms in 𐤌 *Malelehel* and *Maallelel* should be compared (see LAG. *Onom.*² 34, foot of page).

- (5) 𐤌𐤌𐤌𐤌 (cf. BÄR *ad. loc.* Some printed texts incorrectly וְהָבֵל), 𐤄 + Ελισα; it has crept in by error from v. 7 after יִן (cf. 𐤄L).
 𐤌𐤌𐤌𐤌 vocalized Μοσοχ, having in mind, apparently, the Greek Μόσχοι 35 (מוֹשֶׁךְ). [Cf. SCHRADER, KAT² 84, note].
 (6) 𐤌𐤌𐤌𐤌 is an ancient scribal error, recognized as such by some of the Heb. MSS (see KENNICOTT). 𐤄𐤌 read 'ר; cf. 𐤌 in Gen. 10, 3.
 (7) A number of Heb. MSS and early printed texts read incorrectly דוֹרָגִים on the basis of an ancient scribal error, in Gen. 10, 4; so, too, S𐤌. 40
 (10) 𐤌𐤌𐤌𐤌 + κωνητός (τίτας κωνητός = צִידִר; cf. Gen. 10, 9); original notwithstanding Gen. 10, 8.
 (11-23) The whole passage vv. 11-23 appears in the Hexapla *sub asterisco*. In accordance with this it is wanting in 𐤄V. Nor is v. 17^a found in 𐤄V, as TISCHENDORF and SWETE assume. On the contrary, what is there counted as v. 17^a is v. 24 45 with a somewhat expanded text (see note on v. 24).
 (11) 𐤌𐤌 Q'rê לֹדִים shows evident dependence on Gen. 10, 13, but without good ground, since the name in earlier times, even when written defectively, was read *Lū-diyyim*, and, moreover, the Chronicler prefers to write *plene* (𐤄 Λωδιειμ).
 (12) 𐤌𐤌 אֲשֶׁר יצ' מִשֶּׁם פִּלִּי וְאֵת כְּפִתָּרִים. As to the transposition required, cf. Am. 9, 7 and 50 DILLMANN, *Genesis*⁶ 189f.
 (17) 𐤌𐤌 ואֲרָם וְעֵיִן. 𐤄A + καὶ υἱοὶ Αραμ following Genesis (not 𐤄L). It is indispensable. Then, instead of וְעֵיִן, read עֵיִן.

- I אַ וּמִשְׁךָ; ̣ here and in Gen. Μοσοχ, an ancient scribal error for Μασ, Gen. 10,23; it has crept in here from ̣ in Genesis.
- (18) אַ וואַרפֿנשך ילד; ̣ + τὸν Καιναν καὶ K. ἐγέννησεν. Meaningless addition derived from a fancy of ̣'s at Gen. 11,10ff. (see DILLM. *Gen.*⁶ 208f.). It first crept into ̣'s text from Gen. 10, and thence into our passage (̣L has it even in v. 24). 5 The translator of Chronicles seems to have consulted his predecessor in Genesis to a greater extent than was fitting.
- (20) אַ חֲצָרְמוֹת. ̣A Αραμωθ, ̣L Ασερμωθ, ̣ Asarmoth. To the same pronunciation of the last syllable as we find in the Versions, points the fact that Ptolemy (vi, 7,25) and Strabo (xvi, 4,2) speak of Χατραμωτίται and Χατραμῶται, and that the 10 Sabeian Inscriptions write חֲצָרְמֹת alongside of חֲצָרְמוֹת (ZDMG 19,239ff.; 31,74ff.). The last syllable may be חַת- or חֶת- (cf. *Adramyttus*, *Atramiatae* in Theophrast. *Hist. Plant.* ix,4,2 and Pliny, *Hist. nat.* vi,32; see also LAGARDE, *Rel. jur. eccl. Graec.* xxxvif.), and Heb. חֲצָרְמוֹת seems to have the same relation to חֲצָרְמוֹת or מוֹת, as צִלְמוֹת to צִלְמוֹת or מוֹת (see BARTH, *Nominalbild.* 411): it is a secondary 15 distraction in the same manner as in Αζμωθ-עֲזָרְמוֹת; οἶκος Ὠ-אֶן-בֵּית (cf. 27,25; Ezr. 2,24; Hos. 4,15). Here we have the counterpart of the process discussed in the note on 1,2. It is therefore questionable whether חֲצָרְמוֹת represents the original pronunciation. In fact, the vocalization حَضْرَمَوْت is well authenticated (see GESEN. *Thes.*; further YAQUT ii, 285 and BEKRÍ i, 291 — I am indebted 20 to Dr. BROCKELMANN for this reference). *Atrium mortis* may be nothing but the popular etymology of a later period. No people on the globe ever gave their land such a name even if it was full of all terrors of nature. See further OSIANDER and VON MALTZAHN in J. OLSHAUSEN's paper in *Monatsber. d. Berl. Akad. d. Wiss.* 1879, 575ff. — Another attempted explanation, but not a satisfactory one, 25 may be found in FRANKEL, *Vorstudien zur Septuaginta*, 120.
- (24) אַ שֵׁם. But the formula requires בני שֵׁם (cf. vv. 5.8.28.32 &c.). ̣A and ̣V (see note on vv. 11-23) υἱοὶ Σημ. The addition in ̣, Αἰλαμ καὶ Ασσουρ καὶ, is a harmonic supplement derived from v. 17 ̣AΛ.
- (26) אַ אַבְרָהָם הוּא אַבְרָהָם. ̣V correctly Αβρααμ alone. The addition has arisen from 30 the effort to do justice to Genesis.
- (30) אַ וְתַיְמָא, ̣ Θαιμαν; cf. note on 1,2.
- (32) אַ וְדָוִד. ̣ wavers here and in Gen. 25,3 between Δαῖδαν, Δαδαν and Δεδαν, probably the first is original here also (cf. note on v. 30).
- (34) אַ עֵשָׂו וְיִשְׂרָאֵל. The development of this reading is still traceable in ̣. Cf. also 35 FIELD, *Hex.* — ̣V *Jacob and Esau*, ̣ẠL *Esau and Israel*.
- (36) אַ תִּימָן. ̣ here and in Gen. 36,11 Θαιμαν; v. 45 Θαιμανων; cf. the note on 1,2. אַ here צָפִי, in Gen. 36,11 צָפִי. ̣ both times Σωφαρ=צָפִי. *Non liquet.* (̣L Σεπφουη (=צָפִי?), a secondary formation from Σεπφουρ; see HOLMES and 40 PARSONS).
- (38) אַ וְיִשָּׁן. ̣ in Gen. 36,21, and here many MSS of ̣, Ρισων.
- (39) אַ וְהוֹמָם; Gen. 36,22 וְהִימָם; ̣ in both instances καὶ Αιμαν.
- (40) אַ עֲלִיָּן; Gen. 36,23 עליון, ̣L Αλουαν (̣ in Gen. Γωλαμ=עֲלִיָּן from עוֹלִין). אַ עֵיבֶל, ̣V Γαιβηλ Gen. 36,23 and here (Sixtina Ταιβηλ, a misprint); cf. on 1,2. The name שָׁפִי is doubtful. אַ in Gen. 36,23 שָׁפִי; ̣ here and frequently in Gen. 45 Σωφαρ (cf. note on v. 36); ̣V, however, Σωβ (Sixtina Σωφι).
- (41) אַ חֲמָרָן, in Gen. 36,26 חֲמָרָן. The latter according to Αμαδα, the correct reading of ̣, is better.
- (43) אַ הַקְּלִים together with the succeeding relative clause printed in the footnote, following Gen. 36,31. The genuine Septuagint has only οἱ βασιλεῖς αὐτῶν. 50
- (46) אַ בְּרָדָר. ̣ here and in Gen. 36,35 almost uniformly Βαραδ=בָּרַד. *Non liquet.* אַ K^{ethib} עִיֹּת (*Áynth?*), Q^{ere}, following Gen. 36,35, עִיֹּת. ̣ Γεθθαμ, Γεθθαμ (̣L Ευθ is an imitation of אַ) points to a different name such as עִיֹּת(א).

- 1 (50) אֱלֹהֵי הָרָר, Gen. 36,39 הָרָר. The text of אֱלֹהֵי has arisen from interchange with v. 46, as appears most plainly from the addition υἱὸς Βαραδ in ΘV.
 אֱלֹהֵי. But Gen. 36,39 reads פָּעוּ. Perhaps Θ with its Φογυρ (פֶּעַר) is the most original.
 The words beneath the text are a later addition, almost exactly reproducing 5 Gen. 36,39 (see HOLMES and FIELD). The first three words of v. 51 אֱלֹהֵי are a harmonistic connecting link, cf. אֱלֹהֵי. Instead of בִּתְּנָה we should perhaps, with Θ in Genesis, read בָּן.
- (51) אֱלֹהֵי K^{ethib} עֵלִיָּה, ΘV Γωλα (=עֵלִיָּה?).
- (53) אֱלֹהֵי תִּימֹן, cf. on 1,2. 10
- (54) אֱלֹהֵי עֵיֶרֶם; Θ Ζαφω(ε)iv=צַפִּים, see DILLM. *Gen.*⁶ 390.
- 2 (1) אֱלֹהֵי K^{ethib} יִשְׁשֹׁבֶר. See the note on 7,1.
- (3) אֱלֹהֵי וְאַוְנָן; Θ Αυναν. So also אֱלֹהֵי. See the note on 1,2.
 אֱלֹהֵי וְשִׁלְהָ; Θ Σηλων, in reality=שִׁלְהָ; cf. WELLH. *De gentib. et fam. Jud.* 37: יִתְרִי, 15 יִתְרוֹ (יִתְרָא), יִתְרוֹן, יִתְרוֹן, שִׁלְמֹן, שִׁלְמָא; cf. on v. 11.
 אֱלֹהֵי שֹׁנֵעַ. ΘV Αυσας, a manifest scribal error from Σαυας (ΘVabA; Gen. 38,2)=שֹׁנֵעַ (cf. חֹתֵן Αυσθ 2,23 in FIELD, *Hex.*). — For Vab cf. SWETE's *Sept.*, vol. i, p. xix.
- (5) אֱלֹהֵי וְחִמְזִיל. ΘV και Ιεμουηλ, a dittogram from και Εμουηλ (cf. ΘL Αμουηλ)=חִמְזִיל (or חִמְזִיל)=חִמְזִיל; cf. WELLH., *Text der Bücher Samuelis*, 19. § 33. Cf. also 20 מֶלֶךְ=מֶלֶךְ, 21,20; מַמְלָכָה=מַמְלָכָה, 2,9.
- (6) אֱלֹהֵי וְזִמְרִי, Jos. 7,1 contrariwise וְזִמְרִי (see on 5,29). Θ in both passages Ζαμβρι, a combination of the two; ΘL in Jos. 7 Ζαβδוּ. ב and ז (e. g. יִבְנֶה -'Ιαμνεία; מַעֲשֵׂה-בַעֲשֵׂה 6,25), ד and ר are often confused. [The confusion of ז and ב is phonetic (HAUPT, *ZA* ii,262); the confusion of ד and ר graphic. The β in Ζαμβρι must 25 be explained in the same way as in Μαμβρη, μεσημβρία, &c.].
 אֱלֹהֵי וְיִתְרוֹן וְיִתְרוֹן, see above on 1,2.
 אֱלֹהֵי וְרָרֶע, but אֱלֹהֵי and MSS cited by KENNIC. agree with 1 Kings 5,11 in reading וְרָרֶע; ΘL also has Δαραδε.
- (7) For עֶרֶר see the note on 18,3. 30
- (9) ΘV και ο Παμ και ο Χαβελ και Αραμ. ¹⁰και Αρραν ἐγέννησεν (Ruth 4,19 Αρραν) shows the development of the errors in Θ: ο Παμ becomes by oversight Αραμ, and the latter, as an un-Israelite name is changed to Αρραν.
 אֱלֹהֵי=קָלֶבִי (1 Sam. 25,3) a *nom. gent.* for the proper name. ΘV has Χαβελ=Χαλεβ; but this can hardly be considered original (although very well supported 35 apart from ΘV, see HOLM.), as the subsequent development of אֱלֹהֵי could hardly be explained.
- (11) אֱלֹהֵי וְשִׁלְמָא, Θ Σαλμων; cf. note on v. 3; Ruth 4,20 Σαλμων.
- (13) אֱלֹהֵי וְאִישִׁי; but many MSS cited by KENNIC. read יִשִׁי. It is not probable that the author employed two different spellings in such immediate juxtaposition. See 40 also the notes on 4,16; 7,1.
 אֱלֹהֵי אֲמִינָדָב. ΘA Aminadab ('*ex frequenti Graecorum errore*,' TISCHEND.-HEYSE, *Vulg. ad loc.*).
 אֱלֹהֵי וְשִׁמְעִי. The name is written in the same way in 2 Sam. 21,21, Q^{rê}. K^{ethib} and Θ there have שְׁמַעִי, Σεμεῖ. On the other hand, in 2 Sam. 13,3 it is written 45 שְׁמַעִי, and the same man is called שְׁמַעִי in 1 Sam. 16,9. The question, therefore, may well arise whether the name was not originally pronounced with *a* in the first syllable also in the fuller spelling שְׁמַעִי. See, however, the note on 5,29. שְׁמַעִי may be a mere scribal error (cf. ΘS3).
- (15) אֱלֹהֵי וְאַסֹּם; Θ Ασομ; ΘL Ασαμ (according to LAGARDE; the reading Ασαμ in HOLM. 50 has no support at all in the MSS); S אֲסֹם, Oζom; A Asom. The vocalization of אֱלֹהֵי is hence a matter of great uncertainty. אֲסֹם is more probable than אֲסֹם. See the notes on v. 25 and 4,29.

- (16) אֲבָשִׁי. \mathfrak{U}^V Αβείσα, \mathfrak{U}^A Αβισσα; see on 11,20.
- (18) אֲבָשִׁי וְאֵת אֲשֶׁר וְאֵת אֲשֶׁר, certainly corrupt. No advantage is gained by translating אֲבָשִׁי = *beget with*, for in this connection אֲבָשִׁי must mean *beget someone*. \mathfrak{S} alters to the form אֲשֶׁר אֲשֶׁר. \mathfrak{U}^V ἐγέννησεν τ. Γαζ. γυναικα κ. τ. Ελ., accurately reproduces אֲבָשִׁי, whereas \mathfrak{U}^A gives ἑλαβεν τ. ΑΖ. \mathfrak{Z} leads in the right direction by combining both readings: *accepit uxorem nomine Asuba, de qua genuit*. 5
 אֲבָשִׁי (see BÄR 97), vocalization doubtful. \mathfrak{U} Ιωασαφ, points to an *o* vowel in the first syllable.
 אֲבָשִׁי, doubtful. \mathfrak{U} Ορνα, manifestly read אֲבָשִׁי = אֲבָשִׁי instead of אֲבָשִׁי, which 10
 \mathfrak{U} , according to 2 Sam. 24,20ff. and Chron. 8,21, connects with אֲבָשִׁי.
- (20) אֲבָשִׁי, vocalization doubtful. \mathfrak{U}^V seem to presuppose אֲבָשִׁי.
- (21) אֲבָשִׁי. \mathfrak{U}^V Γαλααδ, *Galaad*; cf. notes on v. 13 (שמעא) and 5,29.
- (24) אֲבָשִׁי, meaningless. \mathfrak{U} (εἰς)ἤλθεν Χαλεβ, \mathfrak{Z} *ingressus est*. \mathfrak{S} makes of it אֲבָשִׁי. As to the further alteration of the text (אֲבָשִׁי אֲבָשִׁי) see WELLH., *De gent.* 15 *et fam. Jud.* 14f.
- (25) אֲבָשִׁי (three MSS cited by KENNIC. בִּנְיָה). A quite uncertain name. אֲבָשִׁי stands quite alone beside \mathfrak{U}^V Βαναία, \mathfrak{U}^A Βαναά (HOLM. Βαανα), \mathfrak{S} בִּנְיָה. Only \mathfrak{Z} also gives *Buna*.
 אֲבָשִׁי, but the vocalization is doubtful; see above, note on v. 15. \mathfrak{U}^V 20
 Αραία καὶ Αμβραμ (both formed from אֲבָשִׁי) pronounces both names wholly, or mostly, with *a* vowels. \mathfrak{Z} here as in v. 15 *Asoni*.
 אֲבָשִׁי. \mathfrak{U} correctly ἀδελφὸς αὐτοῦ. Notice that the following word begins with *ι*. WELLH., *De gent.* 15, prefers אֲבָשִׁי.
- (27) אֲבָשִׁי; but \mathfrak{U}^V Ακορ, \mathfrak{S} in the first syllable *o*. 25
- (29) מוֹלִיד. \mathfrak{U}^V Μωηλ from Μωηδ = מוֹלִיד = מוֹלִיד. In the oldest script *ע* and *ל* are similar.
- (30) אֲבָשִׁי, can hardly be a proper name. KENNIC. 130 supplies a *ר* at the beginning; in conformity with this \mathfrak{U} Εφραιμ.
- (31) אֲבָשִׁי, \mathfrak{U}^V Ισεμμηλ, \mathfrak{S} אֲבָשִׁי. In both a divine appellative is plainly discernible 30
 at the end. With this \mathfrak{U}^L agrees, and, perhaps, leads upon the right track. Its *λεσσοῦει* may indeed be = אֲבָשִׁי; but, in view of 7,30, אֲבָשִׁי would seem as a matter of fact to be intended. For the evidence that this name = אֲבָשִׁי = אֲבָשִׁי see WELLH. on 1 Sam. 14,49, and KITTEL, *Gesch. d. Hebr.* ii, 121, note 1.
 אֲבָשִׁי. \mathfrak{U} pronounces Σωσαν, \mathfrak{S} אֲבָשִׁי. Some MSS cited by KENNIC. שִׁשִׁי. 35
- (32) אֲבָשִׁי, uncertain. \mathfrak{S} read אֲבָשִׁי, which was manifestly also the basis of the *Ιδουδα* of \mathfrak{U}^V (אֲבָשִׁי = אֲבָשִׁי). However, it may be that we have to do merely with an ancient error in reading (אֲבָשִׁי for אֲבָשִׁי).
- (33) אֲבָשִׁי, vocalization doubtful. \mathfrak{U}^V Αουα; Οζαμ = Αουα (אֲבָשִׁי = אֲבָשִׁי), a scribal error for אֲבָשִׁי; \mathfrak{U}^L Ζηιζα, \mathfrak{Z} *Ziza*. 40
 אֲבָשִׁי, vocalization doubtful; \mathfrak{U} (Εθθει, Ιεθθει) read *i* in the first syllable at all events.
- (40) אֲבָשִׁי, vocalization doubtful. \mathfrak{U}^V *o* in the first syllable, \mathfrak{U}^A *a*. But see, further, BÄTHGEN, *Beitr. z. sem. Religionsgesch.* 65 and *Corp. Inscr. Sem.* 46.49.53.93.3.95. There was a Semitic god אֲבָשִׁי or אֲבָשִׁי = Σεσμαος (bilingual inscription of 45
 Larnax-Lapethus).
- (40.41) אֲבָשִׁי and אֲבָשִׁי are closely related (cf. on 4,25; 7,13; 2,28,12). It is therefore remarkable that we find almost the same combination of names as in our passage here in the bilingual inscription of Larnax-Lapethus, *Corp. Inscr. Sem.* 95:
 אֲבָשִׁי, 2,40: אֲבָשִׁי אֲבָשִׁי
 CIS 95: אֲבָשִׁי בִּנְיָה.

For the name אֲבָשִׁי, see also GESEN.-BUHL¹² and PHIL. BERGER in *Revue d'Assyriologie et d'Archéologie orientale* 1895, p. 75.

- 2 (42) **אֵל מִיִּשְׁע** **ש** **מִרְשָׁה**, which is also to be expected from the context.
At the end of the verse there is a gap in the text; the enumeration of the sons of Maresha must once have stood here.
- (44) **אֵל יִקְרָעִים**, unknown locality. A place **יִקְרָעִים** is known in the Negeb of Judah, and this should perhaps be read. 5
- (46) **אֵל עֵיפָה** **ש** **Γαιφα** **η** **παλλ.** of **Θ**^A.
אֵל וָזוֹן WELLH., *De gent. et fam. Jud.* 26 would write **וָזוֹן**. **Γεζουε** and **Γαζει** in **ש** are due to scribal errors (from **וָזוֹ** and **וָזוֹי**; see KENNIC.). However, **ש** at the second mention of the name has **Γαζας**.
- (47) **אֵל הָרִי**, vocalization doubtful. According to some MSS of **ש** we might pronounce 10 also **רִי** (so according to BÄR the older Heb. MSS) or **רִי** (HOLM. xi, KENNIC. 147).
אֵל וְנִישָׁן **ש** **Γηρωμ**, with which is connected also **Σωταρ** of **ש**^V.
- (48) **אֵל יִלֵּר**. Some MSS cited by KENNIC. **לדה**.
אֵל הַרְחֵנָה **ש** uniformly **Θαρ**-. See on 5, 29.
- (49) **אֵל וְחֵלֶר**, but see WELLH. *De gent. &c.* 19. 15
- (50) **אֵל בָּרְ** **ש** **υιοι**, no doubt correctly, as several sons of Hur are afterwards named.
- (51) **אֵל בֵּית לָחֶם**. The pronunciation of this and of similar names seems still to have 20 wavered in the time of **ש** between *Baith* and *Beth*; contrast **ש**^V here, and Ruth 1, 1. 19 with Mic. 5, 1. See also the notes on 1, 2. 20.
אֵל בֵּית גִּדְרָה, by which **גִּדְרָה** of Jos. 12, 13 might very well be meant; but **ש** pronounces **Βαιθεδωρ**, as if **גִּדְרָה** of Jos. 15, 58 were intended.
אֵל הָרִאָה, meaningless; corrected in accordance with 4, 2.
אֵל הַמְּנַחֲתִי; cf. BERTHEAU, *Die Bücher der Chronik*² (1873) *ad. loc.* and v. 54, where **הַמְּנַחֲתִי** is mentioned as a son of Salma. 25
In the last verses of c. 2, textual criticism is practically left unaided by the ancient translators. To **ש** (and **3** as well) the greater part was unintelligible. **3**, probably for the same reason, entirely omits important passages.
- 3 (1) **אֵל שָׁנִי** **ש** **ὁ δέυτ.** The article is used with all the other sons. 30
אֵל דְּנִיָּאל, but 2 Sam. 3, 3 **כלב**. **ש** both there and here **Δαλουια** (**ש**^V here **Δαμνηλ**), from which it appears that the same name once stood in both passages. **3** still preserves a trace of the true reading in **כלב**. **Δαλουια** must have crept into Sam. from Chron., while, later, the scribal error developed further in Chron. (**כלב** — **דלאה** — **דניאל**). 35
- (2) **אֵל לְאֶבְשָׁלֹם**, an ancient scribal error; see KENNIC.
- (5) **אֵל נִזְרִי** here and in 20, 8. This form can hardly be right; see GESEN.-KAUTZSCH²⁵ § 69, 2, note 5.
אֵל לְבַת־שׁוֹעַ **ש** **Βηρσαβεε**, as in 2 Sam. 11 and 1 Kings 1, an ancient error for **Βαθσαβεε**. The sound of raphated **3** must have been very much like **1** (cf. FRANKEL, 40 *Vorstudien* 102; SCHREINER, *Zur Gesch. d. Aussp. d. Hebr.* ZAT 6, 241. 256; HAUPT, ZA ii, 262).
- (6) **אֵל וְאֶל־שָׁמַע**, but in the parallel (2 Sam. 5, 15 and 1 Chr. 14, 5) **אֶל־שָׁמַע**, which is evidently correct.
- (6.7) **אֵל וְנִגְלָה**. Both names are wanting in 2 Sam. 3. The first seems to have 45 developed from the preceding, the second from the succeeding name (see WELLH. Sam. 165).
- (8) **אֵל אֶל־רַע**, but 14, 7 **ש**^V **Βαλεγδαε**, **Θ**^A **Βαλλιαδα** (for **Βααλιαδα** **ש**^L). See WELLH. Sam. 165.
אֵל תִּשְׁעָה = nine, a consequence of the expansion of the list. See, however, the 50 note on the English Translation.
- (17) **אֵל אֶזְרִי**. On account of the **ה** of the word preceding, the article was lost, and 'א took the appearance of a proper name. Cf. KAUTZSCH's AT *ad. loc.* [It might 8
Chron.

- 4 **א** בְּהִיָּה, doubtful; **Θ** Γελιά=עֲלִיָּה?
- (19) **Θ** in v. 19^b has a decidedly different text; but in this whole context his text is full of scribal errors, so that it is hard to say whether his copy really differed from **א** or not.
- (22) **א** wavers as to יִשְׁבִּי, cf. KENNIC. Some editions have even the variant יִשְׁבִּי. **5**
Θ rightly recognize the verb שׁוּב להם must stand for ל' בֵּית ל' (BERTH.), and the last two letters of **א** יִשְׁבִּי may be a trace of the בֵּית ל'.
- (24) **א** נְמוּאֵל, so Num. 26, 12; but Gen. 46, 10 and Ex. 6, 15 give נָמִי. **Θ**, also, preserves the distinction. The tradition, therefore, wavers between the two forms.
א וְרִיב; **Θ** λαρεiv, and in the parallels יִכִּין. **10**
א וְרִיב, so in Num. 26, 13. But the other two parallels (Gen. 46, 10 and Ex. 6, 15) have צַחַר, so that the tradition wavers.
- (25) In שָׁלֵם of **א** the vocalization is doubtful; **Θ** Σαλεμ, Σε(λ)λημ; **℣** *Sellum*. See on 2, 40. 41.
- (27) שֵׁשׁ of **א** is not entirely certain. **℣** give six in agreement with **א**; the best 15 MSS of **Θ** contrariwise three.
- (29) Instead of **א** בְּלָקָה, we should, it would seem in view of Βαλαα Bala, Ballaa, בְּלָה, בְּעֵלָה (**Θ**^A℣; Jos. 19, 3; 15, 29), preferably pronounce בְּלָהָה. See, however, the note on 5, 29.
 The vocalization of **א** בְּעֵצִים is doubtful. **Θ**^A (Bo)ασομ; cf. **Θ** Jos. 15 and 19; **℣** 20 *Asom*. See the notes on 2, 15. 25.
- (32) **א** וְעֵיטִים וְעֵין . . . עֵרִים חֲמִשָּׁה: Through the erroneous verse-division the names in this verse came to be regarded as belonging to 'והצ'. In addition, *Ain* and *Rimmon*, after the example of Jos. 15, 32, were treated as two names, though the very absence of the conjunction bears witness against it. Thus arose the number 25 *five*, whereas Jos. 19, 7, also in a corrupt text it is true, preserves the number *four*. The **ב** before עֵיטִים should be inserted in accordance with v. 29, to which the present verse is analogous. — As to the pronunciation of עֵיטִים and עֵין, see above *ad* 1, 2.
- (37) **א** וְשִׁמְיָה; read שְׁמַעֲיָ with v. 26 and STADE, ZAT 5, 167. **30**
- (39) **א** וְגֵרָה, **Θ** Γεραρα, which suits admirably as to direction.
- (41) **א** Kēthib מעֵינִים, **Θ** Μιναιους, Q'rê -י- (cf. **ב**, 26, 7; 20, 1; Jud. 10, 12?). The Kēthib מעֵינִים may come from the same source as the Μιναι of **Θ**: both identified this people with the Arabian *Mineans*. The same view has recently been advocated by ED. GLASER (*Gesch. u. Geogr. Arab.* 2, 450f.) but without reason; 35 see ZDMG 44, 505 and BUHL, *Gesch. d. Edomiter* 40ff. The מעֵינִים are an Edomite people or clan, as is evident from **ב**, 20, 1.
- 5 (4) **א** וְיֹאֵל, so **Θ** also. But hitherto there has been no mention of a Joel. Hence the name must either have dropped out of the preceding verse, or we must 40 insert here in its place one of the sons of Reuben. It may indeed be mere guess-work that **℣** insert here *Karmi*; but they seem to have hit the truth.
- (6) For **א** תְּלִיָּת פִּלְגֵי(א)ר (so also v. 26) see the note on 18, 3.
- (13) **א** וְזֶזֶ, **Θ** Ζουε; therefore the first vowel and the middle consonant are doubtful.
א עֶבֶר, **Θ** almost uniformly Ωβηδ, in agreement with a number of Heb. MSS (עֶבֶר). 45
- (14) **א** וְיָרוֹ, but very doubtful; a Heb. MS cited by KENNIC., יָרֵעַ **℣** יָרֵעַ (*Iara*, **℣**^A *Iaro*); **℣** יָרֵחַ (יָרֵחַ, **℣** *Idai*, *Idai*, *Adai*).
א in the common editions יָרֵחַ, **℣** יָרֵחַ; the closing vowel seems to be *a*; **Θ** uniformly -αι (but see **℣** 100).
- (16) **א** שְׁרֵיוֹן, is geographically unsuitable. **Θ** Γεριαμ=Σεριαμ=שְׁרֵיוֹן=שְׁרֵיוֹן. **50**
א עֵל; **Θ** εως=עַל.
- (21) **א** חֲמִשָּׁה. Some MSS of **Θ** read, in agreement with a Heb. MS cited by KENNIC., חֲמִשָּׁה.

- 6 preserved the name Εφραμ. This corroborates the idea, reasonable in itself, that our text should be corrected in accordance with Jos. 21, 5.
- (51) אל גבולם . . . ומשפחות, corrected in accordance with Jos. 21, 20.
- (52) אל ערי המ'; same case as in v. 42; cf. Jos. 21, 21.
- (53) אל יקמקם; Ὡ lekmaan, Ikaam; but Jos. 21, 22 has the name קבצים, which is strangely wanting in ὩV. 5
- (55) אל ענר; see BERTHEAU.
- אל בלעם; see BERTHEAU.
- אל למשפחת לבני; ungrammatical.
- (56) אל ממשפחת חני. Ὡ still preserves the plural in πατριῶν; corrected to conform with v. 48. 10
- (57) אל קרש; corrected to conform with Jos. 21, 28 and 19, 21.
- (58) אל ענם; cf. Jos. 21, 29; 19, 21.
- (59) אל משל; cf. Jos. 21, 30; 19, 26.
- (60) אל חוקק; cf. Jos. 21, 31; 19, 25. 15
- (61) אל חמון, ὩV Χαμθ; cf. Jos. 21, 32 חמת.
- (62) אל רמונו. Jos. 19, 13 רמון; cf. ואת.
- אל תבור. Jos. 21, 35 Nahalal. By the omission of two additional names given in Jos. 21, 35 the text seems to have become confused. I do not venture to decide whether the derangement originated with the Chronicler or not; cf. 20 BERTHEAU.
- 7 (1) אל K^ethib יששכר ישר קרי. The Masorah to Gen. 30, 18 says: כל יששכר ישר קרי. Therefore the word is written throughout as a *Q^erê perpetuum* ישר קרי (Ben-Asher) or ישר קרי (Ben-Naphthali; see BÄR, Gen. 84). *Ex utriusque sententia pronunciandum* 25 ישר קרי, *sed inter se dissident eo, quod haec lectio secundum Ben-Asher Keri quod dicitur perpetuum est. Sunt vero, qui Ben-Naphthali ישר קרי (affert praeonium) sicut Mosén ben-Nocha ישר קרי legisse putent* (BÄR, loc. cit.). — But there is no evidence that the name would have been pronounced *Yish-sakhar* or *Yissakhar*, and that it was not pronounced *Issakhar* for *Ish-sakhar*. Asto אשכר=ישכר, cf. ישור= 30 אשו 1 Sam. 14, 49; אשי=ישי 2, 13, and cf. the notes on 4, 16; 11, 11; 10, 2, also WELLM. Sam. 95f. See moreover v. 30: ימנה, ימנה, ימנה, ימנה=iviva (ἰμνα), ἰσοῦα, ἰσοῦα. אל K^ethib ישיב, Q^erê ישיב supported by Ὡ3.
- (2) אל יחמי; Ὡ generally ἰμου, 3 Iemai. As to the first syllable, see FRANKEL, *Vorstudien* 119: כרמל-Χερμελ, לבנה-Λεβνα. 35
- אל חיל. Altering the position of the *athnach* is the slightest change that will give a satisfactory result.
- 3 אל עבדה; see on 12, 9.
- (6) אל בני, but see KENNICOTT and ὩL3SA.
- (7) אל עירי; Ὡ3 עירי. 40
- (10) אל K^ethib יעיש, Q^erê יעיש, supported by Ὡ3.
- (12) אל ויתן. ὩV Ζαῖθαν. See on 1, 2.
- אל שגם וחסם. Gen. 46, 21 and Num. 26, 39 may be compared. In both, sons of Benjamin are mentioned with similar names: in the former חסם and חסם, in the latter חסם and חסם. The proper form of the names can hardly be determined 45 with certainty. See the commentaries on Chron. Gen. and Num.
- אל חשים, so also in Gen. 46, 23; but in Num. 26, 42 חשים. Ὡ Acoo, Acoo.
- (13) אל שלום. Gen. 46, 24; Num. 26, 48f. שלום. See on 2, 40. 41.
- (14) אל אשריאל, is a gloss which originated through the repetition of אשר ילדה, in connection with Num. 26, 31. See BERTH. (against this view, but without good reason, 50 BÖTTCHER, *Neue Ahrenlese*, iii, 222). Perhaps the author meant to write the name of 4, 16. See the note on that verse.
- (15) אל ומכיר לקח אשה לקחים ולקחים ושם אחתו מעבדה ושם השני עלקחד וגו' אל. The text can

- 7 scarcely be restored, as the Versions fail us, and the parallels give too little information. See various attempts in BERTHEAU and ÖTTLL.
- (18) **אל** המלכה; but the pointing is quite uncertain. **Θ** ἡ Μαλεχεθ, **3** *regina*.
- (25) **אל** בנו; **Θ** υἱοῖ αὐτοῦ is probably correct, though in this connection not much dependence can be placed on **Θ**. 5
- (27) **אל** גון; elsewhere always **גון**. So **Θ3** even here.
- (28) **אל** in some modern editions ענה, but the true tradition is ענה, or perhaps אנה (JO. DAV. MICHAELIS, *Bibl. Hebr.*, 1720, *ad. loc.*). See BÄR, *Chron.* p. 103, and *cf.* BERTH.² 78; **ΘV** also has Αη.
- (31) **אל** K^ethib ברות, Q^rê ברית; *cf.* **ΘV** Βηζαιθ, **3** *Barsaith*. 10
- (32) **אל** שומר; but *cf.* v. 34 and **ΘV** Σαμηρ=שמר; for this name, *cf.* STADE, ZAT 5, 166 and see also ב, 24, 26. On the other hand, we must not forget that we read *e. g.* Ωβηδ alongside of עבר 8, 12; *cf.* 5, 24.
- (33) **אל** עשנת. **3** *Asoth*, **Θ** Ασειθ.
- (34) **אל** K^ethib יהקה; Q^rê 'י, so, too, **Θ3**. 15
- (35) **אל** ויהיה. **3** *filiū autem*. The name 'ה must be altered to חותם (v. 32) to fit the context; otherwise we should have הים in v. 32 instead of 'ח.
- (37) **אל** בצר; **ΘA** + καί.
אל ושלשא. **Θ** Σαλεισα, **3** *Salusa*. 20
- 8 (1) The אחרה of **אל** should perhaps be read אחרם, following Num. 26, 38.
- (3) **אל** אחר should probably be read אחר, following Num. 26, 40 and Gen. 46, 21.
- (5) On שפון and חורם of **אל** compare the note on 7, 12.
- (9) **אל** חדש; **Θ** Αδα, probably derived from Αδας, which would point to חדש.
- אל** מישא; **ΘV** Μισα, **ΘA** Μωσα. 25
- (10) **אל** according to BÄR שכיה; other MSS שכיה. **Θ** Σαβια, Σεβια; so **S** also; **3** *Sechia*.
- (12) **אל** עבר, **Θ** Ωβηδ.
- (14) **אל** ואחיו ששק. The missing ו before ש is noteworthy. **Θ** καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ; *cf.* BERTH., and read as in our text. *Cf.* however, as to ששק, **ΘA** Σωσηκ, **3** 30 *Sesac*, **SA** *Sisag* (سيساق, قيساق).
- אל** must be the same as יהם of v. 27. It is impossible to say which of the two is correct.
- (15) **אל** וערר, **ΘV** Ωρηρ καὶ Ωδερ. **ΘA** Αρωδ καὶ Ωδερ; **3** *Arod et Heder*.
- (20) **אל** אליעני. **Θ3**, as elsewhere, Ελισηναι. The latter must be the correct form of 35 the name; for *My God my eyes* is absurd. The meaning of the name must be: *Towards JHVH my eyes*; *cf.* 26, 3 אליהועיני.
- (24) **אל** עילם, **Θ** Αιλαμ. See on 1, 2.
- (25) **אל** K^ethib פניאל, Q^rê -ו-. **Θ** wavers similarly; **3** *Phanuel*.
- (29) **אל** יעאל; but see 9, 35. 40
- (30) **אל** ובעל נהב; **ΘA** Βααλ καὶ Νη κ. Ναδαβ, according to 9, 36 absolutely necessary. Another, but scarcely right, hypothesis may be found in WELLH., *Sam.* 30.
- (31) **אל** ונהב; **Θ3SA** + ומקלות, correct according to 9, 38. 'ז=זכריה.
- (33) **אל** קיש; *cf.* BERTHEAU *ad locum*.
- (34) **אל** בעל מריב alongside of בעל מרי 9, 40^b. Which of the two forms of the name is 45 original? **ΘV** Μεριβααλ, 9, 40 Μαριβααλ (**ΘS** Μαριβαλ), **S** מריבאל prove the originality of מרי בעל, the meaning of which is *Man of Baal* (*cf.* امرء, امرء), *Champion of Baal* (*cf.* the Arab. *Imri'ul Qais*, BÄTHGEN, *Beiträge zur sem. Religionsgesch.* 108), or: *My Lord is Baal* (*cf.* מריהב=מריהב, BÄTHG. *loc. cit.* 64 f.; BEEAMAPI, *Corp. Inscr. Sem.* i, 111; בעליה, *אדניה*). The name מריב בעל means: 50 *He who strives with Baal*; this is a later corruption of the original name, apparently suggested by Jud. 6, 32.
- (36) **אל** עמנות. **ΘA3S** Ασμωνθ; see the note on 1, 20.

8 36.37. **א** מוצא, **ט** Μαῖσα.

(38) **א** **ט** πρωτότοκος. **S** then helps to make up the number by a division of the first name; on the other hand certain MSS of **ט** (*cf.* HOLMES) add an **א** at the close.

א עברה; see on 12, 9.

5

9 7) **א** הוריה, **ט** Ωδουα.

(10) **א** ירעה, **ט** ἰωδαι presupposes ירעה.

(12) **א** משלמית, **ט** Α-ωθ.

(26) **א** הם הלום והיו **ט** οἱ Λευ. ἦσαν, **S** omits ה' ה' entirely. Read, with KEIL, ומן 10 ה' היו.

35) **א** K^{ct}hīb יעואל, but **ט** ἰηλ, ἰειηλ in accordance with the Q^{re}.

(39) See note on 8, 33.

40) **א** מריב בעל; see on 8, 34.

(41) **א** ואחו, inserted on the basis of 8, 35.

15

(42) **א** אַתִּיעֶרָה וַיַּעֲרָה, a scribal error for יַעֲרָה; *cf.* 8, 35-36.

(42-44) See notes on 8, 36-38.



20

10 (2) Instead of Saul's second son *Abinadab* **S** gives **אבנעל** (*Cod. Ambr.* incorrectly: **אבנעל**). This is, of course, wholly erroneous, but the mistake is nevertheless of value, because it shows that this name for one of Saul's sons (= **אבנעל** = **אשוי**), which in **א** only occurs in a single passage (1 Sam. 14, 49), was still known even in the time of **S**. *Cf.* **אבנעל** 8, 34, but **אבנעל** 8, 33.

25

7) **א** **ט** + ἰσραηλ; (*cf.* 1 Sam. 31, 7 + **אנשי ישראל**), indispensable.

9) **א** וַיִּשְׁלְחוּ. See the note on 1 Sam. 31, 9 in KAUTZSCH's AT.

(10) **א** וַתִּקְרְבוּ בָּהֶן הַקְּקֵי בֵּית דָּגוֹן = and they nailed up his skull in the temple of Dagon. See esp. WELLH. *Sam.* 148f. If the text were original we should expect **בְּבֵית** (*cf.* 1 Sam. 31, 10 **בְּחֹמֶת**). But apart from this, Dagon is not contrasted with *their* god in v. 10^a. 1 Sam. 31, 10 presents a totally different text, which, excepting **הַקְּקֵי**, is correct. In place of the latter LAGARDE (*Griech. Übers. d. Proverbien*, p. v) has conjectured **הַקְּקֵי**. It is interesting to observe — a fact which WELLH. and DE LAG. do not mention — that **S** presents the correct text almost word for word (**אבנעל** **אבנעל** **אבנעל**). FRÄNKEL (*Jahrb. prot. Theol.* 1879, pp. 11. 35 12) can scarcely be right in the idea that this text of **S** was derived from **ט** on 1 Sam. 31.

(11) **א** קלִי־בֶשֶׁת; very strange. 1 Sam. 31 is here manifestly more correct. **ט** still read **קלִי־בֶשֶׁת** (κατοικοῦντες Γαλααδ); so, too, **S**.

(13) **ט** and **א** have at the close of the verse a further addition from the Hexapla 40 (see FIELD), showing how such reflections of the Chronicler gave rise to still further outgrowths.

11 2) The **אֶלֶיָּהוּ** and the second **עָמִי** of **א** are wanting in **ט**. They were probably wanting originally in the text of Chron. We can scarcely suppose that the trans- 45 lator of **ט**, who elsewhere makes few attempts to harmonize the discrepancies between Chron. and Samuel, would have made an exception in this case.

4) **א** וכל ישראל **ט**, in agreement with Sam., ὁ βασιλεὺς καὶ ἄνδρες αὐτοῦ; *cf.* preceding note.

8) The text of v. 8^b was doubtful as early as the time of **ט**. It reads in **ט**: καὶ 50 ἐπολέμησεν καὶ ἔλαβεν τὴν πόλιν. See the notes on the Translation.

(11) **א** מִסְפָּר הַגִּבּוֹרִים, cannot be original on account of the plural **אֶלֶיָּהוּ**. For the same reason מִבְּחַר (BERTH.) is unsuitable. Substitute שְׁמוֹת, following 2 Sam.

- II **אִשְׁבַּעֲם**. Cf. for this and the following WELLH., KLOSTERM., and DRIVER on 2 Sam. 23, 8ff.; also the critical notes on 2 Sam. 23 in KAUTZSCH's AT, and in BUDDE's edition of the Heb. text (p. 79). — For **אִשְׁבַּעֲלִי**=**אִשְׁבַּעֲלִי**, see the note on 7, 1. **הַשְׁלִישִׁים**; Q^ré quite perversely **הַשְׁלִישִׁים**.
- (12) **אִשְׁבַּעֲלִי**, 2 Sam. **דְּרֹרִי**; **Δ** δῶσαι=דְּרֹרִי; cf. **λεῖσαι**=דְּרֹרִי, **Σοφοχαί**=סִבְכִּי, **Αμασαι**=עֲמָשִׁי 5 **λεῖσαι**=עֲמָשִׁי. Cf. v. 20.
- (14) **אִשְׁבַּעֲלִי** **וַיְהִי־בֹ**. **Θ** and 2 Sam. read the singular.
- (15) **אִשְׁבַּעֲלִי**; but see v. 16 and WELLH. on 1 Sam. 22, 2.
- (20) **אִשְׁבַּעֲלִי**, elsewhere **אֲבִישִׁי**; **Θ** **Αβεισα**. See on this name LAGARDE, *Übersicht* 75 (**אֲבִישִׁי**=**אֲבִישִׁי**=**אֲבִישִׁי**); cf. **אֲבִישִׁי**, **אֲבִישִׁי**=**Αβεννη**; but here and 2, 16 **Θ** **Αβεισα**, 10 and in 1 Sam. 26, 6ff. and 2 Sam. 2, 18ff. the word wavers between **σ** and **σσ**. — Cf. also v. 12 and 6, 20.
- אִשְׁבַּעֲלִי** **Κεθίθ**; Q^ré **וַלֹּ**.
- (20, 21) **אִשְׁבַּעֲלִי** three times **שְׁלֹשָׁה**. **Σ**, correctly, **שְׁלֹשָׁה**.
- (21) **אִשְׁבַּעֲלִי**. The article is surprising. Read **בְּשֵׁי** as *two* (cf. **בְּשֵׁי** Deut. 26, 14; **בְּהֵן** 15 Is. 40, 10; also Is. 48, 10 **בְּכֶסֶף**; **בְּ** *essentiae*, see GESENIUS-KAUTZSCH²⁵ § 119, 3, b, 1), perhaps even **בְּשֵׁי** equal to *two*. KLOST. **שֵׁי** (?). KAUTZSCH, following v. 25, reads **הֵן**.
- (22) **אִשְׁבַּעֲלִי**. But the story is not about his father. Strike out **בֶּן** with **Θ** in 2 Sam. (**αὐτός** has developed there from **δυνατός**). 20 **אִשְׁבַּעֲלִי** **שְׁנֵי אַרְיָאֵל מִוָּאב**. See **Θ** in 2 Sam. and **Θ** here.
- (24) **אִשְׁבַּעֲלִי**; but cf. v. 25.
- (27) **אִשְׁבַּעֲלִי**. **Θ** **Σαμαθ**, which corresponds to the **שְׁמָה** of 27, 8, whereas **שְׁמָה** in 2 Sam. may be taken from 2 Sam. 23, 11. **אִשְׁבַּעֲלִי**, most probably to be corrected according to 2 Sam.; but see KLOSTERM. 25 **אִשְׁבַּעֲלִי** usually **חֶלֶץ**; but see BÄR 107. **אִשְׁבַּעֲלִי** correct in 2 Sam.
- (28) The vocalization of **אִשְׁבַּעֲלִי** is doubtful; **Θ** here **Ωραι**, but in c. 27 **Οδοσιας**.
- (29) **אִשְׁבַּעֲלִי**, 2 Sam. **צִלְמוֹן**; but **Θ** **Ελλην**, **Θ** **Αλιμαν**, speak for an original **ע** and against **צ**. 30 **אִשְׁבַּעֲלִי**, see on 20, 4.
- (32) **אִשְׁבַּעֲלִי**, probably originated, through a scribal error, from **הֲרִי** in 2 Sam. (**הֲרִי**=**הֲרִי**=**הֲרִי**); cf. **Θ** and KLOSTERM.
- (33) **אִשְׁבַּעֲלִי**, scribal error.
- (34) **אִשְׁבַּעֲלִי**; see KLOSTERM., DRIVER, and the critical notes in KAUTZSCH 35 and BUDDE on 2 Sam. — **בְּנִי** has arisen by dittography. **Θ** in Chron., with its **Σομο[λο]γεννουνειν**, read at any rate something different from **הַנְּוֹנִי**; but cf. especially the reading of **Θ**: **υἱοὶ Ασαμ ὁ Γωυν**.
- אִשְׁבַּעֲלִי** (see BÄR); **Θ** **Σωλα**, **Θ** **Σαμαα**; but see 2 Sam. 23, 11. 33.
- (35) **אִשְׁבַּעֲלִי**; 2 Sam. **שָׁרִי** is probably correct. 40 **אִשְׁבַּעֲלִי**; 2 Sam. **אֲלִיפֶלֶט** is probably correct.
- (36) **אִשְׁבַּעֲלִי**; see KLOSTERMANN on 2 Sam. **אִשְׁבַּעֲלִי**; see KLOSTERMANN on 2 Sam.
- (37) **אִשְׁבַּעֲלִי**; 2 Sam. **פַּעְרִי**; in **הָא** (cf. KLOSTERM.) we seem to have the remains of the *nom. gent.* **אַרְכִּי**. Still **אַרְכִּי** itself would be a by no means im- 45 possible *nomen gentile* (cf. Jos. 15, 52). As in addition **Ασβι**, **Αζωβαι**, **Ασβαηλ**, and similar names, are represented in **Θ**, no decision can be reached. In the case, too, of **נַעְרִי**, or **פַּעְרִי**, we must be content with a *non liquet*, as both names are unknown elsewhere.
- (38) **אִשְׁבַּעֲלִי**; **Θ** **Ιωηλ**, 2 Sam. **יִנְאֵל**, **Θ** **Ιωηλ** — doubtful. 50 **אִשְׁבַּעֲלִי**; **Θ** and 2 Sam. **בֶּן**. **אִשְׁבַּעֲלִי**. Probably to be corrected according to 2 Sam. As the subsequent verses also enumerate foreigners, **בְּנֵי הַנְּגִי** would seem to be correct. In

- 11 that case, מבהר contains the name of a place, which should be connected with what precedes, and this again agrees with 2 Sam.
- (40) א twice הִתְהַר, Ὁ Hēthērai, in 2 Sam. Αἰθαιραῖος.
- (42) א ועליו שלשים. The alteration follows S; cf. BERTHEAU and ÖTTLI.
- (43) In הִתְהַר of א the vocalization is doubtful. א appear to have מָתָן in mind. 5
- (45) Nor is the pronunciation of הִתְהַר quite certain. א presuppose תוֹצִי.
- (46) א, unintelligible; א *Makumites* presupposes מחומי. א Μίει, Mawei, Mawwei. See hypotheses in BERTHEAU and ÖTTLI.
- (47) א הַמְצָרִי, certainly incorrect, but totally obscure. 10
- 12 (3) א הַמְצָרִי, but see KENNIC. Ὁ υἱός, S *filius ejus*. א renders the name as Αμα; read υἱός Σαμα, Α Σαμαα; א *Samaa*.
א ויואל, Qrê וְיֹאֵל; some MSS, cited by KENNIC., יואל and יואל; א Ιωηλ — doubtful.
- א עֲזֹמֹת, א Ασμοθ, א *Azmoth*. See on 1,20. 15
- (4) The Masoretic tradition closes this verse with ועל השלשים, so that the chapter has one verse more; see BÄR's text, p. 19, and his note on p. 107.
- (5) א החרופי; but see KENNICOTT.
א renders אלקוי of א by Αζαι; this is scarcely an essential difference; א read according to KENNIC. 17,80 &c. אלקוי; the opening syllable אל is attached to the 20 preceding word in א (cf. א).
- (6) א, with five MSS cited by KENNIC., א=ΟΖρειηλ. א renders the last two words of the verse: Καὶ καὶ Σοβοκαμ καὶ οἱ Κορεῖται. The last καὶ is perhaps original, and we should read 'והק' (but see in v. 7 καὶ οἱ τοῦ Γ.). The rest of the discrepancy disappears with the elimination of the first καὶ: καὶ καὶ σοβοκαμ=καὶ 25 ιασσοβο(κ)αμ (cf. א).
- (7) א ויעלה. Many MSS, cited by KENNIC. ויעלה. Hence, it would seem, comes א καὶ Ελια=καὶ Ιελια. Is a name וְעֵלָה presupposed here, or have we merely a scribal error in א?
- א in the current editions הַגִּדֹר. BÄR, with many Codd. (see KENNIC.) and א 30 וד—, whence we can explain the article. V. 21 affords a test of the correctness of this solution; there, א has גִּדֹר, but א again גִּדֹר.
- (9) Vocalization of א עֲבֹדָה doubtful. א Αβδεα=עֲבֹדָה (Μειβδεα, 7,3, is a scribal error); cf. Αβ(ε)δεδομ=אָרֶם עֲבֹד (cf. LAG., *Übersicht* 75ff.). א *Obdias*, elsewhere *Abdias*. — א=עֲבֹדָה 5,15. 35
- (11.12) א Ελιαβ and Ελιαζερ, both probably scribal errors.
- (15) א גִּדְיֹתָיו, which should be read *gidyôtiw*; elsewhere always with the Qrê גִּדְיֹתָיו; cf. KENNICOTT.
- (17) א ויִצְחָק; but see KENNICOTT and BÄR 107.
- (18) א עֲמָשִׁי; but see on 6,20; 11,12.20. 40
- א השלושים K^{ethib}, supported by א.
- (19) א עֲרֹם; but א (non *dimicavit cum eis*) read the singular.
- (20) א in the usual editions עֲרֹם; see BÄR 108.
- (23) In the first half-verse the text is doubtful. See BERTH. for difficulties in the meaning. In addition, א do not render החלון, and perhaps read instead an 45 אשר, which can hardly be spared before באו.
- א K^{ethib} יששבר; see on 7,1.
- (33) For ולערר cf. BERTHEAU. — Some Heb. MSS לָעָר; א πατασόμενοι.
- (38) א עָרִי; some MSS עָרִי, א πατασόμενοι. 50
- 13 (6) א שָׁם; see ÖTTLI, *Chron.* 48.49. He proposes to add עָלָיו. But it is simpler to alter on the basis of א οὐ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, א *ubi invocatum est nomen ejus*.

- 15 (22) Instead of וּכְנַנְיָהוּ of א, טז would pronounce כֹּנִי, with כ, 31, 12f. See on v. 27. אֶל בְּמִשָּׁה יָבֵר בְּמִשָּׁה. See discussion and suggestions in detail in BERTH. and ÖTTLI *ad loc.* ט has here, as in v. 27, ἄρχων τῶν ψδῶν. It read, accordingly, in both passages שֵׁר הַמִּשָּׁה, or, perhaps, (see KENNIC.) יִשֵּׁר בְּמִי.
- (24) אֶל K^{ethib} מַחְצִירִים; Q^{re} מַחְצִירִים here and ב, 5, 12; 7, 6; 13, 14; 29, 28 as Hifil of חָצַר 5 (see BÄR 116); ב, 5, 13 מַחְצִירִים, Piel of the same verb. The K^{ethib} is the correctly formed part. Hif. of a *verbum denominativum* חָצַר, derived from חֲצֹצְרָה *trumpet*. However, as we do not know the etymology of חֲצֹצְרָה, we cannot say that a verb חָצַר as suggested by the Q^{re} is wrong; חָצַר(וֹ) צָרָה may be a modification of חֲצֹצְרָה, and ultimately derived from a verb חָצַר; cf. GES.-KAUTZSCH²⁵ p. 152. 10
- (27) הִשֵּׁר הַמִּשָּׁה, quite ungrammatical. The first ה may, at need, be explained by dittography. אֶל וּכְנַנְיָהוּ, ט^v Ιεχονίας=יְכֹנְיָה, or rather יְכֹנִיָּה, a scribal error for וְכֹנִיָּה, see on v. 22. 15
- 16 (5) וְעִיזָאֵל; cf. note on 15, 18.20. It is certainly the same name which there follows Zachariah. It is noteworthy, moreover, that ט^L has preserved Οζίας in this verse also, only in the wrong place.
- (13) אֶל παῖδες αὐτοῦ, which agrees better with the parallelism (see BÄTHGEN on ψ 105, 6). 20
- (15) אֶל ψ 105 וְזָר; ט^v μνημονεύομεν, equally unsuitable; it has grown out of μνημονεύων Α.
- (19) אֶל בְּהִיוֹתָם; ψ 105 and ט have the third person, which is decidedly more correct.
- (30) אֶל תָּבוֹן; cf. FIELD, *Hexapl.* on ψ 105, 10. Important MSS of ט have here also καὶ ἄρ κατῶρθωσε; cf. HOLMES. 25
- (38) אֶל וְאַחֲרֵיהֶם. If the text of this word be original, a second name must have dropped out before it; so BERTH. following 26, 1ff. It is simpler to read וְאַחֲרֵי, with טז. 30
- אֶל יִדְתֹּן; in some MSS, but wrongly (see BÄR 110), יִדְתֹּן. In ψ 77, 1 the Q^{re} reads יִדִּי. Elsewhere יִדִּי is the rule. It is the same process as in (חֲרוֹם—חֲרוֹם—חֲרוֹם; see on 14, 1. ט^L ἰδούσαμ.
- (41) On הֵימֶן see above *ad* 1, 2.
- (42) אֶל הֵימֶן וִידְתֹּן+, manifestly repeated by oversight from v. 41; see ט.
- 17 (5) אֶל מֵאֵל אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי, a manifest corruption of the text of 2 Sam. 7. Traces of 35 the true reading are still preserved in S מֵאֵל=מֵהֵלֶךְ and in טז ἐν σκηνῇ καὶ ἐν καλύμματι, *in tentorio*. A somewhat different view is expressed by KLOSTERM. on 2 Sam. 7, 6
- (10) אֶל וְהַכְנַעְתִּי, whence טז have the perfect; but the context requires a future. 40
- וְכִיתֵּנִי, which can only be translated with difficulty. The ו is obviously derived from the reading וְכִיתֵּנִי וְכִיתֵּנִי, still preserved in ט (καὶ αὐτῆς σθε καὶ ...) from which, however, it should by no means be inferred that this reading is correct (KLOST.).
- (17) אֶל וְרִאֲתִנִּי כְּתוּר הָאֲדָם הַמַּעֲלָה. This text is certainly corrupt. I have no satisfactory alteration to suggest. The best attempts are by WELLH. on 2 Sam. 7, 19 and 45 ÖTTLI, *Chron.* 55.
- (18) אֶל לִכְבוֹד אֶת־עֲבָדָה. Alter to agree with 2 Sam.; see BERTHEAU.
- (19) The words אֶת־בְּלִיָּהוּת לְהָרִיעַ are rather superfluous, and do not appear in ט; but on account of 2 Sam. they cannot well be struck out.
- (21) אֶל גִּי אֶתֶר לְשׁוֹם לָהּ עֲמָה אֲשֶׁר פָּדִית מִמֶּנִּים גִּי. The alterations follow 50 GEIGER's suggestion (*Urschrift* 288), and are analogous to those adopted by almost universal consent in 2 Sam. 7. Cf. the critical note on 2 Sam. 7 in KAUTZSCH's AT; also WELLH., DRIVER, and BUDDE on 2 Sam. 7.

- 17 (24) אֱלֹהֵינוּ + אֱלֹהֵינוּ, referring to the divine name, can scarcely be original; *permaneatque*.
- 18 (3.5&c.) אֱלֹהֵינוּ, an ancient corruption of the true name, which from אֱלֹהֵינוּ has crept even into the Heb. text (see DRIVER on 2 Sam. 8). However, it is not impossible that this form goes back to the Chronicler. In that case we must explain it in the same way as אֱלֹהֵינוּ פִּלְגֵּשׁ (אֱלֹהֵינוּ) 5,6.26; ב,28,20, and עֶקֶר 2,7; probably also אֱלֹהֵינוּ 18,5.6; ב,28,23. It is true that the origin of the form אֱלֹהֵינוּ is somewhat doubtful as we find also in Syriac (ܐܠܗܝܢܐ) the insertion of a ר instead of the doubling of the מ; but in the case of אֱלֹהֵינוּ פִּלְגֵּשׁ (אֱלֹהֵינוּ) for אֱלֹהֵינוּ פִּלְגֵּשׁ there can be no doubt that the form is merely an accidental corruption of a familiar name at the hands of the Chronicler or of his Midrashic source. In עֶקֶר, on the other hand, we have an intentional alteration. The same may be true in the case of אֱלֹהֵינוּ for אֱלֹהֵינוּ ב,2,7; 9,10.11.
- (5.6) For אֱלֹהֵינוּ see the note on v. 3.
- (6) אֱלֹהֵינוּ, an insertion following אֱלֹהֵינוּ φρουράν and 2 Sam. 8; S also has it.
- (8) אֱלֹהֵינוּ, otherwise unknown as the name of a place; 2 Sam. 8 has *Berothai*; so also S. אֱלֹהֵינוּ καὶ ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν, which suggests to KLOST. מְבָרֵרוֹת (cf. 7,40; 16,41). But how could מְבָרֵרוֹת have come from that?
- (10) In אֱלֹהֵינוּ of אֱלֹהֵינוּ, as against יוֹרֵם of 2 Sam., the more original form of the name seems to be preserved. Still, the form אֱלֹהֵינוּ itself is not raised above all doubt. אֱלֹהֵינוּ writes Ἰδοῦσα, which points to a י, אֱלֹהֵינוּ or אֱלֹהֵינוּ. The parallel יוֹרֵם would be much more readily explicable on this basis.
- (12) אֱלֹהֵינוּ בְּרִיָּה. See as to this WELLM. and DRIV. on 2 Sam. 8,13. The introduction of *Abishai* in a context, where otherwise only David's deeds are spoken of, is surprising. S, which mentions Joab also (cf. ψ 60,2), shows that there was a disposition to expand. The false reading אֱלֹהֵינוּ might easily have arisen out of אֱלֹהֵינוּ, the most probable reading in 2 Sam. A later hand then added אֱלֹהֵינוּ, and a still later, the אֱלֹהֵינוּ of S.
- (16) אֱלֹהֵינוּ here and in 2 Sam. 8 אֱלֹהֵינוּ, against all tradition elsewhere. Transpose with S in 2 Sam. 8. אֱלֹהֵינוּ, which probably comes nearer to the true name than אֱלֹהֵינוּ in 2 Sam. 8. אֱלֹהֵינוּ here ἡσους=καὶ Σουσα(α). Cf. the note on 2 Sam. 8,17 in KAUTZSCH, and see DRIVER on the same passage.
- 19 (1) אֱלֹהֵינוּ, but cf. אֱלֹהֵינוּ and 2 Sam. 10,1. Moreover the name would seem to have been written formerly *defective*, as אֱלֹהֵינוּ renders אֱלֹהֵינוּ (2 Sam. אֱלֹהֵינוּ).
- (3) אֱלֹהֵינוּ, and אֱלֹהֵינוּ; אֱלֹהֵינוּ ἑξαυσνήσωσιν τὴν πόλιν τοῦ κατασκοπεῖν τὴν ἡγήν; in אֱלֹהֵינוּ elements of Chron. and 2 Sam. 10,3 are mixed.
- (7) In אֱלֹהֵינוּ of אֱלֹהֵינוּ the vocalization is doubtful. אֱלֹהֵינוּ Μαῖδαβα. Cf. on 1,2.
- (8) אֱלֹהֵינוּ כָּל־עֶבֶר=the whole army (that is to say) the *Gibborim*. But we expect in this case: אֱלֹהֵינוּ; cf. אֱלֹהֵינוּ in 2 Sam. 10,7. Therefore it is better to read with אֱלֹהֵינוּ (τὴν στρατείαν τῶν δυνατῶν).
- (11.15) אֱלֹהֵינוּ, see on 11,20.
- (15) אֱלֹהֵינוּ, מפני יוֹאֵב; but see אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ and אֱלֹהֵינוּ (cf. KAUTZSCH).
- (16.19) אֱלֹהֵינוּ, see on 18,3.
- (17.19) אֱלֹהֵינוּ, 2 Sam. שוֹבֵר, [partial assimilation of the *b* to the following *k*; cf. DELITZSCH-HAUPT, *Beiträge zur Assyriologie* i,2].
- (17) אֱלֹהֵינוּ וְיִצְחָק אֱלֹהֵינוּ. Any attempt to translate these and the following words *literally* shows that there is something wrong. אֱלֹהֵינוּ (against Sixtina) therefore makes the Syrians the subject in what follows, which is incorrect, since David is the attacker. Read אֱלֹהֵינוּ (cf. S v. 16), with 2 Sam., instead of the first אֱלֹהֵינוּ, and strike out the two words following. They are wanting in PARSONS' Nos. 19.71, as well as in the Greek text of the Complutensian Polyglot.

- 20 ² מלכם = *their king*, here and 2 Sam. 12,30. GV in both passages M(ε)λχολ τοῦ βασιλέως αὐτῶν, which is a double translation. מלך may be the original name of the god of the Ammonites; in the mouth of the Israelites, however, his name is מלכם = *their Malk, their king*. A parallel, but later, form with an approach to מלך (1 Kings 11,7) seems to be מלכם - Μολχομ. 5
- ³ מלך and וַיִּשְׁר וַיִּבְנֶנּוּ; both easily corrected after 2 Sam. 12,31.
- (4) מלך וַיִּשְׁר וַיִּבְנֶנּוּ. Ὁ καὶ ἐγένετο ἔτι πόλ. ἐν Γαζερ; 2 Sam. 21,18 וַיִּבְנֶנּוּ, cf. WELLH. on this passage. מלך וַיִּשְׁר, Ὁ Σοβοχαί; see LAG. Übers. 96; FRANKEL, Vorstud. 120, and ad 11,12.
- ⁵ מלך K^{ethib} וַיִּשְׁר, Q^{rê} וַיִּבְנֶנּוּ, Ὁ Ιαίρ. 10
- ⁸ מלך; see the note on 3,5.
- 21 (12) מלך, obvious scribal error for מלך; 2 Sam. 24,18 Ὁ φεύγειν σε. מלך, cf. WELLH. on 2 Sam. 24,13.
- (20) מלך, Ὁ τὸν βασιλέα; an obvious scribal error for מלך in 2 Sam. 24. But its 15 consequences were important, for it entailed the insertion of מלך. Ὁ, who surely knew enough Hebrew to understand this word by itself, is naturally at a loss to understand it in connection with the king, and hence renders it by simple transliteration into Greek letters. This is a proof that the מלך which stood in his text was already read by others as *mal'ākḥ*; and מלך may, there- 20 fore, even in Ὁ's time have been written מלך (see 2,5 and WELLH. Sam. 19). We may conjecture that מלך was derived from a similar word, which we may very well suppose, with KLOST., to have been מלך. But even so the original wording of the verse is not yet restored. See the further discussion in the note on the Translation. Ornan's turning round was first made necessary by 25 his threshing, and the introduction of his sons by the introduction of the angel.
- 22 ⁷ מלך K^{ethib} בני, Q^{rê} בני; Ὁ τέκνον.
- 23 ⁶ מלך K^{ethib} שלמות, Q^{rê} שלמית (see v. 18); GV Αλωθειμ, Ὁ Σαλαμειδ. 30
- (10) מלך; Ὁ with one MS cited by KENNIC. וַיִּשְׁר. Cf. v. 11 and 4,37. מלך, Ὁ Ιωα.
- ¹⁶ מלך. Ὁ here as מלך 24,20 Σουβαηλ.
- ¹⁸ Instead of מלך, Ὁ has here by a strong preponderance מלך, like the K^{ethib} in v. 9. Still both names are probably to be pronounced alike. (In 24,22 we 35 have another source).
- (17) For וַיִּשְׁר, Ὁ has Ιδουδ, probably = Ιεδιδουδ (PARS. 93), and therefore a scribal error for מלך. מלך, Ὁ Οζυηλ; cf. v. 20 and 15,18. 40
- 24 (1) As to *Abihu*, Ὁ Αβιουδ, cf. 5,29.
- (5) מלך; read, with many MSS cited by KENNIC., ומבני.
- (6) מלך אחר; cf. especially BERTHEAU and ÖTTLI. The conjecture given in our text corresponds best with the sense of the context. Instead of וַיִּשְׁר, KAUTZSCH reads וַיִּשְׁר. 45
- (13) מלך. Ὁ omits the name, and thus gives a sum of 23 names only — a very striking phenomenon. If it be asked for what reason the name had been struck out in his copy, it may be answered that where the name is still preserved in Ὁ it appears in a decided majority of cases as Ισβααλ — reason enough, then, for its elimination. Ὁ also, with a reminiscence of the true form, writes, 50 *Isbaab*.
- (18) מלך; Ὁ Μαασαί; but the preponderant pronunciation in Ὁ (cf. HOLMES) is Moo—. This points to וַיִּשְׁר. The present pronunciation is due to a transcriptional

- 24 error caused by dictation († for ש); cf. LAGARDE, *Onom.* 168,48 (ποιήσεις θεού). In Neh. 12,5 the name is given as מַעֲרִיָּה, with which מַעֲרִיָּה Neh. 12,17 and מַעֲרִי Ezer. 10,34 may be compared (Θ Μασσας, Maadai, Moodia &c.). I regard this as merely the Aramaized form of מעויה.
- (19) מַעֲרִיָּה, scarcely admissible beside מַעֲרִיָּה. 5
- (23) מַעֲרִיָּה, against the strict tradition of מַעֲרִיָּה (see BÄR 113), but correct. מַעֲרִיָּה, corrected in accordance with 23,19.
- מַעֲרִיָּה, Θ ΟΖειηλ as in 23,20.
- (24) מַעֲרִיָּה K^{ethib} שמור, Q^{ere} יר—Θ Σαμηρ.
- (26.27) מַעֲרִיָּה Cf. as to this BERTH. and ÖTTLI; neither 10 attempt gives a satisfactory solution; least of all BERTHEAU's, which leaves the principal difficulty untouched. Θ give little aid; still the *quoque* in 3 is noteworthy. 3Θ make a proper name, Benno, of בְּנוֹ. As to מַעֲרִיָּה, cf. Θ ΟΖεια.
- 25 (1.4&c.) As to הִמֶּנּוּ of מַעֲרִיָּה, cf. Θ Αιμαγ, and see above *ad* 1,2. 15
- מַעֲרִיָּה K^{ethib} הַנְּבִיאִים; better Q^{ere} הַנְּבִיאִים=נְבִיאִים.
- (2) מַעֲרִיָּה in the usual editions מַעֲרִיָּה, better (see BÄR 113) מַעֲרִיָּה; cf. v. 14 מַעֲרִיָּה. See further on that name the note on 4,16.
- (3) מַעֲרִיָּה ΘΑ Σουρι, 3 Zori.
- מַעֲרִיָּה וְשִׁעִיָּה חֲשַׁבְהוּ. The missing ו is evidence in itself of damage to the text. Still 20 more the number *siz*. — Θ has preserved Σεμει, by which the number is completed. The addition is confirmed by v. 17.
- מַעֲרִיָּה בְּכִנּוּר הַנְּבִיאִים is not Hebrew.
- (4) מַעֲרִיָּה Θ Σουβηλ, as in v. 20.
- EWALD had already recognized (*Lehrb. hebr. Spr.*⁸ 680) that in v. 4^b something 25 else besides names was originally present; the basis of the text seems to be:
- | | | |
|----------|-------------------------------|-----|
| אלי אתה | חֲנַנִי יְהוָה חֲנַנִי | (a) |
| ישב בקשה | גִּדְלָתִי וְלִמְמַתִּי עֵזֶר | (b) |
| | | c) |
- I can make nothing of the last three words; cf. further KAUTZSCH, ZAT 1886, 260, 30 and ÖTTLI *ad loc.* We seem to have to do with a prayer, which, because here out of place, was read as a continuation of the list of names. If so, the misunderstanding was shared even by Θ3; 3, as is noteworthy, breaks off with Hananiah. But a more probable solution is given by the theory that we have here not an accidental misunderstanding, but that the author, or some reviser, 35 put the last nine names together in such a way that some lines of verse could be made from them. For it is quite as inconceivable that such should find their way as a gloss into just this context, with which they have not the remotest connection, as that a later reviser seriously took these lines to be a series of proper names. See also the note on the Translation. 40
- (5) מַעֲרִיָּה. Read by addition of the ו following: קְרָנוּ.
- (9) מַעֲרִיָּה. Symmetry, as well as the total of 288, requires the addition; cf. Θ.
- (9ff.) מַעֲרִיָּה סִבּוּר, &c. The construction requires ל before the proper names; which, however, is placed erroneously before the numbers in vv. 20ff. On v. 18 עֲשֵׂה (עֲשֵׂה), not: עֲשֵׂה, or 'עֲשֵׂה' see 27,14. 45
- (14) On מַעֲרִיָּה see the notes on v. 2 and especially on 4,16.
- (18) מַעֲרִיָּה. As a number of MSS of Θ have here also ΟΖειηλ, the reading of 16,5; 23,20; 24,23 would seem to be correct.
- 26 (1) מַעֲרִיָּה ΘV Αβια Σαφαρ, an obvious corruption of Αβιασαφ 6,8.22; 9,19; Ex. 50 6,24. According to 9,19 the name here, too, must have sounded מַעֲרִיָּה or מַעֲרִיָּה. On account of the surviving א, the latter form is to be adopted.
- (5) מַעֲרִיָּה K^{ethib} יששכר, Q^{ere} ישכר. See on 7,1.

- 26 (7) אלובר אחיו. Prefix in both cases a ו, following ו and Heb. MSS (cited by KENNICOTT).
 (12) מוחלקות, grammatically harsh.
 (14) וזכריהו; insert ל with ו.
 (16) לשפים ולחסה; the first word has obviously arisen out of the preceding האספים, and should be struck out. 5
 (20) אזהיה; cf. ו; likewise BERTHEAU and ÖTTLI.
 (24) וישאל; see note on 23, 16.
 25, 26 ושלמות, in v. 25 Q^erê שלמות. ו has here and v. 29 Σαλαμωθ; but v. 29 and 23, 9 are in favor of שלמות. 10
 26 ושלמי האלים. BERTHEAU's explanation is difficult. Read ושרי, following ו and 29, 6 (ÖTTLI).
 (29) As to *Chenaniah*, see note on 15, 22. 27.
 31 The pronunciation of וזריה is here doubtful (see note on 23, 19). ו has an o-vowel in the first syllable (ωριας, Ωριας, Ουριας; thence in וΤουδειας). 15
- 27 (2) וישבעם. וV Σοβαλ, וA Ισοβαμ. See the remark on 11, 11.
 (4) השני דודי, to be corrected on the basis of 11, 12 and 2 Sam. 23, 9. ומוחלקתו, to be corrected as in v. 6. Still the whole passage (from ומוחלקתו to וזכריהו) may be a gloss due to dittography (cf. the strange name מקלות). 20
 6 ומוחלקתו. Read ושלמי האלים, following ו ἐπὶ . . .
 8 הורח. We should expect here, as in the parallels, a *nomen gentile*. Otherwise וזרח must be read.
 10 הפלוגי; ו δ ἐκ Φαλλους; cf. 2 Sam. 23, 26.
 11 וסבכי; see on 20, 4. 25
 12 וK^ethib לבנימיני, contrary to the usual spelling when the word has the article, viz. בנימיני. The writer treats בנימיני as *one* word. The Masorah does not approve of this spelling, and prefers, contrary to sense, to write לבני ימיני (Q^erê), as though לבני were a *status absolutus*.
 18 אליהו, ו Eλιαβ. This is the name of David's brother elsewhere: 8, 2, 13; 30 1 Sam. 16, 6; 17, 13 &c.
 וK^ethib וישכר; see on 7, 1.
 19 וזריהו; ו Εσρεμλ, which corresponds better with the meaning of the word (=עורי אל); עורי is an Aramaic pronunciation (cf. עוריאל), as to which the only remarkable thing is that here ו, contrary to his usual practice, prefers the Hebrew 35 vocalization.
 20 וזריהו; ו ΟΖείου, with which agree a number of Heb. MSS which read זריהו (see KENNIC.); the present spelling is to be explained by זריהו, KENNIC. 155.
 21 The vowels of וזריהו are doubtful; ו uniformly laddai, ו Iaddo.
 וזריהו; ו Ζαβδείου, an error in reading (זריהו). 40
 24 וזריהו, a manifest outgrowth of the preceding word; cf. the frequent expression דברי הימים (e. g. 2 Kings 12, 20; 13, 8. 12 &c.) and ו ἐν βιβλίῳ.
 25 וזריהו, וZ Asmot. See on 1, 20.
- 28 (11) ואתדבתי; see ÖTTLI *ad locum*. 45
 (17) והמנו והמ' והק'. The context requires the dative.
- 29 (11) ובאץ לך יהוה. The difficulty is most readily solved by the assumption that לך was originally written twice at this point. 50



Book 2.

1 (13) לִבְמָה מִן, contrary to the sense; מִתְחַבֵּ'.

(16) מִמְצָרִים וּמִקּוֹא סַחְרֵי הַמֶּלֶךְ מִקּוֹא מִן. The rendering of מִן is here certainly incorrect. It is more likely that מִן may be right in 1 Kings 10, where it suggests *Tekoa*.⁵ But this would only serve to generate new difficulties. It is at least possible for מִקּוֹא to mean a *gathering*, hence a *band*, a *troop of horse*. It would, therefore, seem sufficient either to strike out the first מִן (thus KAMPH. in KAUTZSCH on 1 Kings 10, 28), or to transpose it, and translate: *the king's traders getting every time a troop of horses for money* (בְּמִן וּסַחְרֵי הַמֶּלֶךְ מִקּוֹא מִקּוֹא יִ' בְּמִן). (Another theory may be found in FRÄNKEL, *Jahrb. f. prot. Theol.* 1879 *ad loc.*)

It is true that this does not remove all difficulties. מִקּוֹא=מִקּוֹ means elsewhere *gathering* (e. g. of water, Gen. 1, 10). Granted that it may denote a number of horses, it could not be used here in that meaning without the addition of the genitive הַסּוּסִים. Moreover, we must consider two facts:

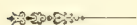
(i) The position which Egypt occupies here, is strange. Egyptian horses, chariots, and horsemen, to be sure, are often referred to in OT, yet there can be no doubt that horses were not imported into Egypt until a relatively late period, and most probably from Syria. The early period of Egypt knows nothing of the horse: it is not mentioned before the 17th or 18th dynasties (B. C. 1700—1500); and if the Egyptians bred horses for their own use from that time, it may be doubted whether they raised them on such an extensive scale as to be able to export them in large numbers. Egypt possesses no vast pasture-grounds, and the horse is an animal of the plains.

(ii) Under ΘΕΚΟΥΕ of מִן another local name is evidently concealed. The Hexapla *ad* 1 K. 10, 28 mentions a variant καὶ ἐκ Κωα. It is also referred to by Eusebius and St. Jerome in the Onomastica (*Coa* — Κωδ is, of course, the same — *quae est juxta Aegyptum*; see FIELD 1, 616). Accordingly מִן translates in our passage *de Coa*.

Textual criticism confirms here a conjecture proposed by HUGO WINCKLER in his *Alttestamentliche Untersuchungen* (Leipzig, 1892, p. 168 ff.; cf. also WINCKLER's *Altorient. Forschungen*, part 1, Leipzig, 1893, p. 28). Philological and historical considerations lead him to think that מִצְרַיִם of מִן in 1 K. 10, 28, as well as in our passage here, does not denote Egypt, but *Muṣr** in Northern Syria, south of the Taurus. Accordingly WINCKLER suggests that מִקּוֹא in 1 K. 10, 28 (= מִקּוֹא in our passage) is the name of a country, *vis.* Kuë (*i. e.* Cilicia), which would be in Hebrew, perhaps, קוּא or קוּה. Kuë is also mentioned along with *Muṣr* elsewhere. Now we know from Ezek. 27, 14 that Syria received her horses not from Egypt but from Togarmah, *i. e.* from those very districts in Asia Minor and Armenia — an additional confirmation of WINCKLER's conjecture. Cf. also Herod. iii, 90 and V. HEHN, *Kulturpflanzen und Haustiere*, 4th ed. (1883), p. 20.

Consequently we must read: מִקּוֹא וּמִמְצָרִים.

We must bear in mind, however, that there is a considerable interval between the date of the Books of Samuel and Kings and the compilation of the Chronicles. If we succeed in restoring the original text in Samuel and Kings, it does not follow that this was also the reading of the Chronicler or the text of the document on which he based his work. It is quite possible that he depended on a corrupted text. He may also have altered the correct text, and his alteration may have entailed a corruption of the text in the original document. We must always allow for both possibilities.



* [The *i* in *Muṣri* is the ending of the Assyrian genitive depending on the preceding construct state *mât* 'country'; cf. نهر القرات &c.].

- 1 Nevertheless it is most unlikely that אֱל represents the true text of the Chronicler. 'מקוא מקוא' ב'מ' as proposed above, would certainly be an improvement. It is not impossible that the Chronicler found a corruption of the original text in the Book of Kings, in which מְנָרִים was substituted for מֶנֶר in Northern Syria. He then further modified the text to suit the reading מְנָרִים. But since 5
 6 as well as the other Versions does not afford much help for our passage, while 63 in 1 K. 10 and other witnesses confirm the fact that קִיָּה or קִיָּא was still looked upon as a name of a country at a relatively late period, it is most likely that the Chronicler originally adopted the true reading, and that the corruption of the text in both Chron. and Kings, is secondary. 10
- (17) אֱל; see KAMPH. on 1 Kings 10,29.
- 2 (2&c.) חִירָם, but see Heb. MSS cited by KENNICOTT. חִירָם, likewise in 4,11^a; in 4,11^b K^{ethib} חִירָם, Q^{er} חִירָם. Hiram also in 63SA and Kings. See the note on 8,14,1. 15
- (7) For אֶלְנוּמִים, see the note on 8,18,3.
- (9) מִבֹּת אֱל. 1 Kings 5,25 מִבֹּת = מִבֹּת; hence 6 εἰς βρωματα, 3 in cibaria. So, too, SA.
- (12) אֱל לְחִירָם אָבִי אֱל, 6 Χειραμ τὸν πατέρα μου (*My father Hiram = Hiram, my master, or my counselor; cf. Gen. 45,8*). But the fact that this honorary addition is 20 entirely omitted in 4,11, and modified in an absurd manner in 4,16, proves that such honorary additions were not usual. *Huram-abi* must be a proper name like *Abi-melech, Ben-jamin* &c. — For *Huram* see on v.2.
- 3 (1) In examining the text of cc. 3 ff., we must bear in mind what has been stated at 25 the end of the note on 2,1,16. The description of the building of the Temple is, of course, taken from 1 K. 6ff. Now it is well known that the textual criticism of those sections in the Book of Kings presents exceptional difficulties; there can be no doubt that the text is full of both accidental corruptions and intentional alterations. But our task is not to determine what was the original text 30 in the Book of Kings, but solely, what did the Chronicler write, either adopting the wording of his sources or modifying the original text. The question whether the document which the Chronicler used for his work really contained throughout the authentic text of the original historian, is no doubt most important and highly interesting; but it does not belong to the domain of the textual 35 criticism of the Book of Chronicles. Nor will it be possible to give a clear and positive answer in every case. But apart from various general considerations, the history of the text of the Book of Kings makes it most likely that the text of the Book of Kings, which served the Chronicler as a basis for his work, resembled the present אֱל text of Kings much more closely than it resembled the original 40 autograph of the historical documents.
- אֲשֶׁר נִרְאָה לְרִיר אֲבִיהוּ אֲשֶׁר הָיָה בְּמִקוֹם אֱל. The construction of these words is simply impossible, as appears from the commentaries. 6 has the simplest solution, with which 3 in part agrees.
- (2) אֱל + אֱל, obviously the result of dittography. It does not appear in 63 (see 45 KENNICOTT).
- (4) אֱל absolutely meaningless: 'עַשׂ פָּנֵי הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רֶחֶב הַבַּיִת אֱמ' עַשׂ. On the basis of 6 and 1 Kings 6,3 ÖTTLI restores the text to a form similar to that we have adopted. Another solution is given by BERTHEAU and KAUTZSCH. אֱל מִאֲהָ וְעֶשְׂרִים, impossible. Read in accordance with 6A: אֲמַת עַשׂ (perhaps, con- 50 trary to usage, אֲמַת stood here, whence מִאֲהָ).
- (16) אֱל בְּרִירָה gives no sense. Read with BERTH. בְּרִירָה. The word signifies a *necklace*, here the *lower border of the capital*.

- 4 (3) **וְאַחֲרָיו**, and afterwards **הַבֶּקֶר**, should be corrected in accordance with 1 Kings 7,24.
 (5) **וְאֵלֶּם**. The words **שֵׁשֶׁת** and **מִחוּץ** are glosses.
 (11) **וְהָיָה** and **(K^{thib} 11) הָיָה**. It is the same man as in v. 16 and 2,12.
 (13) **וְעַל־כֵּן**; emend, with ÖTTLI, **שָׁנִי**. 5
 (14) **וְ** twice **עָשָׂה**; emend, following 1 Kings 7,43.
 (16) **וְהָיָה**; emend, following 1 Kings 7,45; cf. FIELD, *Hexapla*.
וְאֵבִי, the misunderstanding of a later scribe, who (with **63**) regarded **אֵבִי** as an honorary addition to the name **חֹרֶם**; cf. 2,12.
 (19) **וְזֶה**; emend in accordance with 1 Kings 7,48; the enumeration itself follows 10 directly.
 (22) **וּפָתַח הַבַּיִת לְדָלֶת**; emend, following 1 Kings 7,50: 'ופתח הבית לדלת'.
וְלִדְלֵתִי; read, with KAMPH. on 1 Kings 7,50, **וְלִדְלֵתִי**.
- 5 (3) KAUTZSCH would add after **בַּחֹדֶשׁ**, following 1 Kings 8,2, **בִּירוֹת אֲתָנִים**. But it is more 15 probable, that the Chronicler intentionally omitted the heathenish name of the month.
 (5) **וְהָלָלוּ**; 1 Kings 8,4 and **63S+1**.
 (9) **וְהָאָרֶץ**, hard to understand. **6** and 1 Kings: **הַקֶּרֶם** (KLOSTERM. **הַקָּרֶם**; KAMPH. **הַקָּרֶם**). 20
וְיָהִי, 1 Kings **וְיָהִי**.
 (10) **וְ** **לְחֹת הַבְּרִית**, inserted in accordance with 1 Kings 8.
 (12) **וְ** **לְהִימָן**; see on 8,1,2.
 (12,13) **וְ** **K^{thib} מהנצרים** and **לְמַח**; see on 8,15,24.
 (13) **וְ** **עָנָן בֵּית יְיָ** **6** **νεφέλης δόξης Κυρίου**, which is suitable; whereas **בֵּית** after **וְהַבֵּית** 25 is disturbing.
- 6 (22) **וְ** **וְאֵלֶּה**. **6** (here and likewise in 1 Kings) **καὶ ἔλθῃ καὶ ἀρᾶσθαι**. But see KAMPH. on 1 Kings in KAUTZSCH's AT.
 (23) **וְ** **לְהָשִׁיב לְרָשָׁע**; emend, following 1 Kings & **6**. 30
 (26) **וְ** **תִּנְנֶם מִחֲטָאתָם**; emend, following **6** (and in part 1 Kings).
 (27) **וְ** **הַשָּׂמִים**, **63+מן**, as elsewhere.
 (28) **וְ** **אֵבִי בָּאֶרֶץ שַׁעֲרֵי**. **6** **ὁ ἐχθρὸς κατέναντι τῶν πολέων αὐτῶν**, a scribal error for **κατὰ μίαν τ. πολ.** (KLOST.)=**6** on 1 Kings 8, which contains the true reading. 35
 (38) **וְ** **αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς**. This alone agrees with the succeeding relative clause, which is wanting, it is true, in the genuine LXX, and hence may be a later gloss.
- 7 (6) **וְ** **K^{thib} מהנצרים**; see on 8,15,24. 40
 (17) **וְ** **וְלַעֲשׂוֹת**. In 1 Kings 9,4 the **ו** is wanting, correctly as it would seem.
- 8 (1) **וְ** **עֲשִׂיָּם**; read with KLOST. (*ad* 1 Kings 9,10) **הַעֲשִׂיָּם**.
 (2,18) **וְ** **חֹרֶם 6 Χεираμ**; see note on 2,2 and 8,14,1.
 (5) **וְ** **בֵּית חֹרֶן**; **6** **Βαιθ-**. See on 8,1,2. 45
 (8) **וְ** **מִן בְּנֵיהֶם**. In 1 Kings 9,21 and **6** **מן** is rightly wanting; for it is not *a part* of the remaining descendants of these peoples which is meant, but the whole (against ÖTTLI, 94).
 (9) **וְ** **אֶשֶׁר +**, against 1 Kings and **63S**.
וְ **וְשָׂרִי שְׁלִישִׁי**; 1 Kings 9,22 and **6** more correctly **וְשָׂרִי שְׁלִישִׁי**. 50
 (15) **וְ** **מִצֵּד**; **63** more correctly the plural.
 (16) **וְ** **עֲרִי־הַיָּם**; **63S** correctly **מִיָּם**.
 (17) **וְ** **אֵילָת**; **6** **Αἰλαμ**, 1 Kings **Αἰλαθ**; **3** **Ailath**. See on 8,1,2.

- 9 (4) ^אוּלְעִלְתָּוּ = *and his upper chamber*, unsuitable. 1 Kings 10,5 has ^אלְתֵּי, and ^אלְתֵּי the plural of the same.
- (7) ^אוּלְעִלְתָּוּ; see KLOST. on 1 Kings 10,8.
- (10) ^אוּלְעִלְתָּוּ; see note on 2,2.
- (11) For ^אלְעִלְתָּוּ see the note on 8,18,3.
- (14) ^אוּלְעִלְתָּוּ. It is almost universally admitted that the text is incorrect; for ^אלְתֵּי means *the spies*, not *those who journey by caravan* (against ÖRTL). ^א ἀνδρῶν (1 Kings 10 φόρων) τῶν ὑποταγμένων seems to be guesswork. At any rate this view also proves that the sense is an increase, not a reduction (KLOST.), of the royal revenues. The simplest basis for emendation of the text is afforded 10 by ^א, where ^אלְתֵּי *cities* is read instead of ^אלְתֵּי. The very wavering of ^א between Kings & Chron. proves that ^אלְתֵּי is not original; it appears to be a misreading of ^אלְתֵּי (*cf.* further BERTH. and FRÄNKEL, *Jahrb. prot. Theol.* 1879, *ad loc.*).
- (18) ^אוּלְעִלְתָּוּ וְכִבֵּשׁ. The words can be explained satisfactorily only from the 15 (emended) parallel 1 Kings 10,19. As to the latter, *cf.* ^א and GEIGER, *Urschr.* 343 (against KAMPH. in KAUTZSCH). As there the *calf* has been transformed into *roundness* (^אעֲגֹל), so here the *lamb* (^אכֶּבֶשׂ) has, by misreading, become a *footstool* (^אכֶּבֶשׂ).
- (19) ^אוּלְעִלְתָּוּ; to be struck out in accordance with ^א. 20
- (20) ^אוּלְעִלְתָּוּ; but see ^א 1 Kings 10,21 and KLOST. on the same passage.
- (21) ^אוּלְעִלְתָּוּ; see note on 2,2.
- (28) ^אוּלְעִלְתָּוּ; see on 1,16.
- (29) ^אוּלְעִלְתָּוּ, ^אעֲדוּ, ^אעֲדוּ. The latter is either a miswriting of ^אעֲדוּ (or ^אעֲדוּ 12,15; 13,22 (^א Adw, *Addo*), or its equivalent. The former supposition is more probable, as 25 is proved by ^א, which carries the error a step further. There ^אעֲדוּ has become ^אעֲדוּ (^אעֲדוּ = ^אעֲדוּ).



- 10 (2) ^אוּלְעִלְתָּוּ; but see ^א and ^א in 1 Kings 12,2.
- (5) ^אוּלְעִלְתָּוּ; but see 1 Kings 12,5 and ^א.
- (7) ^אוּלְעִלְתָּוּ, inserted in accordance with ^א and 1 Kings 12,7, because the contrast of *to-day* and *forever* makes the utterance much more emphatic.
- 14 ^אוּלְעִלְתָּוּ in the best MSS (see BÄR 118 f.) ^אלְעִלְתָּוּ. But it must be an old scribal 35 error, and the reading of our usual editions is fully justified by the context, as well as by 1 Kings 12. See KAUTZSCH.
- (16) ^אוּלְעִלְתָּוּ, against ^א (dittogram from ^א).
- ^אוּלְעִלְתָּוּ; ^א Adw νεῖρα, *cf.* 1 Kings 4,6; 5,28.
- 40
- II (6.7) ^אוּלְעִלְתָּוּ and ^אבֵּית־צֹר; ^א Βασιλεῖα and Βασισοῦρα. See on 8,1,2.
- ^אוּלְעִלְתָּוּ; ^א Αἶτα. See on 8,1,2.
- (18) ^אוּלְעִלְתָּוּ; ^אבֵּית; ^ארֶה, ^ארֶה, correctly, ^אבֵּית.
- ^אוּלְעִלְתָּוּ; ^א + ^א.
- (20) ^אוּלְעִלְתָּוּ; ^א Σαλημωθ.
- 45
- (21) ^אוּלְעִלְתָּוּ; ^א Τριάκοντα. So, too, Josephus, *Arch.* viii, 10,1.
- 22,23 At the end of v. 22 and at the beginning of v. 23 the text is scarcely quite sound. In v. 22 KAUTZSCH reads ^אכֶּבֶשׂ; but the next sentence, too, presents some difficulties.
- (23) ^אוּלְעִלְתָּוּ; ^א + ^א.
- 50
- 12 (2.5 &c.) ^אוּלְעִלְתָּוּ; ^א Σουσακειμ. ^אוּלְעִלְתָּוּ in 1 Kings 14,25 שושן.
- (15) ^אוּלְעִלְתָּוּ; see on 9,29.

- 13 (2) מִיָּהוּ אֱלִי, an obvious scribal error for מַעֲכָה; cf. 6S, 1 Kings 15,2.
 (4) אֱלִי Σομορυν. So far as the termination is concerned the relation between the two forms is evidently the same as in the case of עֲפֹרֹן and עֲפֹרֹן (v. 19), or שְׁמֶרֶן and שְׁמֶרֶן (Ezr. 4, 10, 17; cf. 6S and Assy. *Samerina*), or דָּתִן and דָּתִן (Δωτειν). The ending *-aim* (*-ain*) is an Aramaizing locative termination for 5 יְרוּשָׁלַיִם, Heb. *-ām* (or *-ān*, which again interchanges with *-ōm* or *-ōn*). The names אֶפְרַיִם, מְצָרַיִם, אֶפְרַיִם &c. belong to the same category. Cf. WELLHAUSEN, *Jahrb.f. deutsche Theol.* xxi, 433 = *Compos. d. Hexat.* 2 45; STADE, ZAT 5, 170.
 Nor must the vocalization of the first part of צִמְרִים be lost sight of. Here we may again compare שְׁמֶרֶן and שְׁמֶרֶן, Σαμαρεία. But in צִמְרִים-Σομορυν the relation between אֱלִי and 6 is just the opposite. In view of שְׁמֶרֶן-שְׁמֶרֶן we may presume that 6 presupposes the vocalization צִמְרִים*, and the Masoretic pointing צִמְרִים stands perhaps for צִמְרִים*. In that case STADE's hypothesis (ZAT 5, 171) that the *o*-vowel in the first syllable of שְׁמֶרֶן is due to a very late influence of the Aramaic *ā* (later than the time of 6), would seem to be rather improbable. 15
 In view of סֶפֶר-Σοφοι (cf. 8, 20, 4) it is not impossible that there was a form שְׁמֶרֶן, or שְׁמֶרֶן, or צִמְרִים; but this appears less probable.
 (14) מַחְצֵצַרִים, cf. 8, 15, 24.
 (19) אֱלִי Βαθηλ. See on 8, 1, 2.
 אֱלִי K^{thib} עֲפֹרֹן (Q^{re} עֲפֹרֹן); 6 Εφρων, 3 *Ephron*, 5 6. See on v. 4. 20
- 14 (6) 6 translates here somewhat freely; but it is unnecessary to conform אֱלִי to 6 as suggested by WINCKLER, *Alttest. Unters.* 187. Above all, the emendation proposed by WINCKLER for the end of the verse, מַאֲבִינוּ instead of אֱלִי וַיִּבְנוּ, is not a happy one. If 6 translated literally, it would be hard to say what had become of the 25 word מַאֲבִינוּ. אֱלִי is quite satisfactory. Moreover הצִלִּית is much more frequently intransitive than transitive.
- 15 (8) 6S (and apparently 3 also) more correctly בָּהָר.
 (16) 6S 1 Kings 15 וַיִּדַּק. The word perhaps only crept into the text from Ex. 30 32, 20.
- 16 (4) אֱלִי Αιων, 3 *Alion*.
 אֱלִי כל־בְּנוֹת עֵרִי נָפַ, כל־σας τὰς περιχώρους N. = 'בְּנוֹת עֵרִי נָפַ' (or perhaps בְּנוֹת עֵרִי? see 'TROMMIUS' Concordance (1718) s. v. περίχωρος), with which cf. 1 Kings 35 15, 20. 'Perhaps עֵרִי נָפַ followed; it is more probable, however, that עֵרִי was only added as a gloss, after the scribal error מַסְכְּנוֹת had come into the text.
 (1.13) 6 read 38 and 39, instead of the numbers 36 and 41 (6V 30 would seem to be a scribal error). 40
- 17 (8) אֱלִי K^{thib} שְׁמִירֹמוֹת, Q^{re} שְׁמִירֹמוֹת, 3 Σαμειραμωθ.
- 18 (5) אֱלִי הַנִּלְךָ; 6 with 1 Kings 22 האֶלֶךְ, which is supported by the context; here the question is put by Ahab alone (cf. v. 14).
 (9) אֱלִי בְּנֵי וַיִּשְׁבִּים בְּנֵי; see KLOST. on 1 Kings 22, 10. 5 seems to point to בְּנֵי 45 (BERTHEAU).
 (12) אֱלִי דָבָר; 6, grammatically more correctly, ἐλάλησαν=דָּבָר.
 (14) אֶתְּלֵ. Here the plural is in place, with 1 Kings 22 against 6; the two kings ask in common.
 (18) אֱלִי לֵבָן; read, with 6 and 1 Kings, לֵבָן.
 (19) אֱלִי אֶמֶר. The word seems to have arisen from a scribal error (see 1 Kings).
 (25) אֱלִי Εμμε=אֶמֶר (6A and 1 Kings πρὸς [Σ]εμ[μ]ηρ). See for this name STADE, ZAT 5, 173 f. 50

- 23 the sense of רָצִים *attendants, life-guards*. See 2 Kings 11, 6. 19, שַׁעַר הַרְצִים, and compare, on the other hand, Jer. 39, 3, שַׁעַר הַתְּנֹךְ. *Non liquet*.
 (11) אֱלֹהִים *testimony, law*. The context requires with נָזַר some kind of personal ornament (*cf.* S).
 (14) אֱלֹהִים; 2 Kings וַיִּצַּח; אֱלֹהִים show the origin of the mistake, reading א instead of ו (וַיִּצַּח). 5
 (16) אֱלֹהִים; 2 Kings, much more fittingly, בֵּין יְהוָה.
 (18) אֱלֹהִים. אֱלֹהִים + ו; so also two MSS cited by KENNICOTT.
- 24 (7) אֱלֹהִים; אֱלֹהִים + ו, not absolutely necessary, but desirable.
 (12) אֱלֹהִים; עוֹשֵׂה הַמָּלְאָכִים; but *cf.* v. 13 עָשָׂה מִלִּי; see further 2 Kings, אֱלֹהִים, as well as some MSS 10 in KENNICOTT.
 (25) אֱלֹהִים; אֱלֹהִים.
 (26) אֱלֹהִים; 2 Kings 12, 22 יוֹזֵק. The present form, like that in Kings, seems to have been derived from the יוֹזֵק following.
 אֱלֹהִים; 2 Kings שָׁמַר, a man's name there. See the note on א, 7, 32 and STADE, 15 ZAT 5, 166.
 (27) אֱלֹהִים K^ethib וְרַב; Q^rê יוֹרֵב, which is well nigh unintelligible. The passage is supposed to mean (see KAUTZSCH): *As to his sons, let the oracle concerning him increase!* that is, Let Zechariah's curse (v. 22) be fulfilled in every respect. But what would be the import of such a wish on the part of the Chronicler in this passage? 20
 The Versions afford little help: א *summa pecuniae* seems to follow the K^ethib. The K^ethib evidently represents the true reading, the Q^rê being merely a forced explanation of an ancient scribal error.
- 25 (3) אֱלֹהִים; 2 Kings 14 and אֱלֹהִים בִּירוֹ, a desirable, but not absolutely necessary, emen- 25 dation.
 (4) אֱלֹהִים + כִּי, which needlessly involves the construction, and is wanting in 2 Kings 14.
 (8) אֱלֹהִים אֲתָהּ תִּחְשָׁב לְחֹק בָּוֶא = *for if thou comest (בָּוֶא?) do it, be strong for the war*. Αὐτὸ ἐὰν ὑπολάβῃς κατασχῆσαι ἐν τοῦτοις. *Cf.* the quotation in Lucifer Calaritanus, ed. GUIL. HARTEL (*Corp. Script. eccl. Lat.*, vol. xiv, Vienna, 1886), 30 p. 11: *quia si te existimaveris praevalere in istis* = אֲתָהּ תִּחְשָׁב לְחֹק בָּוֶא. The word כִּלְחָמָה, also, would seem to be a later addition, whose origin can still be traced in אֱלֹהִים, and which has found its way thence into אֱלֹהִים.
 (19) אֱלֹהִים; the Hif'il does not suit well; 2 Kings הִקְבֵּר as an imper. Nif'al; אֱלֹהִים ἡ βαρεῖα = הִקְבֵּר; אֱלֹהִים *in superbiam* = הִקְבֵּר; אֱלֹהִים. Hence we can only have to do 35 with a Nif'al form, whether an inf. with ל, or an imperative as in the parallel.
 אֱלֹהִים; הִנֵּה הַקִּיָּץ, εἰδὸς ἐπάταξας. But 2 Kings הִנֵּה הַקִּיָּץ, therefore, may be a scribal error.
 (23) אֱלֹהִים; הַמִּזְבֵּחַ, meaningless; 2 Kings הַמִּזְבֵּחַ; so, too, אֱלֹהִים.
 (24) אֱלֹהִים. A verb meaning *to take* is indispensable, and should therefore be in- 40 serted, following 2 Kings.
 (28) אֱלֹהִים; *cf.* 2 Kings and the Versions.
- 26 (2) אֱלֹהִים; Αἰλᾶθ, אֱלֹהִים *Ailath*; 2 Kings 14, 22 אֵילָת; thus -*lath* as the last syllable seems established; as to *ê* or *ai*, see above on א, 1, 2. 45
 (3) אֱלֹהִים K^ethib יִכְלִיָּה; Q^rê יִכְלִיָּה, as in 2 Kings 15, 2. The pronunciation, however, is not certain, as אֱלֹהִים has λεχελια, אֱלֹהִים *lechelia*.
 (5) אֱלֹהִים. Read with אֱלֹהִים and many Heb. MSS in KENNIC. בְּרִיאַת.
 (7) אֱלֹהִים; בְּגוֹרֵי-בַעַל; אֱלֹהִים ἐπὶ τῆς πέτρας, hardly because the city of *Petra* was thought of (BERTH.), but rather, as אֱלֹהִים with its *Turbaal* proves, because צִוּר = *rock*, 50 *mountain* is presupposed.
 (11) אֱלֹהִים; Μασσαίου, אֱלֹהִים *Maasiae*. *Cf.* א, 9, 12, מַעְשֵׂי.
 אֱלֹהִים K^ethib יְעוֹאֵל, Q^rê יִיעִיָּאֵל; אֱלֹהִים *Iemal*.

- (21) **ⲁⲓ** K^ethib **החפשות**, Q^erê **הקפשה**. **Ⲯ** ἀφουσωθ, which according to **ⲁ**=(ἐν οἴκῳ) τῆς ἐλευθερίας, according to **Ⲩ**=ἐγκλεισμένος, according to Theodoret=κρυφαίως (τοῦτέστιν ἔνδον ἐν θαλάμῳ ὑπ' οὐδενὸς ὁρώμενος); cf. FIELD on 2 Kings 15,5. **Ⲛ** *in domo separata*; 2 Kings, *in domo libera scorsum*. **Ⲩ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**, 2 Kings **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ** *in occulto*. **Ⲯ** **בית סנירותא**. We may therefore, perhaps, read, with KLOST. on 2 Kings 15,5, on the basis of the Ancient Versions, **קפשה** **קפשה**. Otherwise STADE in ZAT, 1886, 156ff.
- 28 (1) **ⲮⲨ** have 25 years as the age of Ahaz. Apparently it has crept in here from 27,1 and 29,1. 10
- (3) **ⲁⲓ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**, 2 Kings 16,3 and **Ⲩ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**. But see GEIGER, *Urschr.* 305. **העביר באש** is an old correction of the offensive phrase **הבעיר באש**, and the Chronicler has preserved the original form (cf. Esh-baal, 8,8,33 &c.).
- (7) **ⲁⲓ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**; **Ⲯ** **Μαασαίαν**, **Ⲛ** *Maasiam*; cf. 26,11. 15
- (12) **ⲁⲓ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**; **Ⲯ** **Ουδεια** (= **Οζεια**=**ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**). **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**; **Ⲯ** **Μοσολαμωθ**=**ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**. Cf., however, the notes on 8,20,4 (**Σοβοχαί**) and on 8,2,40.41. 20
- ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**; **Ⲯ** **Σελλημ**=**ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**; **Ⲛ** *Sellum*. See on 8,2,40.41.
- ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**; **Ⲯ** **Ἀμασειας**=**ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**; cf. 29,12. 20
- (16) **ⲁⲓ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**. Read **ⲙⲁⲗ**, in accordance with parallels and Versions.
- (19) **ⲁⲓ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**. The Versions render *Judah*.
- (20) For **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ** see the note on 8,18,3.
- (22) **ⲁⲓ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**=*and at the time that he was hostile to him*. Who? See preceding note. **Ⲯ** **ἀλλ' ἡ τῷ θλιβῆναι αὐτόν**=**ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**, connects the passage with the preceding context which gives a clear and grammatically correct sentence. Moreover, the ensuing evil deeds are not, in point of fact, regarded in the least as a consequence of Ahaz' distress, but as a spontaneous outbreak of simple godlessness. Cf. WINCKLER, *Alttestam. Unters.* 167. 25
- (23) For **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ** see the note on 8,18,3. 30
- 29 (8) **ⲁⲓ** K^ethib **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**, Q^erê **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**. We find the same in Jer. 15,4; 24,9; 29,18; 34,17. The K^ethib is intended for **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**, and the Q^erê **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ** simply eases the pronunciation. The K^ethib has **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ** in Deut. 28,25 and Ez. 23,46. Another eased pronunciation of the same word is **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ** Is. 28,19. **Ⲯ** **εἰς ἔκστασιν**. Cf. DILLMANN on Deut 28,25; 35 GIESEBRECHT on Jer. 15,4.
- (12) **ⲁⲓ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**; **Ⲯ** **καὶ ἰωδαν=καὶ ὠδαν**; cf. 31,15, **Ὀδομ**. As to vocalization, no inferences can here (with **ⲙ**) be drawn. See on 8,5,24.
- (13) **ⲁⲓ** K^ethib **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**, Q^erê **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**; **Ⲯ** **Εἰηλ**, **Ⲯ** **Ιεηλ**.
- (14) **ⲁⲓ** K^ethib **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**, Q^erê **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**, **Ⲯ** **Ιεηλ**. 40
- ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**; **Ⲯ** **Αἰμαν**. See on 8,1,2.
- ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**; **Ⲯ** **Εδειθωμ**, **Ⲛ** *Idithun*.
- (29) **ⲁⲓ** K^ethib **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**. See on 8,15,24.
- 30 (6) **ⲁⲓ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**. **Ⲯ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**, which decidedly eases the construction. 45
- (18) **ⲁⲓ** K^ethib **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**; see on 8,7,1.
- (18.19) The verse-division in the present text is absurd. **Ⲯ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ** connect **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ** and **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**, by which the present division falls of itself. Similarly **Ⲩ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ** also.
- (21) **ⲁⲓ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**. The Versions are one and all in confusion, and give little aid. Read with BERTHEAU **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**. 50
- (22) **ⲁⲓ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**=*they ate the (offering of the) feast*; but nowhere else does **ⲙ** mean *offering of the feast*. **Ⲯ** **συνετέλεσαν** has the true reading.
- (23) **ⲁⲓ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**; but see the MSS in KENNICOTT; so, too, **Ⲯ** **ⲙⲁⲥⲁⲗⲁ**.

- 30 (27) אֱלֹהִים; Heb. MSS in KENNICOTT and 63S+ן.
- 31 (10) וְהַנֶּחָרִיט. Ὁ καὶ καταλίπομεν=וְנִתַּר; this decidedly simplifies the construction of the sentence.
- (12,13) כְּגִנְהֵהוּ. Cafcum Chatef-Kamez in codd. veteribusque edd. Item v. 13, 35, 9. Kerī literam Vav expungit (יתיר) — BÄR 125. Ὁ Χωρῆνίας is in favor of the K^ethib.
- (13) עֲזָוְהוּ. ὉΥ ΟΖειας; so also Heb. MSS in KENNIC. and SA; Azarias.
- (15) As to עָרָן, cf. note on 29, 12.
- אֱלֹהִים מְנִימִין. Two Heb. MSS in KENNIC. and all Versions, בנימין.
- (17) וְאַתָּה; Ὁ οὗτος, no doubt correctly.
- 32 (5) מֻנָּחַם וַעַל עֲלֵה־מ' mounted upon the towers, can scarcely be correct. Read with א עליה מ'.
(22) וַיְנַחֲלָם and led them, harsh. Better with וַיְנַח לָהֶם, according to the well known phrase.
(28) וַיְנַדְּרוּ לְאוֹרוֹת and flocks for the teams, i. e. if אוֹרוֹת can be taken as=אוֹרוֹת (see OLSH. § 178). Yet we do not gain much by that; for the meaning, in that case, would be totally obscure. Cf. OLSH. loc. cit., and read with וַיְנַח (cf. also SA) ואורות לעדרים.
(31) הַמִּשְׁלָחִים; we should expect אֵלָיו, but even then the construction would still be harsh. Ὁ ἀποσταλῆσιν πρὸς αὐτόν is therefore decidedly preferable (KAUTZSCH). Read אֵלָיו מְשֻׁלָּחִים.
(32) עַל סַפֵּר. But וַיְסַפֵּר read 'סָ. We have, indeed, a second relation of that history in the Book of Isaiah, and this book bears the characteristic title חֲנוּן יִשְׁעֵיהוּ בֶן אֲמוּץ (Is. I, 1). Cf. KAUTZSCH.
- 33 (4) וּבָנָה מִזְבְּחוֹת בְּבֵית יְהוָה . . . בִּירוּשָׁלַם וְנֹו. The text cannot possibly be correct. If we suppose the reference to be to altars of JHVH, the second half-verse proves that we have to do with altars situated either outside Jerusalem, or outside the Temple in other localities than that chosen by JHVH. In the latter case we should have had: he built altars in Jerusalem, but not in the temple of JHVH, of which JHVH had said: There shall my name &c.; in the former case it may be sufficient to insert a וְלֹא before בְּבֵית. As v. 3 has already treated of the high places, the second supposition is preferable. Yet it is questionable if the reference really is to altars of JHVH. It seems to me that the altars of v. 3 are meant. In that case, it is sufficient to insert another ה after the ה of בָּנָה.
(6) הַעֲכִיר. See on 28, 3.
(7) לְעִילֹם, an obvious scribal error for לעולם. [עִילֹם may be dissimilation for עֵלֹם =עֵלֹם; cf. דָּרְבָּן 1 Sam. 13, 21 and דָּרְבָּן Eccl. 12, 11; Syriac ܥܝܠܡܐ and ܥܝܠܡܐ, NÖLDEKE, Syr. Gramm. § 128, B (cf. LAGARDE, Mittheil. i, 80). In the same way we have עֵרֹם=עֵרֹם=עֵרֹם; cf. also ראשון for ראשון; תיכון, ראשון for ראשון; see BARTH, Nominalbildung, p. xxix. The ê in עֵלֹם and עֵרֹם, instead of î as we have it in תֵּיצוֹן &c., is due to the influence of the initial y. For the interchange between ô and ê, see HAUPT, The Assyrian E-vowel, Baltimore, 1887, p. 22; Beiträge zur Assyriologie, i, 329 (ad p. 296). Gen. 10, 28 is probably a scribal error for עֵיבֶל 1 Chr. 1, 22. For ô in Hebrew and ê in Assyrian, compare also סָרְקִינוּ, Assyr. Sarrukenû (סָר + כֵּן), an artificial transformation of the original form Sargānu), and תִּרְתִּי, plur. תִּרְתִּי, Assyr. tertu, pl. tērēti (for tērāti). The stem of tertu is מַרְר, so that tertu=Ethiopic ተርተዮህ: For אֲוִרְתָּא (Syr. ܐܘܪܬܐ, Ethiop. ተርተዮህ) and אֲוִרְתָּא, cf. Assyr. ārtu=muhurtu, from d'uru=muhhiru 'to send,' part. mu'iru=mumahhiru, cf. JENSEN, Kosmologie, p. 417; Beitr. zur Assyr. i, 98 below. — Tertu is also found in Assyrian with the meaning oracle; see Beitr. z. Assyr. iii, 271].

Parallel Texts to the Books of Chronicles.

8, 1, 1-34	= Gen. 5; 10; 11, 10ff.; 25, 13 ff.; 25, 1 ff.	2, 10, 1-11, 4	= 1 Kings 12, 1-19. 21-24.
8, 1, 35-54	= Gen. 36, 1 ff. 31 ff.	2, 12	= 1 Kings 14, 25-31.
8, 2, 1 ff.	= Gen. 35, 22 ff.; 38, 1 ff.; 46, 12; 1 Kings 5, 11.	2, 13, 1 f. 22 f.	= 1 Kings 15, 1 f. 7 f.
8, 2, 9 ff.	= Ruth 4, 19 ff.; 1 Sam. 16, 6 ff.	2, 14, 1 f.	= 1 Kings 15, 11 f.
8, 3	= 2 Sam. 3, 2 ff.; 5, 5. 14.	2, 15, 16-16, 6. 11-13	= 1 Kings 15, 13-24.
8, 6, 39 ff.	= Jos. 21, 10 ff.	2, 18	= 1 Kings 20.
8, 7, 1. 6. 13. 30	= Gen. 46, 13; Num. 26, 23; Gen. 46, 21. 24. 17.	2, 20, 31-21, 1	= 1 Kings 22, 41-51.
8, 10, 1-12	= 1 Sam. 31.	2, 21, 5-10	= 2 Kings 8, 17-22.
8, 11, 1-9	= 2 Sam. 5, 1-3. 6-10.	2, 22, 1 ^b -6	= 2 Kings 8, 26-29.
8, 11, 10-41 ^a	= 2 Sam. 23, 8-39 ^a .	2, 22, 10-23, 21	= 2 Kings 11.
8, 13, 6-18	= 2 Sam. 6, 2-11.	2, 24	= 2 Kings 12.
8, 14, 1-16	= 2 Sam. 5, 11-25.	2, 25, 1 ff. 11. 17 ff.	= 2 Kings 14, 2-14. 17-20.
8, 15, 25-29	= 2 Sam. 6, 12-16.	2, 26, 1-4. 21-23	= 2 Kings 14, 21 f. 15, 2 f. 5-7.
8, 16, 1-3	= 2 Sam. 6, 17-19.	2, 27, 1-28, 6	= 2 Kings 15, 33- 38. 16, 2 ff.
8, 16, 8-22	= ψ 105, 1-15.	2, 28, 16-27	= 2 Kings 16, 7. 17 ff. 26 f.
8, 17-19	= 2 Sam. 7; 8; 10.	2, 29, 1 f.; 31, 1; 32	= 2 Kings 18, 1-4; 18, 13-20, 20.
8, 20	= 2 Sam. 12, 1. 26-31; 21, 18-22.	2, 33, 1-9. 21-25	= 2 Kings 21, 1-9, 19-24.
8, 21	= 2 Sam. 24.	2, 34, 1 f. 8-12	= 2 Kings 22, 1 f. 3-7.
8, 27, 2-15	= 2 Sam. 23, 8 ff.	2, 34, 15-31; 35, 18-27	= 2 Kings 22, 8-23, 3; 23, 22 f. 29 ff.
2, 1, 6. 7-13	= 1 Kings 3, 4. 5-15.	2, 36, 1 ff. 9 f. 11	= 2 Kings 23, 30 ff.; 24, 1. 5 ff. 15 ff.
2, 1, 14-17	= 1 Kings 10, 26-29.	2, 36, 22 f.	= Ezr. 1, 1 ff.
2, 2-4	= 1 Kings 5-7.		
2, 5, 1-7, 10	= 1 Kings 8.		
2, 7, 11-22	= 1 Kings 9, 1-9.		
2, 8, 1-13. 18 f.	= 1 Kings 9, 10. 17-28.		
2, 9, 1-28. 29-31	= 1 Kings 10, 1-27; 12, 42 f.		

Corrigenda.

Page 26, line 10: the word בְּתִים should be overlined: בְּתִים.

Page 28, line 40: the words הָעַם — הַמֶּלֶךְ — הַבֶּקֶר should be overlined: הָעַם — הַמֶּלֶךְ — הַבֶּקֶר.

Page 28, line 41: the words הָעַם — הָאֱלֹהִים should be overlined: הָעַם — הָאֱלֹהִים.

Page 30, line 20: the word עֲלֵיהֶם should be overlined: עֲלֵיהֶם.



PRINTING BY W · DRUGULIN

POLYCHROMY BY J · G · FRITZSCHE

D. R. G. M. NO. 28784

PAPER FROM FERD · FLINSCH

Leipzig

[All rights reserved]

THE BOOKS
OF
The Chronicles
CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

PRINTED IN COLORS

EXHIBITING THE COMPOSITE STRUCTURE OF THE BOOK

WITH NOTES

BY

R. KITTEL, D. D.

PROFESSOR IN THE UNIVERSITY OF BRESLAU

English translation of the Notes

BY

B. W. BACON, M. A., D. D.

OSWEGO, N. Y.



Leipzig

J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG

1895

Baltimore

THE JOHNS HOPKINS PRESS

London

DAVID NUTT, 270-271 STRAND

THE SACRED BOOKS
OF
The Old Testament

A CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

PRINTED IN COLORS, WITH NOTES

PREPARED

by eminent Biblical scholars of Europe and America

UNDER THE EDITORIAL DIRECTION OF

PAUL HAUPT

PROFESSOR IN THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY, BALTIMORE



PART 20

The Books of Chronicles

BY

R. KITTEL



Leipzig

J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG

1895

Baltimore

THE JOHNS HOPKINS PRESS

London

DAVID NUTT, 270-271 STRAND

LIBRARY OF THE
Massachusetts
Bible Society

Catalog No. S. 131.2 / CHR 1895

Family SEMITIC

Sub-Family ARAMAEAN

Branch HEBRAIC

Group HEBRAIC

Language 'IBHRT (HEBREW)

Dialect

Locality

Contents I & II CHRONICLES

Version Polychrome edition

Editor Rudolph Kittel

Published by J. C. HINRICHS

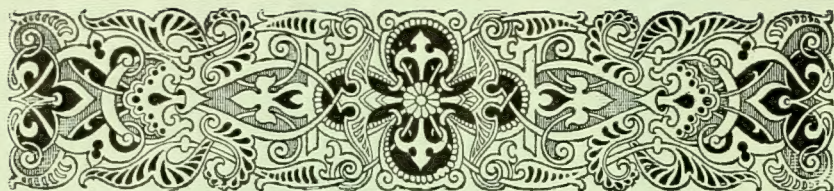
Place LEIPZIG

Date 1895

Accession No. 1,969

Accession Date Oct 1, 1938

Price \$ 0.50



THE present Edition of the *Sacred Books of the Old Testament* in Hebrew exhibits the reconstructed text on the basis of which the new translation of the Bible has been prepared by the learned contributors mentioned on the other page of the cover. It is, therefore, the exact counterpart of the English edition. Wherever the translation is based on a departure from the Received Text, the deviation appears here in the Hebrew text. Transpositions in the translation are also found here in the original.

Departures from the Received Text are indicated by diacritical signs: $\cdot\cdot$ (*i. e.* V = *Versions*) designates a reading adopted on the authority of the 10 Ancient Versions; $\cdot\cdot$ (*i. e.* c = *conjecture*), conjectural emendations; and $\cdot\cdot$ (*i. e.* נקוד = נקוד), changes involving merely a departure from the Masoretic points, or a different division of the consonantal text (*e. g.* וְכֹהֵן יָמֹת, Eccl. 10, 1). A פסוק indicates transposition of the Masoretic פסוק; $\cdot\cdot$ is used in cases where the קרי has been adopted instead of the כתיב, and $\cdot\cdot$ for changes introduced on the 15 strength of parallel passages. Doubtful words or passages are marked with notes of interrogation ($\cdot\cdot$). Occasionally two diacritical marks are combined, *e. g.* $\cdot\cdot$, *i. e.* deviations from the Received Text suggested by the Versions as well as by parallel passages; or $\cdot\cdot$, *i. e.* departures from the Masoretic points supported by the Versions, &c. — \square calls attention to transposed passages, *e. g.* 20 8, 9, 26, the traditional position of the words in the Received Text being marked by \square while the transposed words are enclosed in []. In cases where two or three consecutive words are transposed the traditional sequence is indicated by 1 2 3 &c. respectively prefixed to the individual words (*e. g.* 8, 18, 16). Hopelessly corrupt passages are indicated by $\cdot\cdot\cdot\cdot$, while asterisks $\cdot\cdot\cdot\cdot$ point to *lacuna* 25 in the original.

The Ancient Versions are referred to in the *Notes* under the following abbreviations: M = Masoretic Text; G = LXX; T = Targum; S = Peshita; L = Vetus Latina; A = Arabic Version; J (*i. e.* St. Jerome) = Vulgate (JA = Amiatinus); A = Aquila; O = Theodotion; Σ = Symmachos. GA means Codex Alexandrinus (A), GL = Lucianic recension (Λ), GS = Sinaiticus (א), GV = Vaticanus (B). It has not been deemed necessary to classify all the divergences exhibited by the Ancient Versions. As a rule, only those variations have been recorded on the authority of which an emendation has been adopted by the editor of the text.

The heavy-faced figures in the left margin of the *Notes* (1, 2, 3, &c.) refer to the chapters, the numbers in () to the verses of the Hebrew text. The mark \wedge means *omit(s)* or *omitted by*.



R. Kittel

The Books of Chronicles

in Hebrew